

c. พระธรรม 1 พงศกษัตริย์

c. วยชราชองดาวิด

- 1 เมื่อกษัตริย์ดาวิดทรงพระชนมายุยืนนานและชรามากแล้ว แม้จะห่มผ้าก็ผืนๆ ก็ไม่ทรงรู้สึกอบอุ่น 2 ข้าราชการบริพารจึงกราบทูลว่า “ ควรหาหญิงพรหมจารีแรกรุ่งมาอยู่งานถวายเป็นการปรนนิบัติ ให้นอนแนบเคียงพระวรกายเพื่อฝ่าพระบาทจะทรงอบอุ่น”
 - 3 เขาทั้งหลายจึงเฟ้นหาหญิงงามทั่วแดน ในที่สุดก็เลือกได้อาบีซาคชาวซูเนม จึงนำ ตัวนางมาเข้าเฝ้า
 - 4 หญิงสาวนั้นงามนัก คอยดูแลถวายเป็นการปรนนิบัติ แต่กษัตริย์มิได้มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับนาง

c. อาโดเนียห์ตั้งตนเป็นกษัตริย์

- 5 ฝ่ายอาโดเนียห์โอรสของพระนางฮักกิทเห่อเหิมคิดจะเป็นกษัตริย์ จึงจัดรถรบ พลขับ และเกณฑ์คน 50 คนให้วิ่งนำขบวน
- 6 (ท่านไม่เคยถูกพระบิดาขานาบหรือดูว่าเลย ท่านเป็นคนรูปงาม เกิดถัดจากอับซาโลม)
- 7

อาโดเนียห์คบคิดกับโยอาบบุตรเศรฺยาห์และปุโรหิตอาบียาธาห์ซึ่งสนับสนุนตน 8 แต่ปุโรหิตศาโดก เบไนยาห์บุตรเยโฮยาดา นาธันผู้เผยพระวจนะ ซิเมอี เรอี และองครักษ์พิเศษของดาวิดไม่ได้ร่วมอยู่ฝ่ายอาโดเนียห์

- 9 อาโดเนียห์ถวายเป็นการถวายแก่ วัว กับลูกวัวขุน ณ ศิลาแห่งโสเฮเลทใกล้เอนโรเกล ท่านได้ เชิญโอรสทั้งปวงของดาวิดและบรรดาข้าราชการแห่งยูดาห์มาร่วมพิธี

10แต่ไม่เชิญ นารันผู้เผยพระวจนะ เบนายาห์องค์รัชพิเศษ
และอนุชาโซโลมอน

11 นารันผู้เผยพระวจนะจึงไปทูลถาม
พระนางบัทเชบาพระชนนีของโซโลมอนว่า

“ พระนางทรงทราบหรือไม่ว่าอาโดเนียห์
โอรสของพระนางฮักกิทตั้งตนเป็นกษัตริย์แล้ว
โดยที่กษัตริย์ดาวิดมิได้ทรงทราบเรื่องเลย

12ข้าพบาทขอถวายคำปรึกษาเพื่อพระนางจะทรงสงวนชีวิตของพระนางกับ
โ อ ร ส โ ซ โ ล ม อ น 13คือโปรดเสด็จไปเฝ้ากษัตริย์ทูลถามว่า

‘ ฝ่าบาททรงสัญญากับหม่อมฉันแล้วมิใช่หรือว่าโซโลมอนโอรสของหม่อมฉัน
จะได้เป็นกษัตริย์ครองราชบัลลังก์สืบต่อจากฝ่าบาท
ก็แล้วทำไมอาโดเนียห์จึงขึ้นเป็นกษัตริย์’

14แล้วขณะพระนางกำลังทูลกษัตริย์อยู่ข้าพบาทจะเข้าไปกราบทูลยืนยัน”

15

พระนางบัทเชบาจึงเสด็จเข้าไปในห้องประทับของกษัตริย์ซึ่งทรงชรามา
แล้ว อาบิชากชาวชูเนมกำลังอยู่งานถวายการปรนนิบัติ

16บัทเชบากราบลงแล้วคุกเข่าเบื้องพระพักตร์
กษัตริย์ตรัสถามว่า “ เจ้าประสงค์สิ่งใด”

17 พระนางทูลว่า

“ ฝ่าบาททรงปฏิญาณไว้กับผู้ทาสีในพระนามแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้า
ของฝ่าบาทว่า

โซโลมอนโอรสของหม่อมฉันจะได้เป็นกษัตริย์ครองราชบัลลังก์สืบต่อจากฝ่าบ
า ท

18แต่กลับกลายเป็นว่าอาโดเนียห์ขึ้นเป็นกษัตริย์องค์ใหม่โดยที่ฝ่าบาทผู้ทรง
เป็นกษัตริย์มิได้ทรงทราบเรื่องเลย 19อาโดเนียห์ได้ถวายวัว ลูกวัวขุน

กับแกะมากมาย ทั้งได้เชิญโอรสทั้งปวงของฝ่าบาท ปุโรหิตอาบิยาธาร์

แม่ทัพโยอาบ แต่ไม่เชิญโซโลมอนผู้ทาสของฝ่าบาท 20 ข้าแต่กษัตริย์
อิสราเอลทั้งปวงกำลังจับตาดูว่าจะทรงเลือกใครขึ้นครองราชย์สืบต่อจากฝ่าบา
ท 21 มิฉะนั้นแล้วทันทีที่ฝ่าบาททรงล่องลับไปอยู่กับบรรพบุรุษ
หม่อมฉันกับลูกโซโลมอนจะตกเป็นอาชญากร”

22 ขณะที่พระนางกำลังทูลกษัตริย์ นาธันผู้เผยพระวจนะก็มาถึง

23 พวกเขาจึงทูลกษัตริย์ว่า “ นาธันผู้เผยพระวจนะมารอเข้าเฝ้า”

นาธันจึงเข้ามาหมอบกราบลงเบื้องพระพักตร์

24 และกราบทูลว่า

“ ฝ่าพระบาททรงแต่งตั้งอาโดเนียห์เป็นกษัตริย์ครองราชบัลลังก์สืบต่อจากฝ่า
พระบาทแล้วหรือ 25 วันนี้เขาได้ถวายวัว ลูกวัวขุน กับแกะมากมาย
และเชื้อเชิญบรรดาโอรสของฝ่าพระบาท นายทัพนายกอง
และปุโรหิตอาบียาธาร์ ขณะนี้พวกเขากำลังเลี้ยงฉลองและโห่ร้องว่า
' กษัตริย์อาโดเนียห์ จงทรงพระเจริญ'

26 แต่ข้าพระองค์ผู้ทาสของฝ่าพระบาท ปุโรหิตศาโดก

เบนายาห์บุตรเยโฮยาดาและโซโลมอนผู้ทาสของฝ่าพระบาทไม่ได้รับเชิญ

27 การครั้งนี้ฝ่าพระบาททรงกระทำไปโดยมิทรงอนุญาตให้เหล่าข้าพระบาททร
าบกระนั้นหรือ ว่าใครคือผู้ที่จะครองราชย์สืบต่อจากฝ่าพระบาท”

.c. ตั้งโซโลมอนเป็นกษัตริย์

28 ดาวิดตรัสว่า “ เรียกบัทเชบามาที่นี่”

พระนางจึงเข้ามายืนเฝ้าอยู่เบื้องพระพักตร์

29 แล้วกษัตริย์ตรัสปฏิญาณว่า

“ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ผู้ทรงช่วยเหลือเราพ้นจากความยากลำบากทั้งปวงนั้นทร
งพระชนม์อยู่แน่ฉันใด

30 วันนี้เราจะทำตามที่ได้ปฏิญาณไว้กับเจ้าในพระนามองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระ

เจ้าแห่งอิสราเอล คือโซโลมอนลูกของเจ้าจะได้เป็นกษัตริย์สืบต่อจากเรา และจะครองบัลลังก์แทนเรา”

31 บัทเชบาจึงหมอบซบลงกับพื้น และคุกเข่าทูลว่า

“ ขอให้กษัตริย์ดาวิดเจ้านายของหม่อมฉันทรงพระเจริญเป็นนิตย์”

32 ดาวิดตรัสสั่งว่า “ จงเรียกปุโรหิตศาโดก นาธันผู้เผยพระวจนะ และเบนยาห์บุตรเยโฮยาดามา” เมื่อเขาทั้งหลายมาถึง

33 กษัตริย์ตรัสกับพวกเขาว่า “ จงนำข้าราชการบริพารของเราไปที่ กิโฮน ให้โอรสโซโลมอนขี่ล่อของเรา 34 ณ

ที่นั่นให้ปุโรหิตศาโดกและนาธันผู้เผยพระวจนะเจิมเขาเป็นกษัตริย์แห่งอิสราเอล จงเป่าแตรและโห่ร้องว่า ‘ กษัตริย์โซโลมอน จงทรงพระเจริญ’

35 จากนั้นจงกลับมากับเขา ให้เขานั่งบนบัลลังก์ครองราชย์แทนเรา เราได้แต่งตั้งเขาเป็นกษัตริย์แห่งอิสราเอลและยูดาห์”

36 เบนยาห์บุตรเยโฮยาดาทูลว่า “ อ อ เมน

ขอองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของฝ่าพระบาททรงมีพระประกาศิตเช่นนั้นเถิด

37 ขอองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงสถิตกับโซโลมอนดังที่ทรงสถิตกับฝ่าพระบาทมาแล้ว

เพื่อกระทำให้ราชบัลลังก์ของพระองค์ท่านยิ่งใหญ่กว่าของดาวิดเจ้านายของข้า พระบาท ”

38 ฉะนั้น ปุโรหิตศาโดก นาธันผู้เผยพระวจนะ เบนยาห์บุตรเยโฮยาดา พวกเขาเกรอิ

และเปเลทจึงลงไปเชิญโซโลมอนประทับบนล่อของดาวิดและนำเสด็จไปยังกิโฮน 39 ศาโดก นำน้ำมันจากพลับพลาศักดิ์สิทธิ์บรรจุในเขาสัตว์มาเจิมโซโลมอน แล้วพวกเขาเป่าแตรและผู้คนโห่ร้องว่า

“ ขอ กษัตริย์โซโลมอนจงทรงพระเจริญ”

40 จากนั้นเขาทั้งปวงตามเสด็จโซโลมอนกลับมา

มีการเป่าขลุ่ยครึกครื้นรื่นเริงเป็นการใหญ่ เสียงสนั่นจนแผ่นดินสะท้าน

41

อาโดเนียห์และแขกรับเชิญทั้งปวงได้ยินเสียงกระหึ่มขณะกำลังจะเสร็จสิ้นงานเลี้ยง เมื่อได้ยินเสียงแตร โยอาบถามว่า

“ เพราะเหตุใดจึงมีเสียงอีกที่กกรึกโครมทั่วมืองนี้เพราะเหตุใดกันแน่”

42 พุดยังไม่ทันขาดคำ โยนาธานบุตรของปุโรหิตอาบียาธาร์ก็เข้ามา อาโดเนียห์กล่าวว่า “ เข้ามาเถิด เจ้าเป็นคนดี จะต้องมีข่าวดีมาบอก”

43 โยนาธานเรียนว่า “ ห้ามได้

กษัตริย์ดาวิดเจ้าเหนือหัวของเราทรงตั้งโซโลมอนเป็นกษัตริย์แล้ว

44พระองค์ทรงให้โซโลมอนไปยังกิโฮนพร้อมด้วยปุโรหิตศาโดก

นารันผู้เผยพระวจนะ เบไนยาห์ คนเครธี และเปเลท

โซโลมอนทรงล่อของกษัตริย์

45แล้วปุโรหิตศาโดกกับนารันผู้เผยพระวจนะเจิมท่านเป็นกษัตริย์ที่กิโฮน

พวกเขาฉลองครึกครื้นมาตลอดทาง ทั่วทั้งเมืองจึงพากันเอิกเกริกอึงคะนึง

นี้แหละเสียงที่เราได้ยิน 46ยิ่งกว่านั้นโซโลมอนขึ้นประทับเหนือราชบัลลังก์

47และเหล่าข้าราชการเข้าเฝ้าถวายพระพรแด่กษัตริย์ดาวิด กราบทูลว่า

‘ ขอพระเจ้าทรงให้พระนามของโซโลมอนเลื่องลือยิ่งกว่าฝ่าพระบาท

และราชบัลลังก์ของพระองค์ท่านยิ่งใหญ่กว่าฝ่าพระบาทเถิด’

แ ล้วกษัตริย์ทรงโน้มกราบลงนมัสการบนแท่นที่บรรทม 48ตรัสว่า

‘ สรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+พระเจ้าแห่งอิสราเอล

ผู้ทรงให้ข้าพระองค์ได้เห็นทายาทครองบัลลังก์ข้าพระองค์ในวันนี้’ “

49

ถึงตอนนี้แขกรับเชิญทั้งหลายของอาโดเนียห์หลุดลุกขึ้นด้วยความตกใจ

และหนีไปกันคนละทิศคนละทาง 50ส่วนอาโดเนียห์

ด้วยความกลัวโซโลมอน จึงหนีเข้าไปจับเชิงนอนของแท่นบูชาไว้

51เมื่อมีผู้ไปทูลโซโลมอนว่าอาโดเนียห์กลัวกษัตริย์โซโลมอนจึงจับเชิงนอนของ

แท่นบูชาไว้และกล่าวว่า

“ ขอให้กษัตริย์โซโลมอนปฏิญาณกับเราในวันนี้ว่าจะไม่ประหารชีวิตผู้ทาสของพระองค์”

52 โซโลมอนตรัสว่า “ ถ้าเขาทำตัวดี ผมสักเส้นก็จะไม่ตกลงพื้น แต่หากพบสิ่งใดไม่ดีในตัวเขา เขาจะต้องตาย”

53 กษัตริย์โซโลมอนจึงส่งคนไปนำตัวอาโดเนียห์มาจากแท่นบูชา อาโดเนียห์เข้ามากราบลงเบื้องพระพักตร์ โซโลมอนก็ตรัสว่า “ กลับไปบ้านเถิด”

c. ดาวิดกำชับโซโลมอน

2 เมื่อดาวิดใกล้จะสิ้นพระชนม์ ทรงกำชับโซโลมอนว่า

2 “ พ่อกำลังจะจากไปตามธรรมดาโลก

ฉะนั้นเจ้าจงเข้มแข็งและเป็นชายชาตรี

3 จงรักษาข้อกำหนดที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงวางไว้

ดำเนินในทางของพระองค์

และปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และพระบัญชาของพระองค์

ดั่งที่บันทึกไว้ในบทบัญญัติของโมเสส เพื่อเจ้าจะเจริญก้าวหน้า

ไม่ว่าจะไปที่ไหนหรือทำอะไร

4 และเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงทำตามพระสัญญาที่ทรงให้ไว้กับพ่อว่า

‘ หากลูกหลานของเจ้าระมัดระวังวิถีดำเนินชีวิตของตน

ชื่อสัตย์ภักดีต่อพระเจ้าสุดหัวใจสุดดวงวิญญาณแล้ว

บัลลังก์อิสราเอลจะไม่ขาดคนของตระกูลเจ้าครอบครองเลย’

5 “ นี่แน่ะ! ลูกเองก็รู้สิ่งที่โยอาบบุตรเศรฺยาห์ทำกับพ่อ

ที่เขาทำกับแม่ทัพอิสราเอลสองนาย

คือเขาฆ่าอับเนอร์บุตรเนอร์และอามาสาบุตรเยเธอร์

กระทำให้หลังเลือดในยามสงบราวกับยามศึก

โลหิตจึงแปดเปื้อนผ้าคาดเอวและรองเท้าของเขา

6 ลูกจงใช้สติปัญญาจัดการกับเขา อย่าปล่อยให้เขาแก่ตายอย่างสงบ

7 แต่จงแสดงน้ำใจแก่ลูกๆ ของบารซิลลัยแห่งกิเลอาด

และให้เขามาร่วมโต๊ะเสวยด้วย พวกเขาอยู่ฝ่ายพ่อ

เมื่อพ่อหนีอับซาโลมพี่ชายของเจ้าไป

8 และก็อย่าลืมซิเมอีบุตรเกราคนเบนยามินจากบาสุริม

ผู้ซึ่งแข่งดำพ้ออย่างร้ายกาจตอนที่พ่อไปยังมาหะนาอิม

ครั้งเขาลงมาต้อนรับพ่อที่จอร์แดน พ่อก็สัญญาว่าจะไม่ฆ่าเขา

9 แต่อย่าถือว่าเขาพ้นผิด ลูกเป็นคนฉลาด ย่อมรู้ว่า จะจัดการกับเขาอย่างไร
จงประหารเขาเสีย”

.c.ดาวิดสิ้นพระชนม์

10 จากนั้น ดาวิดก็ทรงล่องลับไปอยู่กับบรรพบุรุษ

และถูกฝังไว้ในเมืองดาวิด 11 ดาวิดทรงปกครองอิสราเอลเป็นเวลา 40 ปี 7

ปีในเฮโบรน และอีก 33 ปีในเยรูซาเล็ม

12 โซโลมอนจึงขึ้นครองราชบัลลังก์ของดาวิดราชบิดา

และรัชกาลของพระองค์มั่นคงเป็นปีกแผ่น

.c.อาโดเนียห์ถูกประหาร

13 ฝ่ายอาโดเนียห์โอรสของพระนางฮักกีท

มาเข้าเฝ้าพระนางบัทเชบาพระชนนีของโซโลมอน พระนางตรัสว่า

“ เจ้ามาดีหรือเปล่า”

อาโดเนียห์ทูลว่า “ ข้าพระบาทมาอย่างสันติ

14 มีเรื่องมาขอกราบทูลพระกรุณา”

พระนางตรัสว่า “ พุดไปเถิด”

15 อาโดเนียห์ทูลว่า “ ดั่งที่ทรงทราบดีราชอาณาจักรเป็นของข้าพระบาท
อิสราเอลทั้งปวงล้วนคาดหมายว่าข้าพระบาทจะได้เป็นกษัตริย์
แต่เหตุการณ์กลับตาลปัตร ราชอาณาจักรตกเป็นของน้องชายแทน
เพราะเป็นมาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+
16บัดนี้ข้าพระบาทมีสิ่งหนึ่งจะขอกราบทูลพระกรุณา
ขออย่างทรงปฏิเสธเลย”

พระนางตรัสว่า “ พุดมาเถิด”

17 อาโดเนียห์ทูลว่า “ โปรดทูลกษัตริย์โซโลมอน พระองค์จะได้ไม่ปฏิเสธ
ขอพระราชทานอาบิซาคชาวชูเนมให้เป็นภรรยาของข้าพระบาทด้วยเถิด”

18 บัทเซบาตรัสว่า “ ตกลง เราจะไปขอกับกษัตริย์ให้”

19 เมื่อบัทเซบาเข้าพบกษัตริย์โซโลมอนเพื่อทูลขอให้อาโดเนียห์
กษัตริย์ก็ทรงยืนขึ้นต้อนรับและหมอบคำนับ แล้วประทับบนบัลลังก์
ทรงให้ยกพระที่นั่งมาถวายพระชนนี พระนางจึงประทับเบื้องขวาพระหัตถ์

20 พระนางตรัสว่า “ แม่จะขออะไรสักอย่างหนึ่ง อย่าปฏิเสธแม่เลย”

โซโลมอนตรัสว่า “ แม่บอกมาเถิด ลูกไม่ปฏิเสธอยู่แล้ว”

21 พระนางตรัสว่า

“ ขอยกนางอาบิซาคชาวชูเนมให้แต่งงานกับอาโดเนียห์พี่ชายของลูก”

22 กษัตริย์โซโลมอนตรัสตอบพระชนนีว่า

“ ทำไมแม่ขออาบิซาคชาวชูเนมให้อาโดเนียห์
ขอราชบัลลังก์ให้เขาด้วยสิเพราะเขาเป็นพี่ชายของลูก
ปโรหิตอาบิยาธาร์และโยอาบบุตรเศรฺยูาห์ก็เป็นฝ่ายเขา”

23 แล้วโซโลมอนตรัสปฏิญาณว่า

“ ขอองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงจัดการกับเราอย่างรุนแรง
หากอาโดเนียห์ไม่ชดใช้ด้วยชีวิตที่บังอาจขอเช่นนี้

24องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด

พระองค์ผู้ทรงสถาปนาเราไว้บนบัลลังก์เสด็จฟอดาวิด

และทรงตั้งราชวงศ์ขึ้นเพื่อเราตามที่ทรงสัญญาไว้
อาโดเนียห์จะต้องตายในวันนี้”

25 กษัตริย์โซโลมอนจึงตรัสสั่งเบไนยาห์บุตรเยโฮยาดา
เขาก็ไปประหารชีวิตอาโดเนียห์

.c. อาบียาธา์ถูกถอดจากตำแหน่ง

26 โซโลมอนตรัสกับปุโรหิตอาบียาธา์ว่า

“ จงกลับไปยังที่ของท่านในसानาโธท ท่านสมควรตาย
แต่เราจะไม่ประหารท่านตอนนี้

เพราะท่านได้ห้ามหีบพันธสัญญาองค์พระผู้เป็นเจ้า+ผู้ยิ่งใหญ่สูงสุดในรัชกาล
สตีจพ่อของเรา และท่านได้ร่วมทุกข์ร่วมสุขกับเสด็จพ่อมาโดยตลอด”

27 โซโลมอนจึงทรงถอดอาบียาธา์จากตำแหน่งปุโรหิตขององค์พระผู้เป็นเจ้า
+

เป็นอันสำเร็จตามพระบัญชาขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ที่ซิโลห์เกี่ยวกับวงศ์วาน
องเอลี¹

.c. โยอาบถูกประหาร

28 ครั้นข่าวมาถึงโยอาบผู้สมคบกับอาโดเนียห์

แม้เมื่อก่อนมิได้คบคิดกับอับซาโลม

โยอาบก็หนีไปที่พลับพลาจับเชิงนอนของแท่นบูชาไว้

29 มีผู้ไปทูลโซโลมอนว่าโยอาบหนีไปยังพลับพลาอยู่ข้างๆ แท่นบูชา

โซโลมอนจึงตรัสสั่งให้เบไนยาห์บุตรเยโฮยาดาว่า “ ไปประหารเขาเสีย”

30 เบไนยาห์ก็เข้าไปในพลับพลา และกล่าวกับโยอาบว่า

“ กษัตริย์ตรัสสั่งให้ออกไป!”

¹ 2:27* ดูใน 1 ซม อ .2:31-35

แต่โยอาบตอบว่า “ ไม่ เราจะตายที่นี่”
เบไนยาห์จึงกลับไปทูลกษัตริย์ตามที่โยอาบพูด
31 กษัตริย์ตรัสสั่งเบไนยาห์ว่า “ ทำอย่างที่เขาบอก
ฆ่าเขาเสียแล้วเอาไปฝัง ตัวเราและวงศ์วานของเสด็จพ่อจะได้พ้นจากมลทิน
ที่เขาได้ฆ่าผู้บริสุทธิ์ 32องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะให้เขาเองรับ
ผิดชอบที่ฆ่าชายสองคนซึ่งดีกว่าเขา
เพราะเสด็จพ่อของเราไม่ได้มีส่วนร่วมใดๆ
กับความตายของอับเนอร์บุตรเนอร์แม่ทัพแห่งอิสราเอล
และอามาสบุตรเยเธอร์แม่ทัพแห่งยูดาห์
33ขอให้โทษผิดแห่งโลหิตนั้นตกอยู่แก่โยอาบกับวงศ์วานตลอดไป
ส่วนดาวิดกับวงศ์วาน ราชวงศ์และราชบัลลังก์
ขอให้มีความสุขขององค์พระผู้เป็นเจ้า+สืบไปนิรันดร์”
34 เบไนยาห์ บุตรเยโฮยาดาจึงไปประหารโยอาบเสีย
ศพโยอาบถูกฝังไว้ในที่ของตนในถิ่นกันดาร
35กษัตริย์ทรงแต่งตั้งเบไนยาห์เป็นแม่ทัพแทนโยอาบ
และให้ศาโดกเป็นปุโรหิตแทนอาบียาธาห์

.c. ชิเมอีถูกประหาร

36 กษัตริย์ทรงให้คนไปตามชิเมอีมา และตรัสกับเขาว่า
“ จงสร้างบ้านและอาศัยอยู่ในเยรูซาเล็มนี้ อย่าไปที่อื่นใดเลย
37วันใดที่เจ้าออกไปพันหุบเขาซิดโรน จงรู้เถิดว่าเจ้าจะตาย
และถือเป็นการผิดของเจ้าเอง”
38 ชิเมอีทูลว่า “ ฝ่าพระบาทตรัสชอบแล้ว ผู้ทาสจะปฏิบัติตาม”
ชิเมอีจึงอาศัยอยู่ใน เยรูซาเล็มเป็นเวลานาน
39 แต่สามปีต่อมา
ทาสของชิเมอีสองคนหลบหนีไปเฝ้ากษัตริย์อาคีซโอรสมาอาคาห์ แห่งเมืองกัท

เมื่อซิเมอีทราบว่าเขาอยู่ที่กัท

40 ก็ขึ้นลาไปเฝ้าอาศัยที่กัทเพื่อค้นหาทาสและนำตัวทาสกลับมาจากกัท

41 ครั้นโซโลมอนทราบว่าซิเมอีออกจากเยรูซาเล็มไปยังกัทและกลับมาแล้ว

42 ก็ให้ตามตัวเขามา ตรัสถามว่า

“ เราเตือนเจ้าและให้เจ้าสาบานในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า+แล้วมิใช่หรือ ว่าวันใดที่เจ้าออกไปที่อื่น เจ้าจะต้องตาย เจ้าก็ตอบว่า

‘ ฝ่าพระบาทตรัสชอบแล้ว ผู้ทาสจะปฏิบัติตาม’

43 แล้วเหตุใดเจ้าจึงไม่ทำตามที่ปฏิญาณไว้ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+และไม่ทำตามคำสั่งของเรา

44 เจ้ารู้อยู่แก่ใจถึงความเลวร้ายทั้งสิ้นที่เจ้าทำไว้กับดาวิดราชาบิดาของเรา บัดนี้องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะ ทรงคืนสนองความผิดที่เจ้าได้ทำ

45 แต่กษัตริย์โซโลมอนจะได้รับพร

และราชบัลลังก์ของดาวิดจะยั่งยืนสถาพรเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตลอดไป ”

46 จากนั้นกษัตริย์ตรัสสั่งเบไนยาห์บุตรเยโฮยาดา

เขาก็ออกไปประหารซิเมอี

ราชอาณาจักรจึงมั่นคงเป็นปีกแผ่นในพระหัตถ์โซโลมอน

c. โซโลมอนอธิษฐานขอสติปัญญา

3

โซโลมอนทรงเจริญพระราชไมตรีกับฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์และอภิเษกกับพระธิดาองค์หนึ่งของฟาโรห์ ทรงพาพระนางมาประทับ ณ

เมืองดาวิดจนกระทั่งการก่อสร้างพระราชวัง

พระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+และกำแพงรอบกรุงเยรูซาเล็มสำเร็จเรียบร้อย

2 แต่ทว่าประชาชนยังคงถวายเครื่องบูชาที่สถานบูชา ณ

2 แต่ทว่าประชาชนยังคงถวายเครื่องบูชาที่สถานบูชา ณ

ที่สูงทั้งหลายเพราะวิหารเพื่อพระนามองค์พระผู้เป็นเจ้า+ยังไม่ได้สร้างขึ้น
3 โขโลมอนทรงรักองค์พระผู้เป็นเจ้า+

และปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของดาวิดพระบิดา

เว้นแต่ยังทรงถวายเครื่องบูชาและเผาเครื่องหอมที่สถานบูชา ณ ที่สูงทั้งหลาย

4 พระองค์เสด็จไปยังกิเบโอนเพื่อถวายเครื่องบูชา เพราะเป็นสถานบูชา ณ ที่สูงซึ่งสำคัญที่สุด ทรงถวายเครื่องเผาบูชา 1,000 ชุดบนแท่นนั้น

5 ที่กิเบโอนองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงปรากฏแก่โซโลมอนในความฝันยามค่ำคืน
พระเจ้าตรัสว่า” เจ้าต้องการสิ่งใด จงขอเถิดแล้วเราจะให้”

6 โซโลมอนกราบทูลว่า

“ พระองค์ได้ทรงกรุณาต่อผู้ทาสดาวิดบิดาของข้าพระองค์
เนื่องเพราะดาวิดชอบธรรม ซื่อตรงและจงรักภักดีต่อพระองค์
และพระองค์ยังคงสำแดงพระกรุณาธิคุณต่อดาวิดสืบไป
โดยให้บุตรคนหนึ่งสืบราชสมบัติ

7 “ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ข อ ง ข้าพระองค์

บัดนี้ทรงโปรดให้ข้าพระองค์ได้เป็นกษัตริย์ สืบต่อจากเสด็จพ่อดาวิด
แต่ข้าพระองค์ยังเป็นแค่เด็กเล็กๆ คนหนึ่ง ไม่รู้วิธีปฏิบัติภาระหน้าที่

8 ผู้ทาสของพระองค์อยู่ท่ามกลางประชากรที่ทรงเลือกสรร
ซึ่งเป็นชนชาติยิ่งใหญ่ และมากมายเหลือคณานับ 9 ฉะนั้น

ข อ ท ร ง โ ป ร ด ให้ผู้ทาสมีจิตใจที่ชาญฉลาดหยั่งรู้

เพื่อจะปกครองประชากรของพระองค์ และรู้จักแยกแยะผิดชอบชั่วดี

เพราะใครเล่าจะสามารถปกครองประชาชาติยิ่งใหญ่ของพระองค์นี้ได้”

10 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงพอพระทัยที่โซโลมอนทูลขอเช่นนี้ 11 จึงตรัสว่า

“ เนื่องจากเจ้าขออย่างนี้ ไม่ได้ขอชีวิตยืนยาว หรือทรัพย์สมบัติสำหรับตัวเอง
หรือชีวิตศัตรูของเจ้า แต่ขอให้ความชาญฉลาดหยั่งรู้เพื่อผดุงความยุติธรรม

12 เราจะให้ตามที่เจ้าขอ

เราจะให้เจ้ามีสติปัญญาและความชาญฉลาดหยั่งรู้อย่างไม่เคยมีหรือจะมีใคร

เสมอเหมือนเจ้า 13 ยิ่งกว่านั้นเราจะให้สิ่งที่เจ้าไม่ได้ขออีกด้วย
คือทรัพย์สมบัติและเกียรติอย่างที่ไม่มียศัตริย์องค์ใดเสมอ
เหมือนตลอดชีวิตของเจ้า

14 และเราจะให้เจ้ามีชีวิตยืนยาวหากเจ้าดำเนินในทางของเรา
ปฏิบัติตามคำสั่งและกฎเกณฑ์ของเราเหมือนดาวิดบิดาของเจ้า”

15 แล้วโซโลมอนก็ตื่นบรรทมและตระหนักว่าได้ทรงพระสุบิน

พระองค์เสด็จกลับมายังเยรูซาเล็ม

ทรงยืนอยู่หน้าหีบพันธสัญญาของพระเจ้า ถวาย

เครื่องเผาบูชาและเครื่องสันติบูชา

จากนั้นทรงจัดเลี้ยงประทานแก่ข้าราชการสำนักทั้งปวง

.c. โซโลมอนตัดสินคดี

16 มีหญิงโสเภณีสองคนมาเข้าเฝ้ากษัตริย์โซโลมอน 17 คนหนึ่งทูลว่า

“ ข้าแต่กษัตริย์ หม่อมฉันกับหญิงคนนี้อาศัยอยู่ในบ้านเดียวกัน

เขาอยู่ด้วยเมื่อหม่อมฉันคลอดลูก 18 พอลูกอายุได้สามวัน

ผู้หญิงคนนี้ก็คลอดลูกด้วยเช่นกัน มีเพียงเราสองคนอยู่ในบ้าน ไม่มีคนอื่น

19 ลูกชายของหญิงคนนี้ตายไปตอนกลางคืนเพราะถูกเขานอนทับ

20 แล้วเขาตื่นขึ้นมา กลางดึก

เอาลูกชายของหม่อมฉันออกไปจากข้างตัวหม่อมฉันซึ่งหลับอยู่ไปนอนแนบอก

และเอาลูกของเขาที่ตายมาไว้แนบอกหม่อมฉัน

21 เช้าวันรุ่งขึ้นหม่อมฉันตื่นขึ้นจะให้นมลูก ก็พบว่าลูกตายเสียแล้ว

ครั้นสว่างหม่อมฉันเพ่งดูจึงเห็นว่าไม่ใช่ลูกของหม่อมฉัน”

22 หญิงอีกคนพูดขึ้นว่า “ นั้นแหละเป็นลูกของเธอ

ส่วนเด็กที่ยังเป็นอยู่น่ะลูกของฉัน” หญิงคนแรกว่า “ ไม่ใช่

ลูกที่ตายเป็นของเธอ ลูกที่เป็นอยู่น่ะของฉัน”

แล้วคนทั้งสองก็เถียงกันเบื่องพระพักตร์กษัตริย์

23 กษัตริย์ตรัสว่า “ คนนี้ก็ว่า ‘ ลูกฉันยังอยู่ลูกเธอตายแล้ว’ คนนั้นก็ว่า ‘ ไม่ใช่ ลูกเธอตายแล้วลูกฉันก็ยังอยู่’ “

24 พระองค์ตรัสว่า “ เอาดาบมาให้เรารู้สึกเล่มซึ” ก็มีผู้นำดาบมาถวาย

25 กษัตริย์ตรัสสั่งว่า “ จงผ่าเด็กคนที่ยังเป็นอยู่ออกเป็นสองส่วน แบ่งให้ผู้หญิงสองคนนี่คนละส่วน”

26 หญิงที่เป็นแม่ของเด็กนั้นจริงๆ และรักลูกมาก จึงร้องออกมาว่า “ อย่าเลย ยกลูกให้ เขาไปเถิด อย่าฆ่าลูกเลย”

แต่อีกคนพูดว่า “ ผ่าแบ่งกันเลย จะได้ไม่ต้องเป็นของเธอหรือของฉัน”

27 กษัตริย์จึงตรัสว่า “ อย่าฆ่าเด็กนั้นเลย

จงมอบเขาให้กับหญิงคนที่ต้องการให้เด็กมีชีวิตอยู่ เพราะเธอนั้นแหละเป็นแม่”

28

เมื่อชนชาติอิสราเอลทั้งปวงได้ยินเกี่ยวกับคำตัดสินของกษัตริย์ก็ยำเกรง นับถือพระ องค์

เพราะเห็นว่าทรงมีสติปัญญาจากพระเจ้าเพื่อผดุงความยุติธรรม

.c. ข้าราชการของโซโลมอน

4 โซโลมอนทรงปกครองเหนืออิสราเอลทั้งปวง

2 ข้าราชการคนสำคัญของโซโลมอน ได้แก่

อาซาริยาห์ บุตรศาโดก เป็นปุโรหิต

3 เอลิโฮเรฟและอาหิยาห์ บุตรชิซา เป็นราชเลขา

เยโฮซาฟัท บุตรอาหิลูด เป็นอาลักษณ์

4 เบไนยาห์ บุตรเยโฮยาดา เป็นแม่ทัพ

ศาโดกและอาบียาธาห์ เป็นปุโรหิต

5 อาซาริยาห์บุตรนาธัน ดูแลข้าหลวงประจำเขต

- สาบุด บุตรนาอัน เป็นปุโรหิตและที่ปรึกษาส่วนพระองค์
- 6 อาหิซาร์ เป็นเจ้ากรมวัง
อาโดนีรัม บุตรอับดา เป็นผู้ควบคุมแรงงานโยธา
- 7 และมีข้าหลวงประจำเขต 12 นายดูแลทั่วอิสราเอล
รับผิดชอบจัดหาเสบียงจากประชากรสำหรับกษัตริย์และข้าราชการบริพาร
แต่ละคนรับหน้าที่จัดหาสำหรับเดือนหนึ่งของ ปี 8 ได้แก่

- เบนเฮอร์ ในแดนเทือกเขาแห่งเอเฟราอิม
- 9 เบนเดเคอร์ ในมาคาส ซาอัลบิม เบธเซเมช และเอโลนเบธฮานัน
- 10 เบนเฮเสด ในอารูปโบท (โสโคห์และดินแดนเฮเฟอร์ทั้งหมด)
- 11 เบนอาบีนาดับ (ผู้ซึ่งแต่งงานกับทาทิติดาของโซโลมอน)
ดูแลแถบภูเขาโดร์
- 12 บากาฮาบุตรอาหิลูด ในทาอานาคและเมกิดโด
เบธซานทั้งหมดถัดจากศาเรธานใต้ ยิสเรเอล
จากเบธซานจดเอเบลเมโหลลาห์ไปถึงโยกเมอัม
- 13 เบนเกเบอร์ในราโมทกิเลอาด
(รวมถิ่นฐานของยาอีร์บุตรมนัสเสห์ในกิเลอาด) ภูมิภาคอาร โกบในบาชาน
และ 60 เมืองป้อมปราการซึ่งมีลูกทรงประตูทองสัมฤทธิ์
- 14 อาหินาดับ บุตรฮิดโด ในมาหะนาอิม
- 15 อาหิมาส (ซึ่งแต่งงานกับบาเสมัททิดาของโซโลมอน) ดูแลเขตนัฟทาลี
- 16 บากานา บุตรหุซัย ในอาเซอร์ และอาโลท
- 17 เยโฮซาฟัท บุตรปารูอาห์ในอิสสาการ์
- 18 ซิเมอี บุตรเอลา ในเบนยามิน
- 19 เกเบอร์บุตรอูรี ในกิเลอาด (ดินแดนของสิโหนประมุขแห่งอาโมไรต์
และดินแดนของโอกประมุขแห่งบาชาน)
เขาเป็นข้าหลวงประจำเขตคนเดียวของที่นั่น

.c.เสบียงประจำวันของโซโลมอน

20 ประชากรยูดาห์และอิสราเอลมีมากมายเหมือนเม็ดทรายที่ชายทะเล
ล้วนอ้อมหน้าสุขสำราญกันทั่วหน้า

21และโซโลมอนทรงครอบครองดินแดนทั้งหมดจากแม่น้ำ*จนถึงดินแดนของชาวฟิลิสเตีย จดพรหมแดนของอียิปต์

ดินแดนเหล่านี้ต่างนำเครื่องบรรณาการมาถวายและอยู่ใต้อำนาจโซโลมอนตลอดพระชนม์ชีพ

22 เสบียงประจำวันที่โซโลมอนต้องการ คือ แป้งละเอียด 30 โ ค ร ะ ²
แป้งขนม 60 โ ค ร ะ ³ 23วัวขุน 10 ตัว วัวจากทุ่งหญ้า 20 ตัว
แ พ ะ แ ล ะ แ ก ะ 100 ตัว นอกจากนี้ยังมีกวาง เก้ง สมัน
และไก่ที่คั้ดแล้ว

24โซโลมอนทรงครอบครองอาณาจักรทั้งปวงทางทิศตะวันตกของแม่น้ำยูเฟร
ติส จากทิฟสาร์ไปถึงกาซา มีความสงบสุขทุกๆ ด้าน

25ตลอดพระชนม์ชีพของโซโลมอน

ยูดาห์และอิสราเอลจากดานเจดเบเออร์เซบา ล้วนดำเนินชีวิต อย่างปลอดภัย
แต่ละคนอยู่ใต้เงาองุ่นและต้นมะเดื่อของตน

26 โ ซ โ ล ม อ น ทรงมีคอกม้าเทียมรถ 4,000 แห่ง⁴

แ ล ะ พ ล ร ถ ร บ 12,000 คน ⁵

27 แต่ละเดือน กำหนดให้ข้าหลวงเขตส่งเสบียงมาสำหรับโซโลมอน
และผู้ร่วมโต๊ะเสวยมิให้มีสิ่งใดขาดตกบกพร่อง

² 4:22* ป ร ะ ม า ณ 6.6 กิโลลิตร

³ 4:22** ป ร ะ ม า ณ 13.2 กิโลลิตร

⁴ 4:26* ตามบางต้นฉบับ (ดู 2พ ศ ด .9:25) ต้นฉบับฮีบรู 40,000 แห่ง

⁵ 4:26** หรือ ม้า 12,000 ตัว

28อีกทั้งยังจัดหาข้าวบาร์เลย์และฟางสำหรับม้าศึกและม้า อื่นๆ
ในคอกหลวงด้วย

.c.สติปัญญาของโซโลมอน

29

พระเจ้าประทานสติปัญญากับวิจารณ์ญาณอันยิ่งใหญ่และความเข้าใจนี้
ไปไม่ถ่วงดั่งเม็ดทรายที่ชายทะเลแก่โซโลมอน

30โซโลมอนทรงเฉลียวฉลาดยิ่งกว่าบรรดานักปราชญ์แห่งทิศตะวันออก

และปราชญ์ทั้งปวงในอียิปต์31พระองค์ทรงฉลาดกว่าใครๆ

รวมทั้งเอธานแห่งวงศ์เอเสรา เฮมาน คาลโคลล์ และดาร์ดา

บุตรทั้งหลายของมาโฮล และทรงพระ

เกียรติเลื่องลือไปทั่วประชาชาติทั้งหลาย 32ทรงเขียนเอ่ยสุภาษิต 3,000 ข้อ

และมีบทเพลงพระนิพนธ์ 1,005 บท 33ทรงพรรณนาว่าด้วยพฤษชาติ

ตั้งแต่สนสีดาร์แห่งเลบานอน ลงไปถึงต้นหุสบเล็กๆ ซึ่งงอกออกมาจากกำแพง

พระองค์ยังทรงตรัสสอนเกี่ยวกับสัตว์และนก สัตว์เลี้ยงคลานและปลา

34บรรดากษัตริย์ของโลกผู้ได้สดับถึงพระปัญญาของโซโลมอนก็ส่งคนชาติต่าง

ๆ มาสดับฟังพระปัญญาของโซโลมอน

.c.การเตรียมสร้างพระวิหาร

5 กษัตริย์ฮิรามแห่งเมืองไทระทรงมีสัมพันธ์ไมตรีกับดาวิดเสมอมา

ฉะนั้นเมื่อทรงทราบว่าโซโลมอนได้รับการเจิมขึ้นครองราชย์สืบต่อจากดาวิดผู้เ

ป็นพระบิดาก็ส่งทูตมาเข้าเฝ้า

2โซโลมอนมีพระราชสาส์นตอบไปยังฮิรามความว่า

3 “ ท่านทราบอยู่ว่าดาวิดบิดาของข้าพเจ้ามีศีกติดพันรอบด้าน จึงไม่สามารถ

สร้างวิหารเพื่อพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของพระองค์ จนกระทั่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ทรงสยบข้าศึกทั้งหลายไว้

แทบเท่า

4บัดนี้องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของข้าพเจ้าประทานการพักสงบรอบด้านแก่ข้าพเจ้า มิได้มีข้าศึกหรือภัยพิบัติประการใด

5ข้าพเจ้าจึงตั้งใจจะสร้างวิหารถวายเพื่อพระนามแห่ง

องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของข้าพเจ้าดังที่พระองค์ทรงบัญชาดาวิดบิดาของข้าพเจ้าไว้ว่า

‘ ลูกของเจ้าซึ่งเราจะตั้งให้ครองราชบัลลังก์แทนเจ้าจะสร้างวิหารเพื่อนามของเรานะ ’

6

“ ฉะนั้นขอท่านโปรดบัญชาให้คนของท่านตัดไม้สีดาร์แห่งเลบานอนให้ข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าจะส่งคนไปทำงานด้วย

และจะจ่ายค่าจ้างให้คนงานของท่านตามแต่ท่านจะ

กำหนด

ท่านทราบอยู่แล้วว่าทางฝ่ายข้าพเจ้าไม่มีช่างที่เชี่ยวชาญการตัดไม้เสมอ

เหมือนชาวไซดอน”

7 ฮีรามพอพระทัยในสาส์นจากโซโลมอนยิ่งนัก ตรัสว่า

“ ส ร ร เสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า+ในวันนี้ที่ทรงโปรดประทานโอรสที่เฉลียวฉลาดแก่ดาวิดให้ปกครองชนชาติที่ยิ่งใหญ่นี้”

8 จากนั้นฮีรามทรงตอบโซโลมอนกลับมาว่า

“ เราได้รับสาส์นจากท่านแล้ว
และจะจัดส่งไม้ซุงทั้งสี่ตารและสนมาตามที่ท่านขอ
9คนของเราจะนำไม้ซุงจากเลบานอนไปถึงทะเล
แล้วผูกแพล่องมาตามทะเลสู่จุดหมาย
ที่ท่านต้องการ จากนั้นจะถอดแพมอบไม้ซุงให้แก่ท่าน
ท่านสามารถจ่ายค่าตอบแทน
แก่เราโดยส่งอาหารมาให้ราชสำนักของเรา”

10 ฮีรามก็ส่งไม้สี่ตารและสนมาให้โซโลมอนตามความประสงค์
11และเพื่อเป็นการตอบ แทน

โซโลมอนส่งข้าวสาลีไปให้ราชสำนักของฮีรามปีละ 20,000 โ ค ร ะ ⁶
และน้ำมันมะกอกบริสุทธิปีละ 20,000

บท⁷12องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประทานสติปัญญาแก่โซโลมอนตามที่ทรงสัญญาไว้
ฮีรามและโซโลมอนทรงเจริญพระราชไมตรีและทรงกระทำสนธิสัญญาต่อกัน

13 โซโลมอนทรงเกณฑ์แรงงาน 30,000 คน จากทั่วแดนอิสราเอล

14และส่งพวกเขา หมุนเวียนไปเลบานอนเดือนละหมื่นคน

คนหนึ่งจะไปอยู่เลบานอนหนึ่งเดือน และกลับมา อยู่ที่บ้านสองเดือน

อาโดนีรัมเป็นผู้บังคับบัญชาแรงงานโยธาเหล่านี้ 15โซโลมอน

ยังทรงมีกรรมกรแบกหามอีก 70,000 คน ช่างสกัดหิน 80,000 คน

ในแถบเทือกเขา 16โดยมีหัวหน้าคนงาน 3,300 ค น ⁸

ทำหน้าที่ควบคุมโครงการและดูแลคนงาน 17ตามพระบัญชาของโซโลมอน

⁶ 5:11 * ป ร ะ ม า ณ 4,400 กิโลลิตร

⁷ 5:11 ** ป ร ะ ม า ณ 440 กิโลลิตร

⁸ 5:16 * บางต้นฉบับ (และดู 2 พ ศ ด .2:2,18) “ 3,600 ค น ”

พวกเขาขนหินคัดแล้วก่อนมहीมาเพื่อสกัดเป็นหินฐานรากของพระวิหาร
18ผู้คนจากเกบาลมาช่วยช่างของโซโลมอนและฮีรามในการเลื่อยซุง ถากไม้
และเตรียมหินสำหรับการสร้างพระวิหาร

.c.ง ำ นสร้างพระวิหาร

6 ในปีที 480⁹ หลังจากทีอิสราเอลออก มาจากอียิปต์ และเป็นปีที 4
แห่งรัชกาลโซโลมอนในเดือนศัฟซึ่งเป็เดือนทีสอง
โซโลมอนทรงเริ่มการสร้างพระวิหารขององค์พระผู้เป็เจ้า+
2 วิหารทีโซโลมอนสร้างถวายเป็นแด่องค์พระผู้เป็เจ้า+นี้ยาว 60 ศ อ ก ¹⁰
กว้าง 20 ศ อ ก ¹¹ สูง 30 ศ อ ก ¹² 3มุขหน้าห้องโถงพระวิหารยาว 20
ศ อ ก ¹³ เท่ากับด้านกว้างของวิหาร และลึกจากด้านหน้า 10
ศ อ ก ¹⁴ทรงสร้างช่องหน้าต่างด้านบนผนังพระวิหาร โดยด้านในกว้าง
ด้านนอกแคบ
5พระองค์ทรงสร้างชั้นด้านนอกผนังห้องโถงและห้องชั้นในแล้วกันเป็ห้องดำ
นข้าง 6ชั้นล่างสุดกว้าง 5 ศ อ ก ¹⁵ ชั้นทีสองกว้าง 6 ศ อ ก ¹⁶

⁹ 6:1 * บางต้นฉบับ “ 440”

¹⁰ 6:2 * ป ร ะ ม า ณ 27 เ ม ต ร

¹¹ 6:2 ** ป ร ม า ณ 9 เ ม ต ร

¹² 6:2 *** ป ร ะ ม า ณ 13.5 เ ม ต ร

¹³ 6:3 * ป ร ะ ม า ณ 9 เ ม ต ร

¹⁴ 6:3 ** ป ร ะ ม า ณ 4:5 เ ม ต ร

¹⁵ 6:6 * ป ร ะ ม า ณ 2:3 เ ม ต ร

¹⁶ 6:6 ** ป ร ะ ม า ณ 2.7 เ ม ต ร

และชั้นบนกว้าง 7 ศ อ ก ¹⁷

ในแต่ละชั้นของผนังด้านนอกพระวิหารจะหยักเข้าเป็นป่า

เพื่อมิให้คานยื่นเข้าไปในผนังพระวิหาร

7 การก่อสร้างพระวิหารใช้แต่หินที่สกัดมาเรียบร้อยแล้วจากเหมืองหิน จึงไม่มีเสียงค้อน เหล็กสกัด

หรือเครื่องมือเหล็กในบริเวณพระวิหารขณะกำลังก่อสร้าง

8 ทางเข้าชั้นล่างสุดอยู่ทางใต้ของพระวิหาร มีบันไดขึ้นไปยังชั้นที่สอง และมีบันไดจากชั้นสองขึ้นไปชั้นสาม

9เป็นอันว่าพระองค์ทรงสร้างพระวิหารเสร็จ ทำหลังคาด้วยคาน

และกระดานไม้สนสีดาร์ 10ทรงสร้างห้องข้างรอบพระวิหารสูง 5 ศ อ ก ¹⁸

ต่อกับพระวิหารโดยใช้คานไม้สนสีดาร์

11 พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงโซโลมอนว่า

12” เกี่ยวกับวิหารที่เจ้ากำลังสร้างอยู่นี้ หากเจ้าทำตามกฎเกณฑ์ของเรา รักษาและปฏิบัติตามกฎระเบียบและคำสั่งของเรา

เราก็จะกระทำให้สำเร็จโดยทางเจ้า ตามที่เราสัญญากับดาวิดบิดาของเจ้า

13เราจะสถิตกับชนชาติอิสราเอลประชากรของเรา

และจะไม่ทอดทิ้งพวกเขาเลย”

14 ในที่สุดโซโลมอนก็ทรงสร้างพระวิหารสำเร็จเรียบร้อยแล้ว

15ภายในทั้งหมดจากพื้นจดเพดานพระองค์ทรงกรุด้วยกระดานไม้สนสีดาร์

และปูพื้นพระวิหารด้วยกระดานไม้สน 16ท ร ึ่งกันห้องขนาด 20 ศ อ ก ¹⁹

ที่ด้านหลังของวิหาร โดยใช้กระดานไม้สนสีดาร์จากพื้นจดเพดาน

เพื่อเป็นห้องศักดิ์สิทธิ์ชั้นในของพระวิหาร คืออภิสุทธิสถาน

¹⁷ 6:6 *** ป ร ะ ม า ณ 3.1 เ ม ต ร

¹⁸ 6:10 * ป ร ะ ม า ณ 2.3 เ ม ต ร

¹⁹ 6:16 * ป ร ะ ม า ณ 9 เ ม ต ร

17ห้องโถงหน้าห้องนี้ยาว 40 ศ อ ก ²⁰ 18ด้านในของวิหารเป็นไม้สนสีดาร์
สลักลวดลายนูนเป็นรูปไม้เลื้อยและดอกไม้บานล้วนแต่ไม้สนสีดาร์
ทั้งหมดบุด้วยไม้สนสีดาร์ไม่ให้เห็นหินข้างใน

19พระองค์ทรงจัดให้ห้องศักดิ์สิทธิ์ชั้นในเป็นที่ประดิษฐานหีบพันธสัญญาของ
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ 20สถานศักดิ์สิทธิ์ชั้นในนี้กว้าง ยาว สูง ด้านละ 20
ศ อ ก ²¹ ทั้งด้านในและแทนบูชาไม้สนสีดาร์ล้วนบุด้วยทองคำบริสุทธิ์

21โซโลมอนทรงบุด้านในของพระวิหารด้วยทองคำบริสุทธิ์
และวางโซ่ทองคำกันทางเข้าสู่อภิสุทธิสถาน ซึ่งบุด้วยทองคำ

22ดังนั้นพระองค์ทรงบุด้านในพระวิหารทั้งหมดด้วยทองคำ
รวมทั้งแทนในอภิสุทธิสถาน

23 ภายในอภิสุทธิสถาน ทรงตั้งเควบ 2 องค์ ทำจากไม้มะกอกเทศ
แต่ละองค์สูง 10 ศ อ ก ²² 24ปีกข้างหนึ่งของเควบยาว 5 ศ อ ก ²³

ปีกอีกข้างหนึ่งยาว 5 ศ อ ก ²⁴เช่นกัน จากปลาย

ปีกข้างหนึ่งถึงปลายปีกอีกข้างหนึ่งวัดได้ 10 ศ อ ก ²⁵

25เควบอีกองค์หนึ่งก็วัดได้ 10 ศ อ ก ²⁶ด้วย

²⁰ 6:17 * ป ร ะ ม า ณ 18 เ ม ต ร

²¹ 6:20 * ป ร ะ ม า ณ 6 เ ม ต ร

²² 6:23 * ป ร ะ ม า ณ 4.5 เ ม ต ร

²³ 6:24 * ป ร ะ ม า ณ 2.3 เ ม ต ร

²⁴ 6:24 ** ป ร ะ ม า ณ 2.3 เ ม ต ร

²⁵ 6:24 *** ป ร ะ ม า ณ 4.5 เ ม ต ร

²⁶ 6:25 * ป ร ะ ม า ณ 4.5 เ ม ต ร

- เศวตฉัตรทั้งสองมีขนาดและรูปทรงเดียวกัน 26เศวตฉัตรแต่ละองค์สูง 10 ศ อ ก ²⁷
- 27 พระองค์ทรงตั้งเศวตฉัตรไว้ในห้องชั้นในสุดของพระวิหาร
- ปีกทั้งสองของเศวตฉัตรกางออก ปีกด้านนอก ของเศวตฉัตรทั้งสองจดผนังคนละด้าน ส่วนปีกด้านในจดกันตรงกึ่งกลางห้อง
- 28 พระองค์ทรงห่มเศวตฉัตรทั้งสองด้วยทองคำ
- 29 บนผนังรอบพระวิหารในห้องชั้นในและห้องชั้นนอก สลักเป็นรูปเศวตฉัตร ต้นปาล์มและ ดอกไม้บาน
- 30 พื้นห้องทั้งห้องชั้นนอกและห้องชั้นในบุด้วยทองคำ
- 31 เสาประตูทางเข้าสู่สถานศักดิ์สิทธิ์ชั้นในเป็นห้าเหลี่ยม ทำด้วยไม้มะกอก
- 32 บานประตูไม้มะกอกทั้งสองบานสลักเป็นรูปเศวตฉัตร ต้นปาล์มและดอกไม้บาน แล้วปิดทองห่ม เศวตฉัตรกับต้นปาล์ม
- 33 ทรงทำเสาประตูสี่เหลี่ยมแบบเดียวกันด้วยไม้มะกอก สำหรับทางเข้าห้องโถง
- 34 มีประตูไม้สนสองบาน แต่ละบานมีสองทบ ซึ่งพับไปมาได้ด้วยเบ้าต่อ
- 35 บนประตูสลักรูปเศวตฉัตร ต้นปาล์ม และดอกไม้บาน แล้วบุทองคำที่สลักลายด้วยฆ้อนอย่างประณีต
- 36 พระองค์ทรงสร้างลานชั้นในด้วยหินสีกัด 3 ชั้น สลับด้วยคานไม้สนสีดาร์ตกแต่งแล้ว 1 ชั้น
- 37 ฐานรากแห่งพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+วางลงในเดือนคิฟของปีที่ 4
- 38 และพระวิหารสำเร็จครบถ้วนตามแบบรายการในเดือนบูลซึ่งเป็นเดือนแปดของปีที่ 11 รวมเวลาก่อสร้าง 7 ปี

c. พระราชวังของโซโลมอน

²⁷ 6:26* ป ร ะ ม า ณ 4.5 เ ม ต ร

- 7** ส่วนพระราชวังของโซโลมอนเองใช้เวลาก่อสร้าง 13 ปี
 2 พระองค์ทรงสร้างพระตำหนัก พนาเลบานอนยาว 100 ศ อ ก ²⁸ กว้าง 50
 ศ อ ก ²⁹ สูง 30 ศ อ ก ³⁰
 ใช้เสาไม้สนสีดาร์สี่แถวรองรับคานไม้สนสีดาร์ที่ตกแต่งแล้ว
 3 ทำหลังคาด้วยคานไม้สนสีดาร์ 45 อัน ซึ่งวางอยู่บนเสา
 โดยแบ่งวางเป็นแถวๆละ 15 อัน 4 มีหน้าต่างอยู่ด้านบนเรียงเป็นชุดๆละ 3 ช่อง
 แต่ละชุดหันหน้าเข้าหากัน 5 ประตูทั้งหมดมีกรอบทรงสี่เหลี่ยม
 อยู่ในส่วนหน้าเรียงเป็นชุดๆละ 3 หันหน้าเข้าหากัน
- 6 พระองค์ทรงสร้างระเบียงเสาหา น ย า ว 50 ศ อ ก ³¹ และกว้าง 30
 ศ อ ก ³² มีมุขด้าน หน้าซึ่งมีเสาหानและหลังคายื่นล้ำ
- 7 ทรงสร้างห้องบัลลังก์หรือท้องพระโรงวินิจฉัย เป็นที่ประทับตัดสินความ
 กรด้วยไม้ สนสีดาร์ตั้งแต่พื้นจนถึงเพดาน
- 8 พระราชวังที่ประทับอยู่ด้านหลังไปอีก ออกแบบคล้ายคลึงกัน
 โซโลมอนยังได้ทรงสร้างวังแบบเดียวกับท้องพระโรงนี้สำหรับมเหสีซึ่งเป็นราช
 ธิดาของฟาโรห์
- 9 ตัวอาคารเหล่านี้ทั้งหมดจากด้านนอกถึงลานใหญ่
 และจากฐานรากถึงชายคาสรางด้วยหินอย่างดีซึ่งวัดให้ได้ขนาดก่อนที่จะสกัด
 และใช้เลื่อยแต่งทั้งด้านในและด้านนอก
- 10 ฐานรากเป็นหินก้อนใหญ่คุณภาพดี มีขนาดหน้าตัด 8 ศ อ ก ³³บ้าง และ

²⁸ 7:2 * ป ร ะ ม า ณ 46 เ ม ต ร

²⁹ 7:2 ** ป ร ะ ม า ณ 23 เ ม ต ร

³⁰ 7:2 *** ป ร ะ ม า ณ 13.5 เ ม ต ร

³¹ 7:6 * ป ร ะ ม า ณ 23 เ ม ต ร

³² 7:6** ป ร ะ ม า ณ 13.5 เ ม ต ร

³³ 7:10* ป ร ะ ม า ณ 3.6 เ ม ต ร

10 ศ อ ก ³⁴ บ้าง 11 ถัดขึ้นมาก็เป็นหินขนาดใหญ่ตัดให้ได้ขนาดเช่นกัน และคานไม้สนสีดาร์ 12 ผนังล้อมรอบลานใหญ่เป็นหินสกัดสามชั้น และคานไม้สนสีดาร์แต่งแล้วอีกชั้นหนึ่ง ลานชั้นในของพระวิหาร แห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+กับมุขหน้าก็เช่นกัน

.c. การตกแต่งพระวิหาร

13

กษัตริย์โซโลมอนทรงให้นำชายคนหนึ่งชื่อหุราม³⁵มาจากเมือง ไท ร ะ 14 มารดาของเขา เป็นหญิงม่ายจากตระกูลนัฟทาลี ส่วนบิดาเป็นชาวเมืองไทระและเป็นช่างทองสัมฤทธิ์ หุรามเชี่ยวชาญและมีฝีมือในงานทองสัมฤทธิ์ทุกชนิด เขามาเข้าเฝ้าโซโลมอนและทำงาน ทุกอย่างที่ได้รับมอบหมาย

15 หุรามหล่อเสาทองสัมฤทธิ์ 2 ต้น แต่ละต้นสูง 18 ศ อ ก ³⁶ เ ล็ น ร อ บ ว ง 12 ศ อ ก ³⁷ 16 เ ข า หล่อหัวเสาทองสัมฤทธิ์ สูง 5 ศ อ ก ³⁸ เพื่อติดบนยอดเสา 17 มีตาข่ายโซ่ระย้าประดับหัว เ ล็ น ร อ บ ว ง 7 เ ล็ น ร อ บ ว ง 18 เขาทำผลทับทิมสองแถว ติดรอบโซ่ระย้าประดับหัวเสาทั้งสองต้น 19 ส่วนหัวเสาห้านที่มุขหน้าตกแต่งเป็นรูปดอกพลับพลึงสูง 4 ศ อ ก ³⁹ 20 บนหัวเสาทั้งสองต้น เหนือบัวคว่ำถัดจากสร้อยระย้าขึ้นไปเป็นแถวทับทิม

³⁴ 7:10** ป ร ะ ม า ณ 3.6 เ ม ต ร

³⁵ 7:13 * หรือ ฮีราม

³⁶ 7:15 * ป ร ะ ม า ณ 8.1 เ ม ต ร

³⁷ 7:15 ** ป ร ะ ม า ณ 5.4 เ ม ต ร

³⁸ 7:16 * ป ร ะ ม า ณ 2.3 เ ม ต ร

³⁹ 7:19 * ป ร ะ ม า ณ 1.8 เ ม ต ร

200 ผล โ ด ย ร อ บ 21เขาตั้งเสาทั้งสองไว้ที่มุขหน้าของพระวิหาร
เสาทงใต้ตั้งชื่อว่ายาคิน⁴⁰ เสาทงเหนือตั้งชื่อว่าโบอัซ⁴¹

22หัวเสามีรูปทรงเป็นดอกพลับพลึง เป็นอันว่างานเสาก็เรียบร้อย

.c.ชั้นสาคร

23 หุรามหล่อชั้นสาครด้วยโลหะสูง 5 ศ อ ก ⁴² เส้นผ่าศูนย์กลาง 10
ศ อ ก ⁴³และเส้นรอบวง 30 ศ อ ก ⁴⁴ 24ได้ขอบเป็นรูปลวดลายไม้เลื้อย 2
แ ถ ว ศ อ ก ล ะ 10 รูป หล่อเป็นเนื้อเดียวกันกับชั้นสาคร

25 ชั้นสาครนี้ตั้งอยู่บนวัวทองสัมฤทธิ์ 12 ตัวยื่นหันหลังเข้าสู่ศูนย์กลาง
สามตัวหันหน้าไปทางทิศเหนือ สามตัวหันหน้าไปทางทิศตะวันตก
สามตัวทางทิศใต้ และสามตัวทางทิศตะวันออก 26ชั้นสาครหนา 1 คืบ⁴⁵
ปากขอบเหมือนถ้วยแยมออกเหมือนกลีบดอกไม้จันทน์ได้ 2,000 บาท⁴⁶

.c.แท่นตั้ง

27 หุรามทำแท่นเคลื่อนที่ด้วยทองสัมฤทธิ์ 10 แท่น แต่ละแท่นกว้างยาว 4
ศ อ ก ⁴⁷ สูง 3 ศ อ ก ⁴⁸ 28แท่นสร้างขึ้นในลักษณะนี้

⁴⁰ 7:21 * แปลว่า สถาปนา

⁴¹ 7:21 ** แปลว่า กำลัง

⁴² 7:23 * ป ร ะ ม า ณ 2.3 เ ม ต ร

⁴³ ** ป ร ะ ม า ณ 4.5 เ ม ต ร

⁴⁴ *** ป ร ะ ม า ณ 13.5 เ ม ต ร

⁴⁵ 7:26 * ป ร ะ ม า ณ 8 เซนติเมตร

⁴⁶ 7:26 ** ป ร ะ ม า ณ 44,000 ลิตร

⁴⁷ 7:27 * ป ร ะ ม า ณ 1.8 เ ม ต ร

⁴⁸ 7:27 ** ป ร ะ ม า ณ 1.3 เ ม ต ร

คือมีกรอบข้างยึดติดกับแผงที่ตั้งขึ้น 29บนกรอบระหว่างแผงและบนแผงต่างๆ
ก็เช่นกัน มีลายสิงโต วัว และครุฑ

ด้านบนและล่างของสิงโตและวัวเป็นลวดลายพวงมาลาที่สลักลายด้วยซ้อน

30แต่ละแท่นมีล้อทองสัมฤทธิ์สี่ล้อ และเพลาทองสัมฤทธิ์

แต่ละแท่นรองรับอ่างซึ่งตั้งอยู่บนที่หนุนทั้งสี่ ซึ่งหล่อขึ้นโดยมีพวง

มาลาบนแต่ละด้าน 31บนส่วนในของแท่นตั้ง มีช่องเปิดทรงกลมลึก 1

ศ อ ก ⁴⁹ วัดรอบรวมฐานรับด้วย 1.5 ศ อ ก ⁵⁰ รอบช่องเปิดมีลายสลัก

แผงของแท่นตั้งเป็นสี่เหลี่ยมไม้ไผ่วงกลม 32ล้อทั้งสี่อยู่ใต้แผง

และ เ พ ลาล้อติดเข้ากับแท่นที่ตั้ง เส้นผ่าศูนย์กลางของล้อ 1.5 ศ อ ก ⁵¹

33ล้อทำขึ้นคล้ายกับล้อรถรบ เพลา ซี่ล้อ

ขอบและดุมล้อล้วนหล่อขึ้นจากโลหะ

34 แต่ละแท่นมีที่จับ 4 อัน ที่มุมทั้งสี่มุมละอัน ยื่นออกมาจากแท่น

35ที่ด้านบนของแท่นมีปลอกทรงกลม ลึก 0.5 ศ อ ก ⁵²

ทั้งที่หนุนกับแผงติดเข้ากับด้านบนของแท่น

36บนพื้นผิวของที่หนุนและบนแผงตลอดที่ว่าง สลักเป็นรูปครุฑ สิงโต

ต้นปาล์ม มีพวงมาลาอยู่รอบ 37แท่นทั้งสิบสร้างขึ้นตามนี้

ขนาดและรูปทรงเดียวกัน หล่อจากพิมพ์เดียวกัน

38 จากนั้นเขาทำชั้นทองสัมฤทธิ์ 10 ใบ เส้นผ่าศูนย์กลาง 4 ศ อ ก ⁵³

ตั้งไว้บนแท่นๆ ละใบ แต่ละใบจุน้ำ 40 บาท⁵⁴ 39ตั้งไว้ที่ด้านใต้ของพระวิหาร 5

⁴⁹ 7:31 * ป ร ะ ม า ณ 0.5 เ ม ต ร

⁵⁰ 7:31 ** ป ร ะ ม า ณ 0.7 เ ม ต ร

⁵¹ 7:32 * ป ร ะ ม า ณ 0.7 เ ม ต ร

⁵² 7.35 * ป ร ะ ม า ณ 0.2 เ ม ต ร

⁵³ 7:38 * ป ร ะ ม า ณ 1.8 เ ม ต ร

⁵⁴ 7:38 ** ป ร ะ ม า ณ 880 ลิ ต ร

แทน ด้านเหนือ 5 แทน

ส่วนชั้นสาครนั้นอยู่ทางด้านใต้ที่มุมด้านตะวันออกเฉียงใต้ของพระวิหาร

.c.ภาชนะในพระวิหาร

40 หุรามยังได้ทำชามอ่าง ทัพพี และชามประพรมด้วย

เขาทำงานสำเร็จเรียบร้อยในพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ตามที่กษัตริย์โซโลมอนทรงมอบ หมายถึง ได้แก่

41 เสา หาน 2 ต้น

บัวคว่ำหัวเสา

ตาข่ายโซระย้าประดับหัวเสา 2 ชุด

42 ทับทิม 400 ผล สำหรับตาข่ายโซระย้าทั้งสองชุด

แต่ละตาข่ายมีทับทิมสองแถวประดับอยู่บนหัวเสารูปบัวคว่ำ

43 แทนทองสัมฤทธิ์ 10 แทนพร้อมชั้น

44 ชั้นสาคร และวิว 12 ตัวรองรับอ่าง

45 หม้อ ทัพพี และชามประพรม

ภาชนะทั้งหมดนี้หุรามทำด้วยทองสัมฤทธิ์ขัดมัน ถวายกษัตริย์โซโลมอนเพื่อพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+

46 กษัตริย์ทรงให้หล่อสิ่งเหล่านี้ขึ้นด้วยบาดินเหนียว ณ

ที่ราบลุ่มแม่น้ำจอร์แดนระหว่างสุคคทและศาเรธาน

47 กษัตริย์โซโลมอนไม่ได้ทรงให้ชั่งน้ำหนักสิ่งเหล่านี้

เพราะว่ามีจำนวนมากมาด้วยกัน ดังนั้นจึงไม่ได้ทรงให้ชั่งน้ำหนักทองสัมฤทธิ์

48 โซโลมอนยังได้ทรงทำภาชนะทั้งปวงที่อยู่ในพระวิหาร ได้แก่

แทนบูชาทองคำ

โต๊ะทองวางขนมปังเบื้องพระพักตร์

49 คันประทีปทองคำบริสุทธิ์ (ห้ำอันทางด้านขวามือ และอีกห้ำอันทางด้านซ้ายมือตรงหน้าอภิสุทธิสถาน) ดอกไม้ประดับ ตะเกียง และคีมทำด้วยทองคำ

50 ถ้วย กรรไกรตัดไล่ตะเกียง ชาม ทัพพี กระจ่างไฟ เบ้าต่อของประตูลิสุทธิสถาน และ ประตูห้องโถงกลางของพระวิหารล้วนทำจากทองคำ

51

เมื่องานทั้งปวงสำหรับพระวิหารของพระเจ้าสำเร็จเรียบร้อยแล้วโซโลมอนทรงนำเงิน ทอง และภาชนะทั้งหมด ซึ่งดาวิดพระบิดาถวายไว้เพื่อการนี้ เก็บไว้ในคลังพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

c. อัญเชิญหีบพันธสัญญาเข้าสู่พระวิหาร

8 จากนั้นโซโลมอนทรงให้ชุมนุมบรรดาผู้อาวุโสแห่งอิสราเอล หัวหน้าตระกูลและวงศ์ ต่างๆ ณ กรุงเยรูซาเล็ม เพื่อการอัญเชิญหีบพันธสัญญาของพระเจ้ามาจาก คิโยนเมืองดาวิด 2ชนอิสราเอลทั้งปวงมาเข้าเฝ้าโซโลมอนในช่วงเทศกาลของเดือนเอธานิมซึ่งเป็นเดือนที่เจ็ด

3 เมื่อบรรดาผู้อาวุโสแห่งอิสราเอลมาถึง ปุโรหิตก็ยกหีบ

4 อัญเชิญหีบพันธสัญญาแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+

และเดินทันตพบกับเครื่องใช้บริสุทธิ์ทั้งปวงในนั้น

ปุโรหิตและชนเลวีช่วยกันนำขึ้นไป

5 กษัตริย์โซโลมอนและประชากรทั้งปวงมาชุมนุมกันหน้าหีบพันธสัญญา

ถวายเครื่องบูชาแกะและวัวนับจำนวนไม่ถ้วน

6

ปฺโรหิตอัญเชิญหีบพันธสัญญาขององค์พระผู้เป็นเจ้า+เข้าสู่สถานศักดิ์สิทธิ์ชั้นในของพระวิหารคือ อภิสุทธิสถาน แล้วตั้งไว้ใต้ปีกของเศรฐ 7ปีกของเศรฐคล้อยอยู่เหนือที่ตั้งหีบพันธสัญญาและปกเหนือหีบกับคานหาม 8คานหามนี้ยาวมากจึงยื่นล้ำเศรฐออกมา และมองเห็นได้จากวิสุทธิสถานหน้าอภิสุทธิสถาน แต่มองจากห้องโถงด้านนอกไม่เห็น ซึ่งยังคงอยู่ที่นั่นสืบมา 9ภายในหีบพันธสัญญามีได้มีสิ่งใดนอกจากศิลา 2 แผ่น ซึ่งโมเสสได้เก็บรักษาไว้ในนั้น ที่ไฮเรบ ที่ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงตั้งค้ำพันธสัญญาไว้กับชนอิสราเอลหลังพวกเขาออกมาจากอียิปต์

10

เมื่อปฺโรหิตกลับออกมาจากวิสุทธิสถานมีเมฆปกคลุมทั่วพระวิหารแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ 11ปฺโรหิตไม่อาจปฏิบัติหน้าที่เพราะเมฆนั้น ด้วยว่าพระสิริขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ปกคลุมอยู่ทั่วทั้งพระวิหาร 12 แล้วโซโลมอนตรัสว่า “ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ตรัสไว้ ว่าพระองค์จะประทับในเมฆที่บ13ข้าพระองค์ ได้สร้างที่ประทับอันงามตระการถวาย เพื่อพระองค์จะประทับอยู่นิรันดร”

.c. โซโลมอนถวายพระวิหาร

14 กษัตริย์ทรงหันกลับมาตรัสอำนวยการแก่มวลชนอิสราเอลซึ่งยืนอยู่ ณ ที่นั่น 15แล้วตรัส ว่า

“ สรรเสริญพระเจ้าองค์เจ้าชีวิตแห่งอิสราเอล ผู้ทรงกระทำด้วยพระหัตถ์ของพระองค์ตามที่ได้เอื้อนพระโอษฐ์สัญญาไว้กับดาวิดราชบิดาของข้าพเจ้า เพราะพระองค์ได้ตรัสว่า

16’ นับแต่วันที่เรานำอิสราเอลประชากรของเราออกมาจากอียิปต์เรามีได้เลือก

กเมืองใดของตระกูลใดแห่งอิสราเอลให้สร้างวิหารเพื่อนามของเรา
แต่เราได้เลือกดาวิดให้ปกครองอิสราเอลประชากรของเรา’

17 “ ดาวิดราชบิดาของข้าพเจ้า

ตั้งใจจะสร้างวิหารถวายแด่พระนามองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งอิสราเอล

18แต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับดาวิดราชบิดาว่า

‘ ที่เจ้ามีน้ำใจจะสร้างวิหารเพื่อนามของเรานั้นก็ดีอยู่ 19อย่างไรก็ตาม

มิใช่เจ้าที่จะเป็นผู้สร้างวิหาร

แต่บุตรชายผู้เป็นเลือดเนื้อเชื้อไขของเจ้าจะเป็นผู้สร้างเพื่อนามเรา’

20 “ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงกระทำตามสัญญา

คือให้ข้าพเจ้าได้ครองราชบัลลังก์แห่งอิสราเอลสืบทอดจากดาวิดราชบิดาที่ตั้ง
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ทรงสัญญา

และได้สร้างวิหารนี้เพื่อพระนามองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งอิสราเอล

21ข้าพเจ้าได้จัดเตรียมที่แห่งหนึ่งในพระวิหารสำหรับหีบพันธสัญญา

ซึ่งประดิษฐานพันธสัญญาที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงให้ไว้กับบรรพบุรุษของเรา
เมื่อทรงนำท่านเหล่านั้นออกมาจากอียิปต์”

.c. คำอธิษฐานของโซโลมอน

22 จากนั้นตรงหน้าแท่นบูชาขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

ต่อหน้าปวงประชากรอิสราเอล โซโลมอนทรงยืนชูพระหัตถ์ขึ้นฟ้า

23และอธิษฐานว่า

“ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งอิสราเอล

ทั่วฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก

ไม่มีพระอื่นใดเสมอเหมือนพระองค์ผู้ทรงรักษาคำมั่นสัญญาแห่งความรักมั่นคง

ต่อเหล่าผู้ทาสซึ่งยังคงดำเนินในทางของพระองค์อย่างสุดใจ

24 พระองค์ทรงรักษาคำมั่นสัญญาต่อผู้ทาสดาวิดบิดาข้าพระองค์ด้วยพระโอษฐ์
ทรงสัญญาและโดยพระหัตถ์ ทรงกระทำ ให้สำเร็จดังเช่นทุกวันนี้

25 “ และบัดนี้ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+แห่งอิสราเอล

ขอทรงรักษาคำมั่นสัญญาที่ทรงมีต่อดาวิด ซึ่งว่า

‘ หากวงศ์วานของเจ้าระมัดระวังที่จะกระทำทุกอย่างและดำเนินอยู่ต่อหน้าเรา
ตามบทบัญญัติของเรา เหมือนอย่างที่เราได้กระทำ

เจ้าก็จะไม่ขาดคนที่จะขึ้นครองบัลลังก์แห่งอิสราเอลต่อหน้าเรา’

26 ข้าแต่พระเจ้าแห่งอิสราเอล

บัดนี้ขอทรงโปรดให้เป็นไปตามคำมั่นสัญญาที่ทรงให้ไว้แก่ดาวิดผู้ทาสของพระ
องค์ด้วยเถิด

27 “ แต่พระเจ้าจะประทับบนแผ่นดินโลกจริงๆ หรือ?

ในเมื่อฟ้าสวรรค์สูงสุดยังไม่อาจรับพระองค์ไว้ได้

วิหารแห่งนี้ซึ่งข้าพระองค์สร้างขึ้นจะยิ่งเล็กน้อยกว่านั้นสักเท่าใด 28 ถึงกระนั้น
ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของข้าพระองค์

ขอทรงสดับฟังคำอธิษฐานและตอบคำวิงวอนเพื่อความเมตตาซึ่งผู้ทาสกำลังกร
าบทูลอยู่เบื้องพระพักตร์ในวันนี้ 29 ทั้งกลางวันและกลางคืน

ขอพระองค์ทอดพระเนตรวิหารแห่งนี้

ซึ่งพระองค์ตรัสว่าจะเป็นที่สถาปนาพระนามของพระองค์

เพื่อจะได้ทรงกรุณาสดับฟังเมื่อผู้ทาสอธิษฐานตรงต่อที่แห่งนี้

30 จากสวรรค์ที่ประทับ

ขอทรงสดับฟังคำทูลวิงวอนจากผู้ทาสและประชากรอิสราเอลเมื่ออธิษฐานตรง
ต่อที่นี้ และเมื่อทรงสดับแล้ว ขอทรงโปรดยกโทษ

31 “ เมื่อผู้ใดกระทำผิดต่อเพื่อนบ้านและต้องสาบาน

มาสาบานหน้าแท่นบูชาในพระวิหารนี้

32 ขอทรงสดับฟังจากสวรรค์และวินิจฉัย ขอทรงตัดสินว่าใครผิดใครถูก

ขอทรงกำหนดโทษผู้ผิด และให้สิ่งที่เขาได้กระทำตกแก่ตัวเขาเอง
ส่วนผู้บริสุทธิ์ขอทรงประกาศว่าเขาไม่ผิด เป็นอันพิสูจน์ว่าเขาเป็นผู้บริสุทธิ์

33

“ เมื่ออิสราเอลประชากรของพระองค์กระทำบาปต่อพระองค์และถูกศัตรู
พิชิตหากเขาหันกลับมาหาพระองค์ ร้องทูลออกพระนามของพระองค์
อธิษฐานทูลวิงวอนต่อพระองค์ในวิหารแห่งนี้

34ขอทรงสดับฟังจากสวรรค์และอภัยความผิดบาปของเหล่าประชากรอิสราเอล
และนำเขากลับมายังดินแดนซึ่งพระองค์ประทานแก่บรรพบุรุษของเขา

35

“ เมื่อท้องฟ้าถูกปิดไม่มีฝนเพราะประชากรของพระองค์ได้ทำบาปต่อพร
องค์ เมื่อเขาอธิษฐานตรงต่อที่นี้ ร้องทูลออกพระนามของพระองค์
และหันจากบาปผิดของตนที่เป็นเหตุให้พระองค์ทรงลงโทษเขา

36ขอทรงสดับฟังจากสวรรค์และอภัยบาปผิดของประชากรอิสราเอลผู้ทาสของ
พระองค์ ขอทรงสอนหนทางดำเนินชีวิตอันถูกต้อง

และประทานฝนแก่ดินแดน ซึ่งทรงยกให้เป็นมรดกของเหล่าประชากร

37

“ หากเกิดกันดารอาหาร หรือโรคระบาดในดินแดน หรือโรคพืช
หรือโรคราน้ำค้าง หรือตักแตน หรือเพลี้ยแมลงบุกมาทำลาย
หรือเหล่าศัตรูล้อมเมือง ไม่ว่าจะเป็โรคหรือภัยพิบัติใดๆ ก็ตามที่เกิดขึ้น

38และเมื่อมีคำอธิษฐานหรือคำทูลวิงวอนจากผู้หนึ่งผู้ใดในหมู่ประชากรอิสรา
เอล ซึ่งแต่ละคนย่อมรู้ถึงความทุกข์ใจของตนดี และยื่นมือออกตรงต่อวิหารนี้

39ขอทรงสดับฟังจากสวรรค์ที่ประทับ

ขอทรงอภัยโทษและทรงจัดการกับแต่ละคนตามการกระทำของเขา

ด้วยว่าพระองค์ทรงรู้จักจิตใจของเขา

(เพราะพระองค์เท่านั้นทรงทราบจิตใจมนุษย์)

40เพื่อเขาจะยำเกรงพระองค์ตลอดเวลาที่เขาอาศัยอยู่ในแผ่นดินซึ่งพระองค์ป
ระทานแก่บรรพบุรุษของเรา

41 “ ส่วนคนต่างชาติซึ่งมิใช่พลเมืองของอิสราเอล
แต่ได้มาจากแดนไกลเนื่องด้วยพระนามของพระองค์
42 ด้วยว่าผู้คนจะได้ยินถึงพระนามยิ่งใหญ่ พระหัตถ์เกรียงไกร
และพระกรที่เหยียดออกของพระองค์ เมื่อเขามาอธิษฐานตรงต่อพระวิหารนี้
43 ขอทรง

สดับฟังจากสวรรค์ที่ประทับของพระองค์และขอทรงตอบคำอธิษฐานใดๆ
ของเขา เพื่อมวลประชาชาติในโลกจะรู้จักพระนามของพระองค์
และยำเกรงพระองค์เช่นเดียวกับอิสราเอลประชากรของพระองค์
และรู้ว่าวิหารแห่งนี้สร้างขึ้นเพื่อพระนามของพระองค์

44

“ เมื่อพระองค์ทรงใช้ประชากรของพระองค์ออกไปรบกับศัตรูไม่ว่าที่ใด
และเขาอธิษฐานต่อพระองค์มุ่งตรงมายังนครนี้ที่ทรงเลือกสรรไว้
และวิหารแห่งนี้ซึ่งข้าพระองค์สร้างขึ้นเพื่อพระนามของพระองค์
45 ขอทรงสดับฟังคำอธิษฐานและคำทูลวิงวอนของเขาจากสวรรค์และขอทรงช
วยเหลือเขา

46 “ หากเขากระทำผิดต่อพระองค์
ด้วยว่ามีใครบ้างที่ไม่ได้ทำผิดเลย แล้วพระองค์ทรงพระพิโรธต่อเขา
และยอมให้ศัตรูพิชิตเขานำเขาไปเป็นเชลยในต่างแดนไม่ว่าใกล้หรือไกล
47 แล้วเขากลับใจได้ในแดนเชลย สำนึกผิด

ทูลวิงวอนต่อพระองค์ในดินแดนผู้พิชิตเขาและทูลว่า

‘ ข้าพระองค์ทั้งหลายได้กระทำความผิด ข้าพระองค์ผิดไปแล้ว’

48 หากเขาหันกลับมาหาพระองค์ด้วยสุดจิตสุดใจในแดนเชลย
อธิษฐานตรงมายังดินแดนแห่งนี้ซึ่งพระองค์ประทานแก่บรรพบุรุษ
มายังนครซึ่งพระองค์ทรงเลือกสรร

และวิหารแห่งนี้ซึ่งข้าพระองค์ได้สร้างขึ้นเพื่อพระนามของพระองค์

49 ก็ขอทรงสดับฟังคำอธิษฐานและคำวิงวอนของเขาจากสวรรค์ที่ประทับ

ทรงช่วยเหลือ 50และอภัยโทษแก่เหล่าประชากรผู้ได้กระทำบาปต่อพระองค์
แล้วขอทรงยกโทษการล่วงละเมิดของพวกเขา

ทรงกระทำให้ผู้พิชิตเขานั้นเมตตาคือเขา

51เพราะเขาเป็นประชากรในกรรมสิทธิ์ของพระองค์

ซึ่งพระองค์ทรงนำเขาออกจากอียิปต์ ออกจากเตาหลอมเหล็ก

52 “ ขอให้พระเนตรของพระองค์เปิดอยู่

และพระกรรมของพระองค์สดับฟังคำทูลวิงวอนแห่งผู้ทาสของพระองค์

และอิสราเอลประชากรของพระองค์

ขอทรงสดับฟังทุกเมื่อที่เขาร้องทูลต่อพระองค์

53เพราะพระองค์ทรงแยกเขาออกมาจากประชาชาติทั้งปวงในโลก

เพื่อเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ใหญ่ยิ่งสูงสุด

ดังที่ทรงประกาศไว้ผ่านทางโมเสสผู้รับใช้ของพระองค์

เมื่อพระองค์ทรงนำบรรพบุรุษ ของข้าพระองค์ทั้งหลายออกมาจากอียิปต์”

54 เมื่อโซโลมอนทรงอธิษฐานทูลวิงวอนต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+ดังนี้แล้ว

ทรงลุกขึ้นจากหน้าแท่นบูชาขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

ที่ซึ่งทรงคุกเข่าและชูพระหัตถ์ขึ้นสู่ฟ้าสวรรค์

55พระองค์ประทับยืนและอวยพรปวงชนอิสราเอลด้วยพระสุรเสียงอันดังว่า

56

“ สรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า+ผู้ประทานความสงบร่มเย็นแก่อิสราเอลป
ระชากรของพระองค์ตามที่ทรงสัญญาไว้

คำมั่นสัญญาล้ำเลิศซึ่งโมเสสผู้รับใช้พระองค์ได้ประกาศไว้

ไม่มีสักคำเดียวที่ลืมหลวไป

57ขอให้องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเราทรงสถิตกับเราดังที่ได้ทรงสถิตกับ

เหล่าบรรพบุรุษ ขออย่าได้ทรงทอดทิ้งหรือละจากเราเลย

58ขอทรงหั้นใจของเรามาหาพระองค์ ให้ดำเนินในทางทั้งปวงของพระองค์ และปฏิบัติตามคำบัญชา

กฎเกณฑ์และกฎระเบียบที่ทรงให้ไว้แก่เหล่าบรรพบุรุษ

59และขอให้คำอธิษฐานของข้าพเจ้านี้อยู่ต่อเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า +เสมอไป ทั้งกลางวันและกลางคืน

เพื่อพระองค์จะทรงพิจารณาความให้แก่ผู้ทาส

และเหล่าประชากรอิสราเอลตามความจำเป็นแต่ละวันของเรา

60ประชากรทั่วโลกจะได้ทราบว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า+ทรงเป็นพระเจ้าและไม่มีพระเจ้าอื่นใดเลย

61แต่จิตใจของท่านจะต้องยอมจำนนอย่างสิ้นเชิงต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า+พระเจ้าของเรา

ที่จะดำเนินชีวิตตามกฎเกณฑ์และเชื่อฟังพระบัญชาของพระองค์ดังเช่นขณะนี้ ”

.c. ถวายเครื่องบูชา

62

จากนั้นกษัตริย์และอิสราเอลทั้งปวงในที่นั้นถวายเครื่องบูชาเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า+

63โซโลมอนทรงถวายเครื่องสันติบูชาแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า+ คือวัวผู้ 22,000 ตัว แกะและแพะ 120,000 ตัว

เป็นอันว่ากษัตริย์และปวงชนอิสราเอลได้ถวายพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า +

64

ในวันนั้นกษัตริย์ทรงประกอบพิธีชำระลานหน้าพระวิหารและถวายเครื่องเผาบูชา ธัญบูชาและไขมันของเครื่องสันติบูชาที่นั่น

เพราะแทนทองสัมฤทธิ์เบื่องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+นั้นเล็กเกินไปที่จะรองรับของถวายทั้งหมดนั้น

65 โขโลมอนทรงร่วมพิธีฉลองกับประชากรอิสราเอลทั้งหมดที่นั่น
ผู้คนจำนวนมากจากเลโบฮาม้ทจดลุ่มน้ำวาทิแห่งอียิปต์พากันมาเฉลิมฉลองเบื่องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเราตลอด 7 วัน แล้วอีก 7 วัน รวม 14 วัน 66ในวันรุ่งขึ้น ทรงอำลาเหล่าประชากร
เขาทั้งหลายกล่าวถวายพระพร
แล้วกลับบ้านด้วยจิตใจเบิกบานยินดีในสิ่งดีงามทั้งปวง
ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้กระทำ
เพื่อดาวิดผู้รับใช้ของพระองค์และอิสราเอลประชากรของพระองค์

c. องค์พระผู้เป็นเจ้า+ปรากฏแก่โซโลมอนอีก

9 เมื่อโซโลมอนทรงสร้างพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ พระราชวังและสิ่งอื่นๆ ทั้งปวงเสร็จสิ้นตามที่ต้องประสงค์แล้ว 2องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงปรากฏแก่โซโลมอนเป็นครั้งที่สอง ดังที่ได้ปรากฏมาแล้วที่กิเบโอน 3องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า

“ เราได้ยินคำอธิษฐานและคำวิงวอนของเจ้าต่อเราแล้ว เราได้รับวิหารที่เจ้าสร้างขึ้นนี้เป็นสถานศักดิ์สิทธิ์ โดยสถาปนานามของเราไว้ ณ ที่นั่นชั่วนิรันดร์ ตาของเราและใจของเราจะอยู่ที่นั่นเสมอไป

4 ส่วนเจ้า

หากเจ้าดำเนินอยู่ต่อหน้าเราด้วยใจซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรมเหมือนอย่างดาวิดบิดาของเจ้า และทำตามคำบัญชา กฎเกณฑ์ และบทบัญญัติของเรา

5เราก็จะสถาปนาราชบัลลังก์ของเจ้าเหนืออิสราเอลตลอดไป

ตั้งที่เราได้สัญญาไว้กับดาวิดบิดาของเจ้าว่า

‘ เจ้าจะไม่ขาดคนนั่งบนบัลลังก์อิสราเอล’

6 แต่หากเจ้าหรือลูกหลานของเจ้าละจากเรา

มิได้ปฏิบัติตามคำบัญชาและกฎเกณฑ์ของเรา

หันไปปรนนิบัตินมัสการพระอื่นๆ

7 เราก็คงตัดอิสราเอลจากดินแดนซึ่งเราได้ยกให้เขา

เราจะละจากวิหารแห่งนี้ซึ่งเราได้ชำระให้บริสุทธิ์เพื่อนามของเรา

อิสราเอลจะกลายเป็นที่เหยียดหยันและคำเปรียบเปรยในหมู่ประชาชาติ

8 ถึงแม้บัดนี้วิหารนี้เด่นตระหง่าน คนทั้งปวงที่ผ่านไปมาก็คงตกตะลึง

และจะเยาะเย้ยแล้วถามว่า

‘ ทำไมหนอองค์พระผู้เป็นเจ้า+จึงทรงกระทำต่อวิหารและดินแดนนี้ถึงเพียงนี้

’ 9 ผู้คนจะตอบว่า

‘ เพราะพวกเขาได้ละทิ้งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของพวกเขาผู้ทรงนำบรร

พบุรุษของเขาออกจากอียิปต์หันไปฝึกฝนปรนนิบัตินมัสการพระอื่นๆแทน

ดังนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+จึงทรงนำเหตุร้ายนี้มาสู่เขา’ “

.c. พระราชกิจอื่นๆของโซโลมอน

10 ในตอนปลายของช่วง 20 ปีที่โซโลมอน

ทรงก่อสร้างพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ และราชวัง 11 ทรงมอบเมือง 20

แห่งในกาลิลีแด่กษัตริย์ฮิรามแห่งไทรโศ เป็นค่าตอบแทน สำหรับไม้สีดาร์

ไม้สน และทองคำซึ่งกษัตริย์โซโลมอนทรงประสงค์

12 แต่เมื่อฮิรามเสด็จจากไทรโศมาทอดพระเนตรเมืองเหล่านี้ที่โซโลมอนมอบให้

ก็มิได้พอพระทัยเลย 13 ฮิราม ตรัสว่า “ น้องเอ๋ย

เอาเมืองอะโรมายกให้พี่กันนี่” เมืองเหล่านั้นจึงได้ชื่อว่าดินแดนคาบูล⁵⁵
มาจนทุกวันนี้ 14ฮีรามได้ส่งทองคำมาให้โซโลมอนถึง 120 ตะลันต⁵⁶
15 โซโลมอนทรงเกณฑ์แรงงานโยธามาก่อสร้างพระวิหาร ราชวัง
ป้อมมิลโล⁵⁷ กำแพง กรุงเยรูซาเล็ม เมืองฮาโซร์ เมกิดโด และเกเซอร์
16(ฟาโรห์ประมุขแห่งอียิปต์ทรงโจมตีและเข้ายึดเกเซอร์เผาทั้ง
ประหารชาวคานาอันผู้อาศัยอยู่ในเมือง
ต่อมาได้ประทานเมืองนี้เป็นสินสมรสแก่ราชธิดาซึ่งเป็นนมहेสีของโซโลมอน
17โซโลมอนทรงปฏิสังขรณ์เมืองเกเซอร์) ทรงสร้างเบธโฮโรนล่าง
18บาอัลทและทัตโมร์⁵⁸ในถิ่นกันดารของยูดาห์ 19ทรงสร้างเมืองต่างๆ
เพื่อเป็นคลังเสบียง เมืองสำหรับรถรบและม้า⁵⁹ ทุกๆ สิ่งที่ทรงประสงค์จะ
สร้างในเยรูซาเล็ม เลบานอนและที่ต่างๆ ทั่วอาณาเขต
20 ส่วนบรรดาคนที่เหลืออยู่ที่เป็นชาวอาโมไรต์ ฮิตไทต์ เปริสซี ฮีไวต์
และเยบุส (คนเหล่านี้ไม่ใช่ชาวอิสราเอล)
21ลูกหลานของคนเหล่านี้ซึ่งชนอิสราเอลจะประหารเสียไม่ได้
โซโลมอนได้ทรงเกณฑ์มาเป็นแรงงานทาส
22โซโลมอนมิได้ทรงเกณฑ์ให้พลเมืองอิสราเอลคนใดเป็นทาส
แต่ให้เป็นพลรบ ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ นายทัพ ผู้บัญชาการรถรบ
และทหารม้า 23และมีเจ้าหน้าที่ 550 คน
เป็นผู้ดูแลแรงงานโยธาในโครงการต่างๆ ของโซโลมอน

55 9:13 * เสียงคล้ายกับคำว่า ไร้ค่า ในภาษาฮีบรู

56 9:14 * ป ร ะ ม า ณ 4 ตัน

57 9:15 * แนวเนินดินด้านตะวันออก

58 9:18 * หรือ ทามาร์

59 9:19 * หรือ พลรบ

24

หลังจากราชาธิดาของฟาโรห์เสด็จจากเมืองดาวิดมายังพระราชวังที่โซโลมอ น ท ร ง สร้างให้โซโลมอนก็ทรงสร้างป้อมมิลโล⁶⁰

25 โซโลมอนทรงถวายเครื่องเผาบูชา และเครื่องสันติบูชาปีละสามครั้ง บนแท่นซึ่งทรงสร้างขึ้นถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ และเผาเครื่องหอมเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+ด้วย ก็เป็นอันเรียบร้อย ตามภาระหน้าที่ซึ่งมีต่อพระวิหาร

26 โซโลมอนทรงสร้างกองเรือขึ้นที่เอซีโอน เกเบอร์ ใกล้เอลัทในเอโดม บนชายฝั่งทะเลแดง⁶¹

27 และกษัตริย์ฮีรามประทานกลาสีผู้ชำนาญให้ร่วมเป็นลูกเรือของโซโลมอน

28 พวกเขาเดินเรือไปที่เมืองโอฟีร์

แล้วนำทองคำมาถวายกษัตริย์โซโลมอนหนักถึง 420 ตะลันต์⁶²

c. ราชนิแห่งเซบา

10

เมื่อราชนิแห่งเซบาได้ยินกิตติศัพท์ของโซโลมอนและความสัมพันธ์ที่ทรงมีกับพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ก็เสด็จมาทดสอบโดยตั้งปัญหาต่างๆ 2 พระนางทรงมาถึงเยรูซาเล็มพร้อมด้วยกองคาราวานใหญ่ มีอูฐขนเครื่องเทศทองคำจำนวนมาก และเพชรนิลจินดา พระนางเข้าเฝ้าโซโลมอน และทรงสนทนาเรื่องต่างๆ ที่ดำริไว้

3 โซโลมอนทรงตอบปัญหาของพระนางได้ทุกข้อ

⁶⁰ 9:24 * แนวเนินดินด้านตะวันออก

⁶¹ 9:26 * หรือ ทะเลดังกก

⁶² 9:28 * ป ร ะ ม า ณ 14.5 ตัน

ไม่มีสิ่งใดยากเกินกว่าจะทรงชี้แจง

4เมื่อราชินีแห่งเซบาทรงเห็นพระปัญญาของโซโลมอน

และพระราชวังที่ทรงสร้างขึ้น 5อาหารบนโต๊ะเสวย ข้าราชการบริพารที่เข้าเฝ้า

มหาดเล็กในเครื่องแบบ พนักงานเชิญจอกเสวย

และเครื่องเผาบูชามากมายซึ่งทรงถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ที่พระวิหาร

พระนางก็ประหลาดพระทัยเป็นล้นพ้น

6 ตรัสกับโซโลมอนว่า

“ ที่หม่อมฉันได้ยินได้ฟังมาในประเทศของหม่อมฉันเกี่ยวกับความสำเร็จและพระ
พระปรีชาญาณของฝ่าบาทล้วนเป็นความจริง

7หม่อมฉันไม่เชื่อมาก่อนเลยจนกระทั่งได้มาเห็นกับตา

ที่หม่อมฉันได้ยินมายังไม่ถึงครึ่งพระปรีชาญาณและความมั่งคั่งของฝ่าบาททรง

ยิ่งใหญ่ยิ่งกว่าที่เขาร่ำลือกันเสียอีก 8ไฟร์ฟ้าข้าราชการบริพารของฝ่าบาท

ช่างมีความสุขยิ่งนัก เมื่อได้เข้าเฝ้าและสดับฟังพระปัญญาของฝ่าบาทอยู่เสมอ

9สรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+พระเจ้าของฝ่าบาท

ที่ได้ทรงโปรดปรานและตั้งฝ่าบาทขึ้นครองราชบัลลังก์แห่ง อิสราเอล

เนื่องด้วยความรักนิรันดร์ของพระเจ้าที่ทรงมีต่ออิสราเอล จึงทรงตั้งฝ่าบาท

เป็นกษัตริย์ เพื่อผดุงความยุติธรรมและความชอบธรรม”

10 จากนั้นพระนางถวายเครื่องบรรณาการแด่กษัตริย์เป็นทองคำหนัก 120

ตะลันต์⁶³ เครื่องเทศมากมายและอัญมณีล้ำค่า

ไม่มีเครื่องเทศบรรณาการใดมากเท่าที่ราชินีแห่งเซบา

ทรงถวายแด่กษัตริย์โซโลมอน

11(กองเรือของฮีรามนำทองคำมาจากโอฟีร์พร้อมด้วยไม้ จันทน์จำนวนมาก

⁶³ 10:10 * ป ร ะ ม า ณ 4 ตัน

10:29 * ป ร ะ ม า ณ 7 กิโลกรัม ** ป ร ะ ม า ณ 1:7 กิโลกรัม

และเพชรนิลจินดาล้ำค่า

12 โขโลมอนทรงใช้ไม้จันทน์ทำเสาศระวิหารและราชวัง ทำพิณเขาคู่

และพิณใหญ่สำหรับเหล่านักดนตรี

ไม่เคยมีหรือมีไม้จันทน์นำเข้าหรือพบเห็นมากมายอย่างนั้นมาก่อนเลย)

13

โขโลมอนประทานทุกสิ่งตามที่ราชินีแห่งเซบาทรงประสงค์และทูลขออนอ
กเหนือจากของกำนัลที่โขโลมอนประทานจากห้องพระคลัง
จากนั้นพระนางและข้าราชการก็กลับ สู่ภูมิลำเนา

.c. ความมั่งคั่งของโขโลมอน

14 ทุกปีโขโลมอนได้รับทองคำ 666 ตะลันต์⁶⁴

15 ยังไม่รวมภาษีอากรจากพ่อค้าวาณิชและเครื่องบรรณาการจากบรรดากษัตริ
ย์แห่งอาระเบียและเหล่าผู้ปกครองของดินแดนนั้น

16 โขโลมอนทรงให้นำทองคำมาตีเป็นโลใหญ่ 200 อัน

แต่ละอันใช้ทองคำหนัก 600 เ บ ค า ⁶⁵ 17 และทำเป็นโลเล็ก 300 อัน

แต่ละอันใช้ทองคำหนัก 3 มินา* ทรงเก็บโลเหล่านี้ไว้ในตำหนักพนาเลบานอน

18

ทั้งยังได้ทรงทำพระที่นั่งขนาดใหญ่ตกแต่งด้วยงาช้างและบุด้วยทองคำ
บริสุทธิ์ 19 พระที่นั่งนี้มีบันไดหกชั้น

ด้านบนพนักหลังกลมมีที่วางพระหัตถ์ซึ่งมีสิงโตขนาบข้างละตัว

20 ที่บันไดแต่ละชั้นมีสิงโตยืนอยู่ข้างละตัว รวมเป็นสิงโตสิบสองตัว

ไม่เคยมีเช่นนี้ในราช-อาณาจักรใดๆ

21 ถ้วยเสวยทุกใบของกษัตริย์โขโลมอนทำด้วยทองคำ และในพระตำหนัก

⁶⁴ 10:14 * ป ร ะ ม า ณ 23 ตัน

⁶⁵ 10:16 * ป ร ะ ม า ณ 3.5 กิโลกรัม

พนาเลบานอน ภาชนะใช้สอยทั้งหมดล้วนทำด้วยทองคำบริสุทธิ์
ไม่ใช่เงินเลยเพราะสมัยนั้นถือว่าด้อยค่า

22 กองเรือสินค้าของโซโลมอนร่วมเดินทะเลกับของฮีราม ทุกสาม
ปีเรือจะบรรทุกทองคำ เงิน งาช้าง ลิง และนกกยุง⁶⁶กลับมา

23 กษัตริย์โซโลมอนทรงร่ำรวยและมีพระปรีชาญาณเหนือกว่ากษัตริย์ใดๆ
ทั้งปวงในแผ่นดิน 24 ทั่วโลกใใคร่จะมาสดับฟังสติปัญญา
ซึ่งพระเจ้าประทานไว้ในพระทัยโซโลมอน 25 ปีแล้วปีเล่า
ทุกคนที่มาจะนำของบรรณาการมาได้แก่ เครื่องเงินและทอง เสื้อผ้าอาภรณ์
อาวุธ เครื่องเทศ ม้าและล่อ

26 โซโลมอนทรงสะสมม้าและรถรบ พระองค์ทรงมีรถ ร บ 1,400 คัน
และม้า 12,000 ตัว⁶⁷

ในหัวเมืองที่เก็บรถรบและบางส่วนอยู่กับพระองค์ที่เยรูซาเล็ม

27 ในเยรูซาเล็มพระ องค์ทรงทำให้เงินกลายเป็นของพื้นๆ เหมือนกับหิน
และ ะ ไ ม้สีดาร์ก็มีมากมายเหมือน ไม้มะเดื่อแถบเชิงเขา

28 ม้าของโซโลมอนนั้น นำเข้าจากอียิปต์และจากคูเอ⁶⁸

คือพ่อค้าหลวงซื้อมาจากคูเอ 29 รถรบนำเข้าจากอียิปต์เป็นเงิน 600

เ ช เ ข ล ⁶⁹ต่อคัน ม้าตัวหนึ่งราคา 150 เ ช เ ข ล ⁷⁰

มีการส่งออกไปขายต่อให้บรรดาประมุขแห่งชาวฮิตไทต์และชาวอาร์มด้วย

.c. โซโลมอนหันเหจากพระเจ้า

⁶⁶ 10:22 * หรือ ลิงบาบูน

⁶⁷ 10:26 * หรือ พลรถรบ 12,000 ค น

⁶⁸ 10:28 * หรือ ซิลิเซีย

⁶⁹ 10:29 * ป ร ะ ม า ณ 7 กิโลกรัม

⁷⁰ 10:29 ** ป ร ะ ม า ณ 1:7 กิโลกรัม

11 แต่โซโลมอนทรงรักหญิงต่างชาติมากมาย

นอกเหนือจากเจ้าหญิงแห่งอียิปต์ได้แก่ชาติโมอับ อัมโมน เอโดม ไซดอน และฮิตไทต์

2 ล้วนเป็นชนชาติที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสห้ามประชากรอิสราเอลว่า

“ เจ้าจงอย่าแต่งงานกับคนเหล่านั้นเพราะพวกเขาจะชักนำเจ้าให้หันไปฝึกไฝพระต่างๆ ของเขา” ถึงกระนั้นโซโลมอนก็ทรงผูกพันรักใคร่หญิงเหล่านั้น

3 โซโลมอนทรงมีเจ้าหญิง 700 องค์ เป็นมเหสีและนางสนม 300 คน

หญิงเหล่านี้ทำให้โซโลมอนหลงไป 4 เมื่อโซโลมอนทรงชราลง

หญิงเหล่านี้โน้มน้าวพระทัยให้ไปติดตามพระต่างๆ

โซโลมอนมิได้มีใจภักดีต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของพระองค์อย่างเต็มที่

เหมือนดาวิดพระบิดา 5 ทรงหันไปติดตามพระอัสโทเรทเทวีแห่งชาวไซดอน

และโมเลคเทพเจ้าอันสะอิดสะเอียนของชาวอัมโมน 6 ดังนั้น

โซโลมอนทรงกระทำสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเห็นว่าชั่ว

และมิได้ติดตามองค์พระผู้เป็นเจ้า+เต็มที่เหมือนดังดาวิดพระบิดา

7 โซโลมอนถึงกับสร้างสถานบูชา ณ

ที่สูงบนภูเขาทางตะวันออกของเยรูซาเล็ม

อุทิศแด่เคโมชเทพเจ้าอันน่าสะอิดสะเอียนของโมอับ

และสำหรับโมเลคเทพเจ้าอันน่าสะอิด-สะเอียนของชาวอัมโมน

8 ทรงสร้างสถานบูชา ณ ที่สูงต่างๆ ขึ้นเพื่อให้มเหสีต่างชาติทั้ง

หลายเผ่าเครื่องหอม และถวายเครื่องบูชาแด่เทพเจ้าของเขา

9

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงพระพิโรธโซโลมอนที่หันเหพระทัยจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งอิสราเอล ผู้ทรงปรากฏต่อโซโลมอนถึงสองครั้งสองครา

10 ทั้งๆ ที่พระองค์ทรงห้ามโซโลมอนมิให้ไปติดตามพระอื่นๆ

โซโลมอนก็ยังฝ่าฝืนพระบัญชาขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

11 ดั่งนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+จึงตรัสกับโซโลมอนว่า
“ เนื่องจากเจ้ามีท่าทีเช่นนี้และมีได้รักษาคำสัญญา และกฎเกณฑ์
ซึ่งเราได้สั่งเจ้าไว้เราจะริบอาณাজักรไปจากเจ้าและยกให้ผู้ที่บังคับบัญชาคน
หนึ่งของเจ้า 12อย่างใดก็ตาม เพื่อเห็นแก่ดาวิดบิดาของเจ้า
เราจะยังไม่ทำเช่นนั้นในชั่วชีวิตของเจ้า
เราจะริบอาณাজักรจากบุตรชายของเจ้า
13แต่เราจะไม่ริบไปหมดทั้งอาณাজักร เราจะเหลือชนตระกูลหนึ่งไว้ให้
ด้วยเห็นแก่ดาวิดผู้รับใช้ของเรา และเยรูซาเล็มที่เราได้เลือกสรรไว้”

.c. คัศรุของโซโลมอน

14

แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงกระทำให้คัศรุคนหนึ่งแข็งกร้าวต่อโซโลมอน
คือฮาดัค ซึ่งเป็นเชื้อ พระวงศ์ผู้หนึ่งของเอโดม

15ก่อนหน้านั้นเมื่อดาวิดรบอยู่กับเอโดม แม่ทัพโยอาบซึ่งขึ้นมา

ฝังศพผู้ตายในสงคราม ได้สังหารผู้ชายทั้งปวงในเอโดม

16โยอาบและอิสราเอลทั้งปวงอยู่ ที่นั่น 6 เดือน

จนสังหารชายชาวเอโดมได้ทั้งหมด 17แต่ฮาดัคซึ่งขณะนั้นยังเป็นเด็ก

พร้อมกับข้าราชการเอโดมบางคนที่รับใช้บิดาเขา

18พากันเล็ดลอดจากมีเดียนหนีไปยังปาราน

มีผู้มาสมทบแล้วติดตามกันไปถึงอียิปต์ฟาโรห์ได้ประทานบ้าน ที่ดิน

และอาหาร ให้ฮาดัค

19 ฟาโรห์โปรดปรานฮาดัคมาก

จึงยกน้องสาวของมเหสีทาห์เปเนสให้เป็นภรรยา

20นางได้ให้กำเนิดบุตรชายชื่อเกนุบัท

ซึ่งมเหสีทาห์เปเนสได้ชุบเลี้ยงให้เติบโตขึ้นในพระราชวัง

ร่วมกับโอรสทั้งหลายของฟาโรห์

21 เมื่อฮาตัดได้ข่าวว่าดาวิดและแม่ทัพโยอาบสิ้นชีพแล้ว
ก็ทูลขออนุญาตจากฟาโรห์กลับสู่เอโดม

22 ฟาโรห์ตรัสถามว่า “ อยู่ที่นี่เจ้าขาดแคลนอะไรหรือ
ถึงอยากกลับไปภูมิลำเนาของ เจ้า”

ฮาตัดทูลว่า “ ข้าพระบาทไม่ขาดสิ่งใดเลย
แต่โปรดให้ข้าพระบาทไปเถิด”

23 ศัตรูอีกคนหนึ่งของโซโลมอนซึ่งพระเจ้าทรงยกให้มีอำนาจขึ้น
คือเรโซนบุตรเอลียาดา

ซึ่งหนีมาจากฮาตัดเอเซอร์กษัตริย์แห่งโคบาคผู้เป็นนาย

24 เมื่อดาวิดทำลายเมืองโคบาค

เรโซนได้รวบรวมผู้คนและตั้งตนเป็นหัวหน้ากองโจรพากันหนีไปยังดามัสกัส

ที่ซึ่งเขาตั้งรกรากและยึดครองได้ 25 ตลอดพระชนม์ชีพของโซโลมอน

เรโซนคือศัตรูของอิสราเอล นอกเหนือจากความทุกข์ร้อนอันเนื่องมาแต่ฮาตัด
เรโซนปกครองอยู่ในอารัม และเป็นศัตรูต่ออิสราเอล

.c. เยโรโบอัมกบฏ

26 เยโรโบอัมบุตรเนบัทก็เป็นกบฏต่อกษัตริย์

เขาเป็นข้าราชการคนหนึ่งของโซโลมอน

เป็นคนตระกูลเอฟราอิมจากเศเรดาห์ มารดาเป็นหญิงมายชื่อเศรูอาห์

27 เรื่องราวการกบฏของเยโรโบอัมมีดังนี้

โซโลมอนทรงปฏิสังขรณ์ป้อมมิลโล⁷¹ ซ่อมแซมกำแพงเมืองดาวิด

28 เยโรโบอัมเป็นคนที่มีความสามารถมาก

เมื่อโซโลมอนทรงเห็นว่าเป็นคนหนุ่มหน่วยก้านดี

ก็แต่งตั้งให้เป็นผู้บัญชาการกองโยธาจากตระกูลโยเซฟ

⁷¹ 11:27 * แนวเนินดินด้านตะวันออก

29 วันหนึ่งขณะที่เยโรโบอัมกำลังออกจากเมืองเยรูซาเล็ม ก็พบกับอาหิยาห์ผู้เผยพระวจนะจากเมืองชิโลห์ ซึ่งสวมเสื้อคลุมตัวใหม่ คนทั้งสองอยู่ตามลำพังกลางทุ่ง 30อาหิยาห์ก็ฉีกเสื้อคลุมของตนออกเป็น 12 ชิ้น 31แล้วกล่าวกับเยโรโบอัมว่า

“ จงรับไปสิบชิ้นเพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสว่า ‘ เราจะริบอาณาจักรจากมือโซโลมอนและยกสิบตระกูลให้แก่เจ้า 32แต่เราจะเหลือไว้ให้เขาตระกูลหนึ่ง ด้วยเห็นแก่ดาวิดผู้รับใช้ของเรา และกรุงเยรูซาเล็มซึ่งเราได้เลือกสรรจากตระกูลทั้งปวงของอิสราเอล 33ทั้งนี้เพราะเขาได้ละทิ้งเราไปกราบไหว้พระอัสชโทเรทเทวีของชาวไซดอน เคโมชเทพเจ้าของโมอับ และโมเลคเทพเจ้าของอัมโมน เขามีได้ดำเนินในทางของเรา ไม่กระทำการที่เราเห็นว่าถูกต้อง และไม่ปฏิบัติตามคำสั่งและบทบัญญัติของเราเหมือนดังดาวิดบิดาของเขา 34 “ แต่เราจะไม่ริบทั้งอาณาจักรไปจากมือโซโลมอน เพื่อเห็นแก่ดาวิด ผู้รับใช้ที่เราได้ เลือกสรร ผู้ซึ่งเชื่อฟังบทบัญญัติและคำบัญชาของเรา เราจะอนุญาตให้โซโลมอนครองราชย์ไปตลอดชีวิต 35เราจะริบอาณาจักรจากลูกของเขา และยกสิบตระกูลให้แก่เจ้า 36เราจะยกตระกูลหนึ่งให้ลูกของเขา เพื่อดาวิดผู้รับใช้ของเราจะมีพระที่ปดวงหนึ่งต่อหน้าเราเสมอ ในเยรูซาเล็ม นครซึ่งเราได้เลือกที่จะจาริกนามของเรา 37ส่วนเจ้า เราจะตั้งเจ้าให้ปกครองเหนือทุกสิ่งที่ใจของเจ้าปรารถนา เจ้าจะเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล 38หากเจ้าทำทุกอย่างตามที่เราสั่ง ดำเนินในทางของเรา และทำการที่เราเห็นว่าถูกต้อง โดยปฏิบัติตามบทบัญญัติและคำบัญชาของเราเหมือนอย่างดาวิดผู้รับใช้ของเรา เราจะอยู่กับเจ้าและจะสร้างราชวงศ์ที่มั่นคงให้แก่เจ้าเหมือนที่เราได้ทำเพื่อดาวิด และยกอิสราเอลให้แก่เจ้าปกครอง 39เราจะกำราบวงศ์วานของดาวิดด้วยเหตุนี้ แต่ไม่ตลอดไป’ “

40 โสโลมอนทรงพยายามที่จะกำจัดเยโรโบอัม แต่เยโรโบอัมหนีไปพึ่งชัชกษัตริย์แห่งอียิปต์และอยู่ที่นั่นจนจบจนโสโลมอนสิ้นพระชนม์

.c. สิ้นรัชกาลโสโลมอน

41 เหตุการณ์อื่นๆในรัชกาลโสโลมอน คือพระราชกิจและพระปรีชาญาณทั้งปวงมีบันทึกไว้ในจดหมายเหตุของโสโลมอน มิไซหรือ

42 โสโลมอนทรงปกครองอยู่ในเยรูซาเล็มเหนืออิสราเอลทั้งปวงเป็นเวลา 40 ปี

43 แล้วทรงล่องลับไปอยู่กับบรรพบุรุษและถูกฝังไว้ในเมืองดาวิดของราชบิดาพระองค์ เรโหโบอัมโอรสก็ขึ้นครองราชย์แทน

.c. อาณาจักรแตกแยก

12 เรโหโบอัมเสด็จไปที่เซเคม

ด้วยว่าชาวอิสราเอลพากันไปที่นั่นเพื่อตั้งเรโหโบอัมขึ้นเป็นกษัตริย์

2 เมื่อเยโรโบอัมบุตรเนบัท (ซึ่งหนีโสโลมอนไปอยู่ในอียิปต์)

ได้ทราบข่าวจึงกลับมาจากอียิปต์ 3 พวกเขา ก็ส่งคนไปตามท่านมา

แล้วเยโรโบอัมกับมวลชนอิสราเอลก็เข้าเฝ้าและทูลเรโหโบอัมว่า

“ โสโลมอนพระบิดาของฝ่าพระบาททรงวางแอกหนักให้พวกข้าพระบาท

ฉะนั้นขอทรงผ่อนภาระและบรรเทาแอกที่วางไว้แล้ว

พวกเราจะรับใช้ฝ่าพระบาท”

5 เรโหโบอัมตรัสตอบว่า “ ใ้เวลาเราสามวัน

แล้วพวกท่านค่อยกลับมาพบเรา” ประชากรก็กลับไป

6

กษัตริย์เรโหโบอัมทรงหารือกับบรรดาผู้อาวุโสซึ่งเคยถวายคำปรึกษาแต่
โซโลมอนพระบิดาว่า “ พวกท่านจะแนะนำให้เราตอบคนเหล่านี้ว่าอะไร”

7 พวกเขาทูลว่า “ หากวันนี้ฝ่าพระบาทจะทรงเป็นผู้รับใช้ประชาชน
ปรนนิบัติเขา และตอบตามที่เขาต้องการ
พวกเขาก็จะเป็นทาสรับใช้ฝ่าพระบาทเสมอไป”

8 แต่เรโหโบอัมไม่ฟังคำแนะนำของผู้อาวุโส กลับปรึกษาพระสหายหนุ่มๆ
ซึ่งเติบโตมาด้วยกันและรับใช้พระองค์อยู่ 9 พระองค์ตรัสถามพวกเขาว่า
“ พวกเจ้าจะแนะนำอย่างไร เราควรตอบคนเหล่านั้นว่าอะไร
ที่มาขอให้บรรเทาแอกที่เสด็จพ่อของเราวางไว้”

10 คนหนุ่มๆ เหล่านี้ทูลว่า
“ ขอตรัสกับพวกเขาที่มาร้องทุกข์เพื่อให้ลดแอกที่พระบิดาท่านวางไว้นั้นว่า
‘ นิ้วก้อยของเราหนายิ่งกว่าเอวของเสด็จพ่อ

11เสด็จพ่อของเราวางแอกหนักให้พวกเจ้า เราจะให้หนักยิ่งขึ้นไปอีก
เสด็จพ่อของเราเคยใช้แส้เขี่ยนเจ้า ส่วนเราจะใช้แมงป่องเล่นงานเจ้า’ “

12 สามวันต่อมา เยโรโบอัมและเหล่าประชากลับมาอีก
ตามที่กษัตริย์ตรัสไว้ว่า “ จงกลับมาหาเราในสามวัน”

13เรโหโบอัมตรัสตอบประชาชนด้วยท่าที่แข็งกร้าว ไม่ทรงใส่
ใจคำแนะนำของบรรดาผู้อาวุโส

14พระองค์ทรงทำตามคำแนะนำของพวกคนหนุ่ม และตรัสว่า
“ เสด็จพ่อของเราวางแอกหนักให้พวกเจ้า เราจะให้หนักยิ่งขึ้นไปอีก
เสด็จพ่อของ เราเคยใช้แส้เขี่ยนเจ้า ส่วนเราจะใช้แมงป่องเล่นงานเจ้า”

15กษัตริย์ไม่ทรงรับฟังประชาชนเหตุการณ์นี้เนื่องมาจากองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+
เพื่อให้สำเร็จตามที่พระองค์ตรัสไว้กับเยโรโบอัมบุตรเนบัท
ผ่านทางอาหิยาห์แห่งชิโลห์

16 เมื่ออิสราเอลทั้งปวงเห็นว่ากษัตริย์ไม่ทรงฟังพวกตน
ต่างก็ร้องตะโกนว่า

“ เราเกี่ยวข้องอะไรกับดาวิด
เรามีส่วนอันใดกับบุตรเจสซี
พี่น้องอิสราเอลเอ๋ย กลับบ้านกันเถิด
ให้ดาวิดดูแลปกครองพวกตัวเองไปก็แล้วกัน”

ชนอิสราเอลจึงพากันกลับบ้าน 17 แต่คนอิสราเอลซึ่งอยู่ในเมืองต่างๆ
ของยูดาห์เรโหโบอัมยังคงปกครองพวกเขา

18 เรโหโบอัมทรงใช้อาโดนีรัมไปเกณฑ์แรงงานโยธาตามหน้าที่
แต่ชนอิสราเอลรุมเอาหินขว้างเขาถึงแก่ความตาย

ส่วนกษัตริย์เรโหโบอัมรีบหลบขึ้นราชรถเสด็จหนีไปยังเยรูซาเล็ม

19 ตั้งแต่นั้นมาอิสราเอลก็เป็นกบฏต่อราชวงศ์ของดาวิด

20 เมื่อชนอิสราเอลทั้งปวงทราบว่ายะโรโบอัมกลับมาแล้ว

ก็ให้คนไปเชิญเขามาอยู่ต่อ หน้ามวชนอิสราเอลและแต่งตั้งเป็นกษัตริย์
มีเพียงตระกูลยูดาห์ ที่ยังคงจงรักภักดีต่อราชวงศ์ของดาวิด

.c. เซไมยาห์กล่าวคำทำนาย

21 เมื่อเรโหโบอัมเสด็จมาถึงเยรูซาเล็ม ทรงระดมพลตระกูลยูดาห์ทั้งหมด
และตระกูลเบนยามิน 180,000 คน เพื่อทำสงครามกับชนอิสราเอล
กอบกู้อำนาจคืนมาเพื่อเรโหโบอัมโอรสโซโลมอน

22 แต่พระวณะของพระเจ้ามาถึงเซไมยาห์คนของพระเจ้าดังนี้

23” จงบอกเรโหโบอัม บุตรโซโลมอนกษัตริย์แห่งยูดาห์

ชนตระกูลยูดาห์กับเบนยามินและประชากรทั้งหลายว่า

24 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า

‘ อย่าไปรบกับอิสราเอลพี่น้องของทุกคนจงกลับบ้าน
เพราะการนี้เป็นมาจากเรา’ “
เขาทั้งหลายก็เชื่อฟังพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+พากันกลับบ้านตามที่
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชา

.c. รูปวัวทองคำ

25 ครั้งนั้น

เยโรโบอัมทรงสร้างเมืองเซเคมในแดนเทือกเขาแห่งเอฟราอิมและประทับที่นั่น
จากที่นั่นทรงไปสร้างเมืองเบเนเอล⁷²

26 เยโรโบอัมดำริว่า ‘ บัดนี้ราชอาณาจักร

อาจจะหวนกลับไปยังราชวงศ์ดาวิด

27 หากประชากรเหล่านี้ไปถวายเครื่องบูชาที่พระวิหารในเยรูซาเล็ม

พวกเขาจะกลับไปสวามิภักดิ์ ต่อเรโหโบอัมกษัตริย์แห่งยูดาห์นายของเขา

เขาจะฆ่าเราและหันกลับไปหาเรโหโบอัม’

28 ฉะนั้น โดยคำแนะนำของที่ปรึกษา

กษัตริย์เยโรโบอัมจึงทรงสร้างวัวทองคำ 2 ตัวและแจ้งแก่ประชากรว่า

“ เป็นเรื่องยุ่งยากเกินไปที่จะดั้นด้นไปถึงเยรูซาเล็ม พี่น้องอิสราเอลทั้งหลาย
นี้แหละเทพเจ้าของท่านซึ่งได้นำท่านออกมาจากอียิปต์”

29 พระองค์ทรงตั้งวัวทองคำตัวหนึ่งไว้ที่เบธเอล ส่วนอีกตัวหนึ่งอยู่ที่ดาน

30 สิ่งนี้ได้กลายเป็นความพิศบาป

เพราะเหล่าประชากรถึงกับไปยังดานเพื่อนมัสการวัวทองคำที่นั่น

31 เยโรโบอัมทรงสร้างสถานบูชา ณ ที่สูงทั้งหลาย

และทรงแต่งตั้งปุโรหิตจากคนทุกประเภท แม้ไม่ใช่ตระกูลเลวี

32 ทรงกำหนดเทศกาลฉลองในวันที่สิบห้าเดือนแปด

⁷² 12:25 * หรือ เปนูเอล

คล้ายคลึงกับเทศกาลในยูดาห์และถวายเครื่องบูชาบนแท่น
กษัตริย์ทรงทำเช่นนี้ในเบธเอล คือ ถวายบูชาแก่รูปวัวที่ทรงสร้างขึ้น
และที่เบธเอล พระองค์ยังได้ทรงแต่งตั้งปุโรหิตประจำสถานบูชา ณ
ที่สูงทั้งหลายที่ทรงสร้าง 33ในวันที่สิบห้าเดือนแปด
ตามที่พระองค์ทรงกำหนดไว้ ทรงถวายเครื่องบูชาบนแท่นที่สร้างขึ้นในเบธเอล
ดังนั้นจึงทรงกำหนดเทศกาล ฉลองนี้แก่อิสราเอล
และเสด็จขึ้นไปยังแท่นบูชาเพื่อถวายเครื่องหอมบูชา

.c.คำพยากรณ์เกี่ยวกับโยสิยาห์

13

โดยพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+คนของพระเจ้าคนหนึ่งจากยูดาห์มา
ยังเบธเอล ขณะที่เยโรโบอัมทรงยืนอยู่ใกล้แท่นบูชาเพื่อถวายเครื่องบูชา
2คนของพระเจ้านั้นร้องออกมาโดยพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
เกี่ยวกับแท่นบูชาว่า “ แท่นบูชา แท่นบูชาเอ๋ย!

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า ‘ บุตรคนหนึ่งนามโยสิยาห์
จะถือกำเนิดในวงศ์วานของดาวิด บนเจ้าเขาผู้นั้นจะเผาบรรดา
ปุโรหิตแห่งสถานบูชา ณ ที่สูงทั้งหลายผู้ซึ่งถวายเครื่องบูชาที่นี่
และกระดูกมนุษย์จะถูกนำมาเผาบนเจ้า’ “

3ในวันเดียวกันนั้นคนของพระเจ้ายกให้หมายสำคัญว่า

“ นี่คือหมายสำคัญที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงประกาศไว้ แท่นนี้จะแยกออก
และถ้าถ่านบนแท่นนี้จะถูกเทออก”

4

เมื่อกษัตริย์เยโรโบอัมได้ทรงฟังถ้อยคำที่คนของพระเจ้าประกาศเกี่ยวกับ
บนแท่นบูชาที่ เบธเอล ก็ยืนพระหัตถ์ออกมาจากแท่น ตรัสว่า

“ จับชายคนนี้ไว้!”

แต่พระหัตถ์ของกษัตริย์กลายเป็นอัมพาตแข็งอยู่ในท่านั้น
ไม่สามารถชักพระหัตถ์กลับคืนดังปกติ 5แล้วแทนบูชาก็แยกจากกัน
เถาถ่านร่วงลงมา
สมดังหมายสำคัญที่คนของพระเจ้าให้ไว้โดยพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
6 กษัตริย์ตรัสกับคนของพระเจ้าว่า

“ ช่วยอธิษฐานวิงวอนองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน
ให้มือของเรากลับคืนสภาพปกติด้วยเถิด”

คนของพระเจ้าจึงอธิษฐานต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+
แล้วพระหัตถ์ของกษัตริย์ก็กลับคืนเป็นปกติดังเดิม

7 จากนั้นกษัตริย์ตรัสกับคนของพระเจ้าว่า “ มาที่วังกับเราเถิด
มารับประทานอะไรด้วยกัน แล้วเราจะให้รางวัลแก่ท่าน”

8แต่คนของพระเจ้าทูลว่า

“ แม้ฝ่าพระบาทจะประทานราชสมบัติให้ถึงครึ่งหนึ่ง ข้าพระบาทก็จะไม่ไป
ทั้งจะไม่รับประทานอาหารหรือดื่มน้ำในสถานที่นี้

9เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ตรัสห้ามไว้มิให้รับประทานอาหารหรือดื่มน้ำ
หรือกลับไปตามเส้นทางที่มา” 10แล้วเขาจึงกลับไปอีกทางหนึ่ง
ไม่ใช่เส้นทางเดียวกับที่มายังเบธเอล

.c.ผู้เผยพระวจนะชราที่เบธเอล

11 มีผู้เผยพระวจนะชราผู้หนึ่งอาศัยอยู่ในเบธเอล ลุกๆ
ของท่านกลับมาบ้าน เล่าทุกสิ่งที่คุณของพระเจ้าได้ทำที่เบธเอลในวันนั้น
และสิ่งที่เขาทูลกษัตริย์ 12บิดาผู้ชราถามว่า “ เขาไปทางไหน ”
ลุกๆ ก็บอกว่าคนของพระเจ้าจากยูดาห์คนนั้นไปเส้นทางใด
13ดังนั้นท่านจึงบอกลุกๆ ว่า “ จัดอานลาให้ที”
และเมื่อพวกลุกจัดอานลาให้เสร็จแล้วท่านก็ขึ้นขี่ 14และตามไปทัน

พบคนของพระเจ้านั้นนั่งอยู่ใต้ต้นโอ๊ก จึงเข้าไปถามว่า

“ ท่านคือคนของพระเจ้าที่มาจากยูดาห์หรือ”

เขาตอบว่า “ ถูกแล้ว”

15 ผู้เผยพระวจนะซราจึงพูดกับเขาว่า

“ เชิญมาบ้านรับประทานอาหารกับข้าพเจ้า”

16 คนของพระเจ้าตอบว่า “ ข้าพเจ้าไม่อาจกลับไปกับท่าน

หรือกินดื่มกับท่านในที่นี้ 17พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+สั่งห้ามว่า

‘ เจ้าจงอย่ารับประทานอาหารหรือดื่มน้ำที่นั่น

และอย่ากลับไปตามเส้นทางเดิม’ “

18 แต่ผู้เผยพระวจนะซรานั้นตอบว่า “ เราก็คือผู้เผยพระวจนะเหมือนกัน

และทูตสวรรค์องค์หนึ่งแจ้งพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+แก่เราว่า

ให้พาท่านไปที่บ้านเพื่อท่านจะได้รับประทาน อาหารและดื่มน้ำ”

(แต่ผู้เผยพระวจนะซราโกหกเขา) 19ดังนั้น

คนของพระเจ้าจึงกลับไปกับผู้เผยพระวจนะซราและกินดื่มในบ้านของท่าน

คณิตอัจฉริยะ:

20 ขณะทั้งสองนั่งอยู่ที่โต๊ะ

มีพระดำรัสจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงผู้เผยพระวจนะซราซึ่งพาเขากลับมา

21ท่านก็กล่าวกับคนของพระเจ้าซึ่งมาจากยูดาห์ว่า

“ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า

เจ้าได้ฝ่าฝืนพระดำรัสองค์พระผู้เป็นเจ้า+ไม่ทำตามคำสั่งขององค์พระผู้เป็นเจ้า

+พระเจ้าของเจ้า 22เจ้ากลับมากินดื่มในสถานที่ซึ่งพระองค์ตรัสห้ามไว้ ฉะนั้นร่างของเจ้าจะไม่ได้ถูกฝังในอุโมงค์ของบรรพบุรุษ”

23 เมื่อคนของพระเจ้ากินดื่มเสร็จแล้ว

ผู้เผยพระวจนะซึ่งพาเขากลับมาก็ส่งเขาขึ้นลากลับไป

24ระหว่างทางมีสิงโตออกมาฆ่าเขา ร่างของเขาถูกทิ้งไว้กลางทาง

มีลาและสิงโตยืนอยู่ข้างๆ 25ผู้ที่ผ่านไปมาเห็นศพทิ้งอยู่กลางทาง

มีสิงโตยืนอยู่ข้างๆ ก็ไปแจ้งข่าวในเมืองซึ่งผู้เผยพระวจนะชราอาศัยอยู่

26 เมื่อผู้เผยพระวจนะที่พาเขากลับมาได้ยินเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก็กล่าวว่า

“ นี่แหละคนของพระเจ้าที่ลบหลู่พระดำรัสของพระองค์

องค์พระผู้เป็นเจ้า+จึงทรงให้สิงโตมาฉีกทิ้งถึงแก่ความตายตามที่ทรงเตือนไว้ ”

27 จากนั้นท่านก็สั่งลูกๆ ว่า “ จัดลาให้ทีสิ” เขาก็ปฏิบัติตาม

28ท่านมาพบร่างที่ถูกทิ้งอยู่กลางทาง ลาและสิงโตยังยืนอยู่ข้างๆ

สิงโตมิได้กินร่างนั้น ทั้งมิได้ฉีกทิ้งลา

29ผู้เผยพระวจนะจึงเอาร่างนั้นพาดบนตัวลา นำกลับมายังตัวเมือง

เพื่อไว้อาลัยและฝังเสีย

30ท่านวางศพนั้นไว้ในหลุมศพที่เตรียมไว้สำหรับท่านเองและคร่ำครวญว่า

“ อนิจจา! น้องชายเอ๋ย”

31 หลังจากฝังศพแล้วท่านกล่าวกับลูกๆ ว่า

“ เมื่อพ่อตายจงฝังพ่อไว้ในหลุมเดียวกับที่ฝังคนของพระเจ้า

ให้กระดูกของพ่ออยู่เคียงข้างกระดูกของเขา

32เพราะถ้อยคำที่เขาประกาศไว้โดยพระดำรัสองค์พระผู้เป็นเจ้า+

เกี่ยวกับแทนบูชาในเบธเอลและสถานบูชา ณ ที่สูงทั้งหลายในเมืองต่างๆ

ของสะมาเรีย จะเป็นจริงแน่นอน”

33 ถึงเพียงนี้แล้ว เยเรโบอัมก็ยังไม่ทรงหันเหจากวิถีอันชั่วร้าย

กลับยั้งตั้งปุโรหิตจากคนทุกประเภทสำหรับสถานบูชา ณ ที่สูงทั้งหลาย

ใครที่อยากเป็นปโรหิตก็ทรงแต่งตั้งสำหรับสถานบูชา ณ ที่สูงทั้งหลาย
34นี้เป็นบาปผิดของราชวงศ์เยโรโบอัม
ซึ่งนำไปสู่ความเสื่อมถอยและล่มสลายของราชวงศ์

c. โอรสของเยโรโบอัมสิ้นชีวิต

14 ครั้งนั้นอาบิยาห์โอรสของเยโรโบอัมป่วยหนัก

2เยโรโบอัมจึงตรัสกับมเหสีว่า

“จงปลอมตัวอย่าให้ใครจำได้ว่าเป็นมเหสีของเยโรโบอัม

ไปพบอาหิยาห์ผู้เผยพระวจนะที่ชิโลห์

คนที่บอกว่าพี่จะได้เป็นกษัตริย์ของชนชาตินี้ 3เอาขนมปังสิบก้อน

ขนมหวานกับน้ำผึ้งหนึ่งไหไปกำนัลท่านด้วย

ท่านจะบอกได้ว่าจะเกิดอะไรกับลูกชายของเรา”

4มเหสีของเยโรโบอัมก็กระทำตามนั้น เสด็จมายังบ้านของอาหิยาห์ที่ชิโลห์

ฝ่ายอาหิยาห์ชรามากมองอะไรไม่เห็นแล้ว 5องค์พระผู้เป็นเจ้า+

ตรัสกับอาหิยาห์ว่า

“ภรรยาของเยโรโบอัมปลอมตัวมาเพื่อถามเจ้าเกี่ยวกับลูกชายของเขาซึ่งป่วย
อยู่ เจ้าจงตอบตามนี้”

6 ฉะนั้นเมื่ออาหิยาห์ได้ยินเสียงคนเดินมาที่ประตูจึงร้องบอกว่า

“เข้ามาเถิด มเหสีของเยโรโบอัม ทำไมต้องปลอมตัว?

เรามีข่าวร้ายจะแจ้งให้ทราบ 7จงไปบอกเยโรโบอัมว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+

พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสว่า ‘ เราได้เลื่อนเจ้าขึ้นมาจากประชาชน

ตั้งให้เป็นผู้นำแห่งอิสราเอลประชากรของเรา

8เราแบ่งอาณาจักรจากวงศ์ดาวิดยกให้เจ้า

แต่เจ้าไม่ได้เป็นเช่นดาวิดผู้รับใช้ของเรา ซึ่งปฏิบัติตามคำสั่งของเรา

และติดตามเราอย่างสุดหัวใจ กระทำ แต่สิ่งที่เราเห็นว่าถูกต้อง

9เจ้ากระทำให้ยิ่งกว่ากษัตริย์อื่นใดก่อนหน้าเจ้า เจ้าได้สร้างพระต่างๆ
ให้ตัวเอง หล่อรูปเคารพทั้งหลายช่วยๆให้เราโกรธ
และเลือกใส่เราไปข้างหลังเจ้า

10 ฉะนั้น เราจะนำหายนะมาสู่วงศ์วานเยโรโบอัม
และตัดชายทุกคนในอิสราเอลเสียจาก เยโรโบอัมไม่ว่าทาสหรือเสรีชน
เราจะเผาวงศ์วานของเยโรโบอัมเหมือนเผาขยะจนกว่าจะสิ้นซากไป

11คนของเยโรโบอัมที่ตายในเมืองจะถูกสุนัขแทะกิน
และผู้ที่ยังมีชีวิตในทุ่งนาจะถูกนกจิกกิน เราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+
ได้ลั่นวาจาไว้!

12 สำหรับเจ้าจงกลับไปเกิด และเมื่อเข้าตัวเมือง เด็กนั้นจะเสียชีวิต

13ทั่วทั้งอิสราเอล จะไว้อาลัยแก่เขาและฝังเขา

ในครอบครัวของเยโรโบอัมมีเขาเพียงคนเดียวที่มีคนฝังศพให้
เพราะทั้งราชวงศ์ มีเขาคนเดียวเท่านั้นที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+
พระเจ้าของอิสราเอลทรงเห็นว่ามีดีอยู่บ้าง

14 ในวันนี้อองค์พระผู้เป็นเจ้า+

จะทรงตั้งกษัตริย์องค์หนึ่งขึ้นเพื่อพระองค์เองเหนืออิสราเอล

ผู้ซึ่งจะตัดขาดวงศ์เยโรโบอัมออกไปเสียตั้งแต่บัดนี้ 15แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+

จะทรงฟาดอิสราเอลเหมือนแกว่งต้นอ้อในน้ำ

พระองค์จะทรงขุดรากถอนโคนอิสราเอลเสียจากดินแดนอันอุดมนี้ ซึ่ง

ทรงโปรดประทานแก่บรรพบุรุษของเขา

และกระจัดกระจายเขาออกไปเลยแม่น้ำยูเฟรติส

เพราะเขาได้ช่วยพระพิโรธโดยสร้างเสาเจ้าแม่อาเซราห์

16พระองค์จะทรงทอดทิ้งอิสราเอล

เพราะบาปซึ่งเยโรโบอัมได้กระทำและเป็นเหตุให้อิสราเอลกระทำด้วย”

17 แล้วมเหสีของเยโรโบอัมจึงเสด็จกลับไปยังทิรซาห์

โอรสนั้นก็สิ้นชีวิตขณะที่พระนางทรงก้าวข้ามธรณีประตูวัง

18 พวกเขาฝังศพและทั่วทั้งอิสราเอลไว้าลัย ดังที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+
ได้ตรัสผ่านทางผู้เผยพระวจนะ อาหิยาห์ผู้รับใช้ของพระองค์

19 เหตุการณ์อื่นๆ ในรัชกาลเยโรโบอัม สงครามต่างๆ
และการปกครองมีบันทึกไว้ใน จดหมายเหตุกษัตริย์แห่งอิสราเอล

20 พระองค์ทรงครองราชย์อยู่ 22 ปี จากนั้นทรงล่องลับไปอยู่กับบรรพบุรุษ
และนาดับโอรสขึ้นครองราชบัลลังก์

.c. รัชกาลเรโหโบอัมแห่งยูดาห์

21 เรโหโบอัมโอรสโซโลมอนขึ้นเป็นกษัตริย์แห่งยูดาห์เมื่อพระชนมายุ 41
พรรษา ทรงครองราชย์อยู่ 17 ปีในเยรูซาเล็ม นครซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+
ทรงเลือกสรรจากตระกูลทั้งปวงแห่งอิสราเอลให้เป็นที่สถาปนาพระนามของพร
องค์ พระชนนีของเรโหโบอัมคือนาอามาห์ชาวอัมโมน

22 ชนยูดาห์กระทำสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ทรงเห็นว่าชั่ว
บาปผิดที่พวกเขากระทำย่ำยีพระพิโรธ ของพระองค์ยิ่งกว่าบรรพบุรุษเสียอีก

23 พวกเขาได้สร้างสถานบูชา ณ ที่สูงทั้งหลาย

ศิลาศักดิ์สิทธิ์และเสาเจ้าแม่อาเซราห์บนเนินเขาสูงทุกเนินและได้รั่มไม้ใหญ่ทุก
ต้น 24 ถึงกับมีชายโสเภณีประจำสถานบูชา

เหล่าประชากรเข้าร่วมในกิจกรรมอันน่าสะอิดสะเอียนของ ชนชาติต่างๆ
ที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ได้ทรงขับไล่ไปพ้นหน้าชาวอิสราเอล

25 ในปีที 5 แห่งรัชกาลของเรโหโบอัม

กษัตริย์ซีซัคแห่งอียิปต์มาโจมตีเยรูซาเล็ม

26 ซีซัคกวาดเอาทรัพย์สมบัติทั้งปวงไปจากพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
และพระราชวัง รวมทั้งโล่ทองคำ ซึ่งโซโลมอนทรงสร้างขึ้น 27 ดังนั้น

กษัตริย์เรโหโบอัมจึงทรงทำโล่ทองสัมฤทธิ์ขึ้นแทน

ม อ บ ห มายให้หัวหน้าทหารรักษาการณ์ซึ่งประจำอยู่ ณ

ทางเข้าพระราชวังดูแล

28เมื่อใดก็ตามที่กษัตริย์เสด็จเข้าสู่พระวิหารของพระเจ้า
ทหารรักษาการณ์จะชูล่ หลังจากนั้นก็นำโลกลับไปที่กองรักษาการณ์
29 เหตุการณ์อื่นๆ ในรัชกาลของเรโโฮโบอัม
ตลอดจนพระราชกิจทั้งปวงมีบันทึกไว้ใน
จดหมายเหตุกษัตริย์แห่งยูดาห์มิใช่หรือ
30มีสงครามรบพุ่งกันมิได้ขาดระหว่างเรโโฮโบอัมกับเยโรโบอัม
31แล้วเรโโฮโบอัมก็ทรงล่องลับไปอยู่กับบรรพบุรุษและถูกฝังไว้ในเมืองดาวิด
พระชนนีของเรโโฮโบอัมคือนาอาม่าห์ชาวอัมโมนแล้วอาบียาห์⁷³โอรสก็ขึ้นครอง
ราชย์สืบต่อมา

.c.อาบียาห์แห่งยูดาห์

15 ตรงกับปีที่ 18 ของรัชกาลเยโรโบอัมบุตรเนบัท
อาบียาห์ขึ้นเป็นกษัตริย์แห่งยูดาห์ 2ทรงครองราชย์อยู่ 3 ปีในเยรูซาเล็ม
พระมารดาคือมาอาคาห์ธิดาของอาบิซาโลม⁷⁴
3ทรงกระทำบาปทุกอย่างเช่นเดียวกับพระบิดา
และมิได้มีพระทัยกักตั้นแค้นต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+ เหมือนดังดาวิดบรรพบุรุษ
4อย่างไรก็ตามเพื่อเห็นแก่ดาวิด องค์พระผู้เป็นเจ้า+
โปรดประทานดวงประทีปในเยรูซาเล็ม
โดยให้โอรสองค์หนึ่งขึ้นมาครองราชย์ต่อและทำให้เยรูซาเล็มเข้มแข็ง
5เพราะดาวิดกระทำสิ่งที่พระเจ้าทรงเห็นชอบ
ปฏิบัติตามพระบัญชาของพระองค์อย่างถืถ้วนตลอดชีวิต
ยกเว้นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอุริยาห์ชาวฮิตไทต์

⁷³ 14:31 * หรือ อาบียัม

⁷⁴ 15:2 * หรือ อับซาโลม เช่นเดียวกับข้อ 10

ตลอดพระชนม์ชีพของอาบิยาห์มีสงครามติดพันระหว่างเรโหโบอัม⁷⁵กับเยโรโบอัม 7 เหตุการณ์อื่นๆ ในรัชกาลอาบิยาห์และพระราชกิจทั้งปวงบันทึกไว้ในจดหมายเหตุการณ์แห่งยูดาห์ มิไซหรือ และมีการสงครามระหว่างอาบิยาห์กับเยโรโบอัม 8 เมื่ออาบิยาห์สิ้นพระชนม์ก็ถูกฝังไว้ในเมืองดาวิด แล้วอาสาโอรสขึ้นครองราชย์แทน

.c. อาสาแห่งยูดาห์

9 ตรงกับปีที่ 20 ของรัชกาลเยโรโบอัมแห่งอิสราเอล อาสาขึ้นเป็นกษัตริย์แห่งยูดาห์ 10 ทรงครองราชย์อยู่ 41 ปีในเยรูซาเล็ม พระอัยกีคือมาอาคาคห์ธิดาของอาบิซาโลม 11 อาสากระทำการสิ่งทีองศ์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ ทรงเห็นชอบเช่นดังดาวิดบรรพบุรุษ 12 อาสาทรงเนรเทศชายโสเภณีประจำเทวสถานออกไปจากดินแดน และทรงขจัดเทวรูปทั้งปวงที่บรรพบุรุษสร้างขึ้น 13 อาสาทรงถอดพระนางมาอาคาคห์พระอัยกีจากตำแหน่งพระชนนี เนื่องจากได้สร้างเสาพระอาเซราห์อันน่ารังเกียจ อาสาทรงโค่นและเผาทิ้งเสียที่หุบเขาซิดโรน 14 อย่างไม่รู้ก็ตามสถานบูชา ณ ที่สูงทั้งหลายยังมีได้กำจัดออกไป แต่อาสามีพระทัยรักดีแน่วแน่ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ตลอดพระชนม์ชีพ 15 ทรงนำเงิน ทอง และเครื่องใช้ต่างๆ ซึ่งพระบิดากับพระองค์เองถวายนั้นมายังวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+

⁷⁵ 15:6 * หรือ อาบิยาห์

16 มีสงครามระหว่างอัสากับกษัตริย์บาอาซาแห่งอิสราเอลตลอดรัชกาล
17กษัตริย์บาอาซาทรงสู้รบกับยูดาห์
และเสริมกำลังเมืองรามัทเพื่อตัดเส้นทางไปมาหาสู่เขตแดนของอัสาแห่งยูดา
ห์

18

อัสาจึงทรงนำเงินและทองที่เหลือทั้งหมดในท้องพระคลังและคลังแห่งพ
ระวิหารของพระเจ้า มอบให้ข้าราชการบริพารนำไปยังดามัสกัส
เข้าเฝ้ากษัตริย์เบนฮาดัดโอรสของทับริมโมนซึ่งเป็นโอรสของเฮซีโอนแห่งอาร์
ม ทูลว่า 19” ขอให้เราเป็นพันธมิตรกันเหมือนดังพระบิดาของเราทั้งสอง
ข้าพเจ้าส่งเงินและทองนี้มามอบแด่ท่าน ขอให้ท่านตัดสัมพันธ-
ไมตรีกับกษัตริย์บาอาซาแห่งอิสราเอล
เพื่อเขาจะได้ยกทัพกลับไปจากข้าพเจ้า”

20 เบนฮาดัดทรงเห็นชอบกับกษัตริย์อัสา

และส่งกองทัพไปรบกับหัวเมืองต่างๆ ของอิสราเอล ทรงพิชิตเมืองอียอน ดาน
เอเบลเบธมาอาคาห์ คินเนเรททั้งหมด รวมทั้ง นัฟทาลี

21เมื่อบาอาซาทราบเรื่องนี้ก็ทรงระงับการสร้างเมืองรามัท

เสด็จกลับไปยังทิรซาห์ 22จากนั้นกษัตริย์อัสาทรงเกณฑ์ทุกคนทั่วยูดาห์
ไม่ว่าผู้ใดเลยให้พวกเขาช่วยกันขนหินและไม้ซึ่งบาอาซาทรงใช้อยู่ที่เมืองรา
มาห์นำไปสร้างเมืองเกบาในแดนเบนยามินและเมืองมิสปาห์

23 เหตุการณ์อื่นๆในรัชกาลของอัสา ชัยชนะ พระราชกิจ และเมืองต่างๆ
ที่ทรงสร้างขึ้นมีบันทึกไว้ใน จดหมายเหตุกษัตริย์แห่งยูดาห์ มิใช่หรือ
เมื่ออัสาทรงชราภาพก็ประชวรด้วยโรคที่พระบาท

24แล้วอัสาก็ทรงล่องลับไปอยู่กับบรรพบุรุษ และถูกฝังไว้ด้วยกันในเมืองดาวิด
และเยโฮชาฟัทโอรสขึ้นเป็นกษัตริย์องค์ต่อไป

.c. นาดับแห่งอิสราเอล

25 นาตบโอรสของเยโรโบอัมขึ้นเป็นกษัตริย์แห่งอิสราเอล ตรงกับปีที่ 2
ของรัชกาลกษัตริย์อาสาแห่งยูดาห์ นาตบทรงครองอิสราเอลอยู่ 2 ปี
26 ทรงกระทำสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ทรงเห็นว่าชั่ว
ดำเนินตามวิถีและความผิดบาปของพระบิดาซึ่งชักนำอิสราเอลให้ทำบาป
27 ฝ่ายบาอาซาบุตรอาหิยาห์ตระกูลอิสสาการ์ วางแผนและเล่นงานนาตบ
ขณะที่ทรงร่วมกับกองทัพอิสราเอลล้อมเมืองกิเบโอนของฟิลิสเตีย
28 บาอาซาปลงพระชนม์นาตบแล้วขึ้นครองราชย์แทน ตรงกับปีที่ 3
ของรัชกาลกษัตริย์อาสาแห่งยูดาห์
29 ทันทีกษัตริย์ขึ้นครองราชย์ บาอาซาก็ประหารวงศ์วานทั้งปวงของเยโรโบอัม
มิให้คนหนึ่งคนใดรอดชีวิต เป็นไปตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+
ได้ตรัสไว้ผ่านทางอาหิยาห์ผู้เผยพระวจนะแห่งซีโลห์
30 ทั้งนี้เพราะบาปผิดที่เยโรโบอัมได้ทำและชักนำอิสราเอลให้ทำด้วย
และได้ช่วยพระพิโรธขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ พระเจ้าแห่งอิสราเอล
31 เหตุการณ์อื่นๆในรัชกาลของนาตบและพระราชกิจทั้งปวงมีบันทึกไว้ใน
จดหมายเหตุ กษัตริย์แห่งอิสราเอล มิใช่หรือ
32 มีสงครามระหว่างอาสา กับกษัตริย์บาอาซาแห่งอิสราเอลตลอดรัชกาล

.c. บาอาซาแห่งอิสราเอล

33 ในปี 3 ของรัชกาลอาสาแห่งยูดาห์
บาอาซาบุตรอาหิยาห์ขึ้นเป็นกษัตริย์ของอิสราเอลทั้งหมดที่เมืองทิรซาห์
และทรงครองราชย์อยู่ 24 ปี 34 บาอาซากระทำสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+
ทรงเห็นว่าชั่ว ดำเนินตามวิถีและบาปผิดของเยโรโบอัม
ซึ่งเป็นเหตุให้อิสราเอลทำด้วย

16 พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
มาถึงเยฮูบุตรฮานานีกว่า โทษบาอาซา ความว่า

2” เราได้ยกเจ้าขึ้นมาจากฝุ่นธุลี ให้เป็นผู้นำแห่งอิสราเอลประชากรของเรา แต่เจ้ากลับดำเนินตามทางของเยโรโบอัม

เจ้าชักนำอิสราเอลประชากรของเราให้ทำบาปและยั่วยุให้เราโกรธด้วย บาปของเขาทั้งหลาย 3 ฉะนั้น เราจะทำลายล้างบาอาซากับวงศ์วาน ทา่า ใ ห่วงศ์วานของเจ้าเป็นเช่นวงศ์วานของเยโรโบอัมบุตรเนบัท 4 คนของบาอาซาที่ตายในเมืองจะถูกสุนัขกิน

ส่วนคนที่ตายในท้องทุ่งจะถูกนกจิกกิน”

5 สำหรับเหตุการณ์อื่นๆ ในรัชกาลบาอาซา พระราชกิจและชัยชนะครั้งต่างๆ มีบันทึกไว้ใน จดหมายเหตุการณ์แห่งอิสราเอล มิใช่หรือ

6 บ าอาซาทรงจากไปอยู่กับบรรพบุรุษ และถูกฝังไว้ในทิรซาห์ และเอลาห์โฮรสขึ้นเป็นกษัตริย์สืบต่อ

7 ยิ่งกว่านั้น

พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ผ่านทางผู้เผยพระวจนะเยฮูบุตรฮานานี มาถึงบาอาซากับราชวงศ์

เนื่องเพราะบาปชั่วทั้งปวงที่ได้ทรงทำในสายพระเนตรองค์พระผู้เป็นเจ้า +ยั่วยุ พระพิโรธพระเจ้า และเป็นเช่นราชวงศ์เยโรโบอัม และเนื่องเพราะท่านได้ทำลายราชวงศ์นั้นด้วย

.c.เอลาห์แห่งอิสราเอล

8 ตรงกับปีที่ 26 ของรัชกาลกษัตริย์อาสาแห่งยูดาห์

เอลาห์โฮรสบาอาซาขึ้นเป็นกษัตริย์แห่งอิสราเอล ทรงครองราชย์ในทิรซาห์ 2 ปี

9 สิมรีผู้บัญชาการรถรบหลวงครั้งหนึ่ง วางแผนกบฏต่อพระองค์ ครั้งนั้นเอลาห์ประทับอยู่ที่ทิรซาห์ทรงเมามายอยู่ที่บ้านของอารซา

เจ้ากรรมวังประจำที่รซหำ 10ลิมรียก็เข้ำมำปลงพระชนม์เสีย ตรงกับปีที่ 27
ของรัชกาลอ่ำส่ำแห่งยูดำนั้ ลิมรียขึ้นเป็นกษัตริย์องค์ใหม่
11 ทันทึที่ขึ้นครองราชย์ ลิมรียก็ประหำรครอบครั้วของบ่ำอ่ำซำทั้งหมด
พระองค์ไม่ทรงไว้ชีวิตซำยลั้กคนเด็ยวไม่ว่ำญำติหรือมิตร 12ตั้งนั้
ลิมรียทำล่ำยล่ำงวงศ์วำนบ่ำอ่ำซำทั้งหมดเป็นไปต่ำมที่องค์พระผู้เป็นเจ้ำ+ได้ตรัส
ไว้ผ่ำนท่ำงผู้เผยพระวจนะเยซุ
13เพราะคว่ำมผิตบ่ำปทังปวงที่บ่ำอ่ำซำและเอลำห์โอรสได้กระทำ
และชั้กจงใ้ห้อิสร่ำเอลกระทำไ้ด้ยั้ยุพระพิโรธขององค์พระผู้เป็นเจ้ำ+พระเจ้ำแ
ห่งอิสร่ำเอลด้วยรูปเคำรพอ้นไร้ค่ำ
14 เหตุกำรณอื่น ๆในรัชกาลของเอลำห์ รวมทังพระร่ำชกิจต่งๆ
บั้นทีกไว้โน จดหม่ำย เหตุกษัตริย์แห่งอิสร่ำเอล มิใช่หรือ

.c.ลิมรียแห่งอิสร่ำเอล

15 ตรงกับปีที่ 27 ของรัชกาลอ่ำส่ำแห่งยูดำนั้ ลิมรียครองราชย์ในทිරซำห์อยู่
7 วัน กองทัพตั้งค่ำยอยู่ที่กิบเบโรน เมืองของฟีลิสเต็ย
16เมื่อชนอิสร่ำเอลในค่ำยไ้ด็ยินข่ำวว่ำลิมรียปลงพระชนม์กษัตริย์เสียแล้ว
ก็ประกาศใ้แม่ทัพอมรียเป็นกษัตริย์แห่งอิสร่ำเอลในวันนั้เองที่ค่ำย
17อมรียและชนอิสร่ำเอลทั้งหมดที่นั้จึงถอนทัพจำกกิบเบโรนมำล้อมทිරซำห์
18เมื่อลิมรียเห็นว่ำเมืองถูกยึด ก็เข้ำไปในป้อมพระร่ำชวัง
จุดไฟเผาวังและเผาตัวเองต่ำย 19เพราะบ่ำปผิตที่ลิมรียได้กระทำ
คือทำล่ำงที่องค์พระผู้เป็นเจ้ำ+ทรงเห็นว่ำชั้ว ดำเนินต่ำมวิธีของเยโรโบอัม
ทำคว่ำมผิตบ่ำปแบบเด็ยวกัน และชั้กน่ำอิสร่ำเอลใ้ทำ
20 เหตุกำรณอื่น ๆในรัชกาลของลิมรียและการกบฏของพระองค์บั้นทีกอยู่ใน
จดหม่ำยเหตุ กษัตริย์แห่งอิสร่ำเอล มิใช่หรือ

.c.อมรียแห่งอิสร่ำเอล

21 ครั้งนั้น ประชากรอิสราเอลแตกแยกเป็นสองฝ่าย ฝ่ายหนึ่งสนับสนุนอมรี อีกฝ่าย สนับสนุนทิบนีบุตรกินัท 22 ฝ่ายอมรีเข้มแข็งกว่าฝ่ายทิบนีบุตรกินัท ทิบนีตาย และอมรีขึ้นเป็นกษัตริย์

23 ตรงกับปีที่ 31 ของรัชกาลอาสาแห่งยูดาห์ อมรีขึ้นครองราชย์ในอิสราเอลและปกครองอยู่ 12 ปี 6 ปีอยู่ในทิรซาห์

24 อมรีทรงซื้อภูเขาสะมาเรียจากเซเมอร์ เป็นเงินหนัก 2 ตะลันต์⁷⁶

แล้วทรงสร้างเมืองขึ้นบนภูเขา

ขนานนามว่าสะมาเรียตามชื่อเซเมอร์เจ้าของเดิม

25 แต่อมรีกระทำการสิ่งทอึ่งค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเห็นว่าชั่ว และกระทำความผิดบาปยิ่งกว่ากษัตริย์องค์ ก่อนๆ ทุกองค์

26 อมรีดำเนินตามแบบอย่างของเยโรโบอัมบุตรเนบัท กระทำบาปอย่างเดียวกัน และชักจูงให้อิสราเอลกระทำด้วย

ได้ย่วยพระพิโรธขององค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งอิสราเอลด้วยรูปเคารพอันไร้ค่า

27 เหตุการณ์อื่นๆ ในรัชกาลของอมรี

พระราชกิจและความสำเร็จทั้งปวงมีบันทึกใน

จดหมายเหตุกษัตริย์แห่งอิสราเอล มิไซหรือ

28 อมรีทรงจากไปอยู่กับบรรพบุรุษและถูกฝังไว้ที่สะมาเรีย

และอาหับโอรสขึ้นครองราชย์แทน

.c. อาหับแห่งอิสราเอล

29 ในปีที 38 ของรัชกาลอาสาแห่งยูดาห์

อาหับโอรสของอมรีขึ้นเป็นกษัตริย์แห่งอิสราเอล

ทรงครองราชย์อยู่ในสะมาเรีย 22 ปี

⁷⁶ 16:24 * ป ร ะ ม า ณ 70 กิโลกรัม

30อาหับโอรสอมรีทรงกระทำสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเห็นว่าชั่วยิ่งกว่ากษัตริย์องค์ก่อนๆ

31อาหับไม่เพียงเห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยที่จะทำตามความผิดบาปของเยโรโบอัมบุตรเนบัท ยังอภิเษกกับเยเซเบลธิดากษัตริย์เอทบาอัลแห่งไซดอน ทรงกราบไหว้บูชาและปรนนิบัติพระบาอัล

32อาหับทรงสร้างแท่นบูชาสำหรับพระบาอัลในวิหารแห่งบาอัลที่ทรงสร้างขึ้นในสะมาเรีย 33ทั้งทรงสร้างเสาพระอาเซราห์ และยัวยุพระพิโรธขององค์พระผู้เป็นเจ้า+แห่งอิสราเอลยิ่งกว่ากษัตริย์อิสราเอลองค์ก่อนๆ ทุกองค์

34 ในรัชกาลของอาหับ ฮีเอลจากเบธเอลสร้างเมืองเยรีโคขึ้นใหม่ เมื่อวางฐานรากเขาต้องสูญเสียอาบิรัมบุตรหัวปี และเมื่อติดตั้งประตูเมืองเขาต้องสูญเสียเสกุนบุตรสุดท้อง ทั้งนี้เป็นไปตามพระคำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ผ่านทางโยชูวาบุตรนูน

.c.เอลียาห์และการกัณดารอาหาร

- 17** ครั้งนั้นเอลียาห์ชาวทิชบี จากทิชบีในกิเลอาดกล่าวกับอาหับว่า “ องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งอิสราเอล ซึ่งข้าพเจ้าปรนนิบัติรับใช้อยู่นั้นทรงพระชนม์อยู่ฉันใด จะไม่มีน้ำค้างหรือฝนในสองสามปีข้างหน้า จนกว่าข้าพเจ้าจะบอกให้มิ”
- 2 แล้วมีพระคำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงเอลียาห์ว่า
- 3” จงไปซ่อนตัวที่ลำห้วยเครีททางตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน
- 4เจ้าจะต้มน้ำจากลำห้วยและเราได้สั่งให้นกกานำอาหาร มาให้เจ้า”
- 5 เอลียาห์ก็ปฏิบัติตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชา และไปอาศัยอยู่ที่ลำห้วยเครีททางตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน

6ทุกเช้าและทุกเย็นนกกาคาบขนมปังและเนื้อมาให้ท่าน
และท่านดื่มน้ำจากลำธาร

.c.หญิงม่ายที่ศาเรฟัท

7 ต่อมาลำห้วยนั้นก็แห้งผาก เพราะไม่มีฝนตกเลยตลอดดินแดนนั้น

8 แล้วพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงเอลียาห์ว่า 9

“ จงไปอาศัยอยู่ที่ศาเรฟัทในไซดอน เรา

ได้สั่งหญิงม่ายคนหนึ่งที่น่าให้เลียดูเจ้า” 10เอลียาห์จึงไปยังศาเรฟัท

เมื่อมาถึงประตูเมือง ก็เห็นหญิงม่ายคนหนึ่งกำลังเก็บฟืน

ท่านจึงเรียกนางและร้องขอว่า “ ขอน้ำสักเล็กน้อยใส่ภาชนะมาให้เราดื่ม”

11ขณะที่หญิงนั้นจะไปเอามา ท่านบอกนางว่า “ ช่วยเอาขนมปัง
มาให้สักชิ้นด้วย”

12 หญิงนั้นตอบว่า

“ องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด

ไม่มีขนมปังเลยสักชิ้น มีเพียงแป้งหยิบมือเดียวในหม้อกับน้ำมันก้นไห

นี่ก็กำลังเก็บฟืนจะไปทำอาหารกินกับลูกชาย จากนั้นก็ต้องอดตาย”

13 เอลียาห์กล่าวกับนางว่า “ อย่างกลัวเลย ไปทำตามที่เราว่าเถิด

แต่ทำขนมชิ้นเล็กๆ มาให้เราก่อน

จากนั้นจึงทำอาหารให้ตัวเจ้ากับลูกชายของเจ้า

14เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า +พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสว่าจะมีแป้งไม่ขาดหม้อ

น้ำมันไม่ขาดไห จนถึงวันที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ให้ฝนตกลงมา”

15 หญิงม่ายนั้นจึงกระทำตามที่เอลียาห์สั่ง

แล้วก็มีอาหารทุกวันไม่ขาดสำหรับเอลียาห์และนางกับครอบครัว

16เพราะมีแป้งไม่ขาดหม้อ น้ำมันไม่ขาดไห

สมดังพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ผ่านทางเอลียาห์

17 ต่อมาบุตรชายของหญิงนั้นล้มป่วย อาการทรุดหนักลงเรื่อยๆ และในที่สุดก็สิ้นลม 18นางจึงรำให้รำพันกับเอลียาห์ว่า “ โอ คนแห่งพระเจ้า ทำไมถึงทำกับดิฉันอย่างนี้? ท่านมาที่นี่เพื่อลงโทษความผิดบาปของดิฉัน โด ย ป ะ ห ร ลุกของดิฉันเสียหรือ?”

19 เอลียาห์ตอบว่า “ ส่งเขามาสิ” แล้วท่านก็รับตัวเด็กนั้นจากแม่ อุ้มขึ้นไปในห้องชั้นบนซึ่งท่านพักอาศัยอยู่ วางเด็กนั้นลงบนเตียงของท่าน

20แล้วร้องทูลต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+ว่า “ ข้าแต่

องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของข้าพระองค์

พระองค์ทรงนำมาซึ่งทุกข์โศกแก่หญิงมายซึ่งข้าพระองค์อาศัยอยู่ด้วยนี้

โดยทำให้ลูกเขาเสียชีวิตหรือ?”

21แล้วท่านเหยียดกายทับตัวเด็กนั้นสามครั้ง

และร้องทูลต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+ว่า

“ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของข้าพระองค์

ขอโปรดให้เด็กน้อยนี้คืนชีวิตด้วยเถิด!”

22 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงสดับฟังคำร้องทูลของเอลียาห์

เด็กนั้นก็ฟื้นคืนชีวิต 23เอลียาห์จึงอุ้มเขาลงมาข้างล่างมอบให้แก่ผู้เป็นมารดา

กล่าวว่า “ ดูเถิด ลูกของเจ้ากลับมีชีวิตขึ้นมาแล้ว!”

24หญิงนั้นจึงกล่าวกับเอลียาห์ว่า

“ เดียวนี้ดิฉันทราบแล้วว่าท่านเป็นคนของพระเจ้า

และพระวณะขององค์พระผู้เป็นเจ้า+จากปากของท่านเป็นความจริง”

.c.เอลียาห์กับผู้ทำนายของพระบาอัล

18 ต่อมาอีกนาน

พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงเอลียาห์ในปีที่สามว่า

“ จงไปแสดงตัวต่ออาหับ เราจะให้ฝนตกลงมา”

2เอลียาห์จึงไปเพื่อแสดงตัวต่ออาหับ

ข ขณะนั้นการกัณดารอาหารร้ายแรงยิ่งนักในสะมาเรีย

3อาหับรับสั่งให้เรียกโอบาดีห์เจ้ากรมวังมาหา

(โอบาดีห์เป็นผู้เชื่อในองค์พระผู้เป็นเจ้า+อย่างร้อนรน

4เมื่อครั้งพระนางเยเซเบล กำจัดผู้เผยพระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

โอบาดีห์ช่วยเหลือผู้เผยพระวจนะหนึ่งร้อยคนให้ไปหลบซ่อนตัวอยู่ในถ้ำสองแห่ง แห่งละห้าสิบคนและจัดส่งอาหารกับน้ำให้) 5อาหับตรัสกับโอบาดีห์ว่า

“ จงไปยังตาน้ำหุบเขาทุกแห่งทั่วดินแดน

เราอาจจะพบหญ้าพอประทังชีวิตม้าและล่อ จะได้ไม่ต้องฆ่าสัตว์ของเรา”

6ทั้งสองจึงแบ่งกันออกไปสำรวจดู อาหับเสด็จไปทางหนึ่ง

โอบาดีห์ไปอีกทางหนึ่ง

7 ระหว่างทางโอบาดีห์พบเอลียาห์ก็จำท่านได้จึงหมอบคำนับลงกับพื้น กล่าวว่ “ นี่เป็น ท่านเอลียาห์นายของข้าพเจ้าจริงๆ หรือ”

8 เอลียาห์ตอบว่า “ ถูกแล้ว ไปทูลกษัตริย์เถิดว่า ‘ เอลียาห์อยู่ที่นี้’ “

9 โอบาดีห์ทักท้วงว่า “ ข้าพเจ้าทำอะไรผิดหรือ

ท่านจึงจะส่งผู้ทาสไปให้อาหับประหารเสีย

10องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด

ไม่มีชาติไหนอาณาจักรใดที่นายของข้าพเจ้าไม่ได้ส่งคนไปค้นหาตัวท่าน

และทุกครั้งที่มีชาติไหนอาณาจักรใดบอกว่าท่านไม่ได้อยู่ที่นั้น

กษัตริย์ก็จะให้พวกเขาสาบานว่าไม่พบท่าน

11มาตอนนี้ท่านบอกให้ไปทูลเจ้านายว่า ‘ เอลียาห์อยู่ที่นี้’

12แต่เมื่อข้าพเจ้าไปแล้ว

ไม่รู้พระวิญญูณแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+จะมารับตัวท่านไปไหน

หากข้าพเจ้าไปทูลแล้วอาหับเสด็จมาไม่พบท่าน ก็ทรงประหารข้าพเจ้าเสีย
ทั้งๆ

ที่ข้าพเจ้าผู้ทาสของท่านได้ปรนนิบัตินมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้า+มาตั้งแต่ยังหนุ่มๆ 13 ไม่มีใครเรียนท่าน หรือว่า

เมื่อครั้งพระนางเยเซเบลประหารผู้เผยพระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้า+นั้น?

ข้าพเจ้าได้ซ่อนตัวผู้เผยพระวจนะร้อยคนในถ้ำสองแห่งแห่งละห้าสิบคน

และจัดส่งอาหารกับน้ำให้ 14 มาตอนนี้ ท่านบอกให้ไปทูลว่า

‘เอลียาห์อยู่ที่นี้’ กษัตริย์จะประหารชีวิตข้าพเจ้าแน่!”

15 เอลียาห์กล่าวว่า

“ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ที่เราจะใช้ทรงพระชนม์อยู่ฉันใด

เราจะแสดงตัวต่ออาหับอย่างแน่นอนในวันนี้”

.c.เอลียาห์บนภูเขาคารเมล

16 โอบาดีห์จึงไปเฝ้าอาหับและกราบทูลพระองค์

อาหับก็เสด็จออกมาพบเอลียาห์ 17 เมื่ออาหับเห็นเอลียาห์ ก็ตรัสว่า

“ นี่หรือเจ้าคนที่นำความเดือดร้อนมาสู่อิสราเอล”

18 เอลียาห์ตอบว่า “ ไม่ใช่ข้าพเจ้า

ท่านกับวงศ์วานบิดาท่านต่างหากที่นำความเดือด ร้อนมาสู่อิสราเอล

ท่านได้ละทิ้งพระดำรัสสั่งของพระเจ้าไปปรนนิบัติพระบาอัล 19 บัดนี้

จงรวมประชากรจากทั่วอิสราเอลมาพบข้าพเจ้าบนภูเขาคารเมล

พร้อมทั้งผู้ทำนายของพระบาอัล 450 คน และผู้ทำนายของพระอาเซราห์ 400

คน ซึ่งร่วมโตะเสวยของพระนาง เยเซเบล”

20 อาหับจึงส่งข่าวไปทั่วทั้งอิสราเอล

และชุมนุมบรรดาผู้ทำนายที่บนภูเขาคารเมล

21 เอลียาห์มาอยู่ต่อหน้าประชาชนกล่าวว่า

“ พวกท่านจะเหยียบเรือสองแคมไปนานสักเท่าใด?

หากองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเป็นพระเจ้า จงติดตามพระองค์

แต่หากบาอัลเป็นพระเจ้า ก็ไปติดตามเขาเถิด”

ประชาชนมิได้พูดว่าอะไร

22 เอลียาห์จึงกล่าวว่า

“ เราเป็นผู้เผยพระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้า+เพียงคนเดียวที่เหลืออยู่ แต่ฝ่ายบาอัลมีผู้ทำนายถึง 450 คน 23จงนำวัวหนุ่มมาสองตัว ให้ผู้ทำนายของพระบาอัลเลือกไปตัวหนึ่ง สับเป็นท่อนๆ วางบนฟืนที่แท่นบูชาแต่ไม่ต้องติดไฟ แล้วเราจะเตรียมวัวอีกตัว นำมาวางบนฟืน โดยไม่ติดไฟเช่นกัน

24จากนั้นพวกเจ้าจงร้องออกนามพระของเจ้า

ส่วนเราจะร้องออกนามองค์พระผู้เป็นเจ้า+

พระเจ้าองค์ที่ตอบโดยส่งไฟมานั้นแหละคือพระเจ้าที่แท้จริง”

คนทั้งปวงเห็นดีกับที่เอลียาห์กล่าว

25 เอลียาห์กล่าวกับผู้ทำนายของพระบาอัลว่า

“ พวกเจ้าลงมือก่อนสิเพราะมีกันหลายคน จงเลือกวัวไปตัวหนึ่ง จัดเตรียมแล้วร้องเรียกพระของเจ้า แต่ไม่ต้องติดไฟ”

26พวกเขาจึงรับวัวไปจัดเตรียม

แล้วร้องเรียกพระบาอัลตั้งแต่เช้ายันเที่ยงร้องตะโกนว่า

“ ข้าแต่พระบาอัล โปรดตอบเถิด” แต่ไม่มีคำตอบใดๆ เลย

พวกเขาก็ร้ายรำไปรอบๆ แท่นที่สร้างขึ้น

27 ตอนเที่ยง เอลียาห์ก็เริ่มถากถางพวกเขาว่า “ ตะโกนดังขึ้นอีกหน่อย

พระของเจ้าจะได้ยิน บางทีอาจจะกำลังเข้าสมาธิ หรือยุ่งๆ อยู่

หรือกำลังเดินทาง ไม่ก็หลับไป ต้อง ช่วยกันปลุกให้ตื่น”

28ฉะนั้นพวกเขายังร้องตะโกนดังขึ้น

เอามีดเอาดาบมาเชือดเนื้อตัวเองตามพิธีจนเลือดไหล

29เที่ยงวันผ่านไปพวกเขาส่งเสียงตลอดปายจนถึงเวลาถวายเครื่องบูชาในตอนเย็น แต่ไม่มีเสียงตอบรับ ไม่มีคำตอบอะไรเลย

30 เอลียาห์จึงกล่าวแก่เหล่าประชากรว่า “ มาที่นี่เถิด” เขาทั้งหลายก็มา
ท่านซ่อมแท่นบูชาขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ซึ่งอยู่ในสภาพหักพัง

31เอลียาห์นำหินมา 12 ก้อน แต่ละก้อนแทนแต่ละตระกูลเชื้อสายของยาโคบ
ผู้ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ตรัสไว้ว่า ‘ อิสราเอลจะเป็นนามของเจ้า’

32ท่านใช้หินสร้างแท่นบูชาในพระนามองค์พระผู้เป็นเจ้า+และขุดร่องรอบแท่น
พอที่จะใส่เมล็ดพืชได้ 2 ถัง⁷⁷ 33ท่านเรียงฟืนบนแท่น

และสับวัวหนุ่มตัวนั้นเป็นท่อนๆ วางบนฟืน แล้วสั่งว่า “ จงต้มน้ำให้เต็มสี่ถัง
เทลงบนเครื่องบูชากับฟืน”

34 ท่านกล่าวว่า “ จงทำอีกครั้ง” พวกเขา ก็ปฏิบัติตาม

แล้วท่านสั่งว่า “ ทำเป็นครั้งที่สาม” พวกเขา ก็ทำตามเป็นครั้งที่สาม

35น้ำนั้นไหลรอบแท่นเต็มร่องที่ขุดไว้

36 ครั้นถึงเวลาถวายเครื่องบูชา ผู้เผยพระวจนะเอลียาห์เดินมาที่ข้างหน้า
และอธิษฐานว่า “ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งอับราฮัม อิชอัค

และอิสราเอล

ขอให้เป็นที่ทราบทั่วกันในวันนี้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งอิสราเอล

และข้าพระองค์เป็นผู้รับใช้ของพระองค์

และกระทำทั้งหมดนี้ตามพระบัญชาของพระองค์ 37ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+
ขอทรงตอบข้าพระองค์

โปรดตอบเถิดเพื่อประชากรเหล่านี้จะได้รู้ว่าพระองค์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า
+เป็นพระเจ้า และพระองค์ทรงนำจิตใจของเขาทั้งหลายกลับมาหาพระองค์”

38 ทันใดนั้นเองไฟขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ก็ตกลงมา เผาเครื่องบูชา ฟืน
หิน และพื้นดินตรงนั้น และแม้แต่น้ำในร่องรอบแท่นก็แห้งไปหมด

39 เมื่อประชากรเห็นดังนั้น ก็ชบหน้าลงร้องว่า

“ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเป็นพระเจ้า! องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ทรงเป็นพระเจ้า!”

⁷⁷ 18:32 * ป ร ะ ม า ณ 15 ลิตร

40 แล้วเอลียาห์ก็สั่งพวกเขาว่า “ จงจับกุมตัวผู้ทำนายของบาอัลไว้
อย่าให้หนีรอดไปแม้สักคนเดียว” แล้วพวกเขาก็เข้าจับกุม
เอลียาห์นำตัวบรรดาผู้ทำนายไปประหารเสียที่หุบเขาศิโชน

.c. ฝนตกลงมา

41 จากนั้นเอลียาห์ทูลอาหับว่า “ เชิญไปรับประทานและดื่มเถิด
เพราะมีเสียงฝนฟ้า ค่ำราม”

42 อาหับจึงเสด็จไปเสวยและดื่ม แต่เอลียาห์ป็นขึ้นบนยอดเขาคารเมล
แล้วท่านโน้มตัวลงถึงพื้นดิน และชบหน้าลงระหว่างเขา

43 ท่านสั่งคนรับใช้ว่า “ จงไปดูทางทะเล”
เขาก็ไปและกลับมาเรียนเอลียาห์ว่า “ กระผมไม่เห็นอะไรเลยขอรับ”
เอลียาห์สั่งให้เขากลับไปดูจนครบเจ็ดครั้ง

44 ในที่สุด หนที่เจ็ด คนใช้นั้นเรียนว่า “ มีเมฆเล็กๆ
ขนาดราวฝ่ามือเคลื่อนขึ้นมาจาก ทะเล”

เอลียาห์จึงกล่าวว่า “ จงไปบอกอาหับให้รีบขึ้นรถทรงแล้วลงจากภูเขา
ไม่อย่างนั้นจะ ติดฝนไปไม่ได้”

45 ไม่ช้าท้องฟ้าก็มีดทะมึน ลมกล้าพาพายุฝนโหมกระหน่ำ
อาหับรีบเสด็จไปยังยิสเรเอล

46 ฤทธิ์อำนาจขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ลงมาเหนือเอลียาห์
ท่านก็คาดเอวทับเสื้อคลุมให้กระชับ
แล้ววิ่งขึ้นหน้าอาหับมาตลอดทางจนถึงเมืองยิสเรเอล

.c. เอลียาห์บนภูเขาไซเรบ

19 อาหับทรงเล่าให้พระนางเยเซเบลฟังถึงสิ่งที่เอลียาห์กระทำ
และการที่เอลียาห์ประหารผู้ทำนายแห่งพระบาอัลทั้งหมดด้วยดาบ 2 ดั้งนั้น

เยเซเบลจึงส่งคนมาแจ้งแก่เอลียาห์ว่า

“ ขอให้พระทั้งหลายจัดการกับเราอย่างสาหัส
หากภายในพรุ่งนี้เวลาเดียวกันนี้
เรายังไม่ปลิดชีวิตเจ้าเหมือนที่เจ้าทำกับคนของเรา”

3 เอลียาห์กลัวจึงหนีเอาชีวิตรอด ท่านไปยังเบเออร์เซบาในยูดาห์
และละคนใช้ของท่าน ไว้ที่นั่น

4 ส่วนท่านเองเดินทางเข้าไปในถิ่นกันดารแต่ลำพัง
รอนแรมตลอดวันแล้วนั่งลง ใต้ต้นซากอริษฐานให้ตัวเองตายเสีย
ท่านทูลพระเจ้าว่า “ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ข้าพระองค์ทนมานานมากพอแล้ว
ขอทรงเอาชีวิตของข้าพระองค์ไปเสียเถิด
ข้าพระองค์ก็ไม่ดีไปกว่าบรรพบุรุษของข้าพระองค์”

5 แล้วท่านก็นอนลงใต้ต้นซากและหลับไป
ทันใดนั้นมีทูตสวรรค์องค์หนึ่งมาแตะต้องตัวท่านและบอกว่า
“ จงลุกขึ้นและรับประทาน” 6 เอลียาห์

มองไปรอบๆ เห็นขนมปังผิงผิงอยู่บนก้อนหินร้อนๆ และมีน้ำเหยือกหนึ่ง
ท่านจึงรับประทานขนมปัง ดื่มน้ำ แล้วล้มตัวลงนอนอีก

7 ทูตขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ มาอีกครั้งหนึ่ง แตะต้องตัวท่านและบอกว่า
“ จงลุกขึ้นและรับประทาน เพราะการเดินทางนี้เกินกำลังของท่าน”

8 เอลียาห์จึงลุกขึ้น รับประทาน และดื่ม
ทำให้ท่านมีกำลังวังชาพอที่จะเดินทางเป็นเวลา 40 วัน 40 คืน
สู่โฮเรบภูเขาแห่งพระเจ้า

9 ที่นั่น ท่านเข้าไปพักแรมค้างคืนในถ้ำแห่งหนึ่ง

.c. องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ทรงปรากฏแก่เอลียาห์

แล้วพระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ มาถึงท่านว่า “ เอลียาห์เอ๋ย
เจ้าทำอะไรอยู่ที่นี่”

10 เอลียาห์กราบทูลว่า “ ข้าพระองค์ร้อนรน
ทุ่มเทาทำงานเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+พ ร ะ เ จ้าผู้ทรงฤทธิ์
ชนอิสราเอลได้ละเมิดพันธสัญญาของพระองค์ รื้อแท่นบูชาของพระองค์
สังหารผู้เผยพระวจนะด้วยคมดาบ เหลือข้าพระองค์เพียงคนเดียวรอดชีวิตอยู่
และบัดนี้พวกเขา กำลังพยายามตามฆ่าข้าพระองค์เสียด้วย”

11 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า
“ จงออกไปยืนต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+บนภูเขาเพราะองค์พระผู้เป็น
เจ้า+กำลังจะเสด็จผ่าน”

และแล้วมีลมพายุกาล่า พัดปะทะภูเขาอย่างรุนแรง
ทำให้หินแยกเป็นเสี่ยงๆ ต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+
แต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+มิได้ประทับอยู่ในลมนั้น หลังพายุก็เกิดแผ่นดินไหว
แต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+มิได้ประทับอยู่ในแผ่นดินไหวนั้น

12และภายหลังแผ่นดินไหวก็เกิดไฟลุก
แต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+มิได้ประทับอยู่ในไฟนั้น หลังจากไฟมีเสียงกระซิบเบาๆ

13เมื่อเอลียาห์ได้ยิน ท่านก็ยกเสื้อคลุมขึ้นปิดหน้า
และออกไปยืนอยู่ตรงปากถ้ำ

มีเสียงหนึ่งกล่าวว่า “ เอลียาห์เอ๋ย เจ้ามาทำอะไรอยู่ที่นี่?”

14 ท่านกราบทูลว่า
“ ข้าพระองค์ร้อนรนทุ่มเทาทำงานเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์
ชนอิสราเอลได้ละเมิดพันธสัญญาของพระองค์ รื้อแท่นบูชาของพระองค์
สังหารผู้เผยพระวจนะด้วยคมดาบ เหลือข้าพระองค์เพียงคนเดียวรอดชีวิตอยู่
และบัดนี้ พวกเขา กำลังพยายามตาม ฆ่าข้าพระองค์เสียด้วย”

15 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับท่านว่า “ จงกลับไปตามทางที่เจ้ามา
แล้วไปยังถิ่นกันดารแห่งดามัสกัสเมื่อเจ้าไปถึงที่นั่น
จงเจิมฮาซาเอลให้เป็นกษัตริย์แห่งอาร์ม 16ทั้งเจิมเยชูบุตรนิมซีให้เป็น
กษัตริย์แห่งอิสราเอล

แล้วเจิมเอลีซาบุตรชาฟัทจากเอเบลเมโหลาห์ให้เป็นผู้เผยพระวจนะ
สืบต่อจากเจ้า 17 ผู้ใดหนีรอดจากคมดาบของฮาซาเอลจะถูกเยชูฆ่า
และผู้ใดหนีรอดจากคมดาบของเยชูจะถูกเอลีซาฆ่า 18 นอกจากนี้
มีเจ็ดพันคนที่เราส่งวนไว้ในอิสราเอล
ซึ่งไม่ได้คุกเข่ากราบไหว้หรือจูบพระบาอัล”

.c. ทรงเรียกเอลีซา

19 เอลียาห์จึงไปจากที่นั่น พบเอลีซาบุตรชาฟัทกำลังไถนา
โดยมีวัวเทียมไถ 12 คู่ ท่าน อยู่ที่ปลายแถวกับวัวคู่ที่สิบสอง
เอลียาห์จึงตรงเข้าไปหา เหวี่ยงเสื้อคลุมห่มให้ เอลีซา
20 เอลีซาปล่อยวัวไว้ตรงนั้น ริ้งตามเอลียาห์ และกล่าวว่า
“ ขอให้ข้าพเจ้าไปร่ำลาบิดามารดาเสียก่อน แล้วจะติดตามท่านไป”

เอลียาห์ตอบว่า “ ไปเถิด แล้วอย่าลืมว่าเราทำอะไรแก่เจ้า”

21 เอลีซาจึงกลับไปฆ่าวัวเอาเนื้อทำเป็นอาหาร ใช้คันไถทำเป็นฟืน
และแจกจ่ายเนื้อ ให้คนทั้งหลายรับประทานกัน
จากนั้นเอลีซาก็ติดตามเอลียาห์ไปในฐานะผู้ปรนนิบัติ ท่าน

.c. เบนฮาดัดโจมตีสะมาเรีย

20 ครั้งนั้น กษัตริย์เบนฮาดัดแห่งอาร์ม⁷⁸ ยกกองทัพมาสมทบกับกษัตริย์ 32
องค์ พร้อมรถรบและม้าศึกเข้าล้อมและโจมตีสะมาเรีย
2 เบนฮาดัดส่งทูตเข้ามาในเมืองแจ้งแก่กษัตริย์ อาหับแห่งอิสราเอลว่า
“ เบนฮาดัดตรัสว่า 3 เงินและทองของท่านเป็นของเรา
มเกลือและโอโรสธิดาที่ดีที่สุดของท่านก็เป็นของเราด้วย” “

⁷⁸ 20:1 * หรือ ซีเรีย

4 กษัตริย์อิสราเอลตอบว่า “ ข้าแต่เจ้านาย ตกลงตามที่ท่านว่า
ทั้งข้าพเจ้าและทั้งหมดที่ข้าพเจ้ามีเป็นของท่าน”

5 แล้วทูตกลับเข้ามาอีกและแจ้งว่า “ เบนฮาดัดตรัสว่า

‘ เราส่งคนมาเรียกร้องเอาเงินทอง มहेสี โอรสธิดาของท่าน

6 แต่พรุ่งนี้เวลาเดียวกันนี้ เราจะส่งคนมาตรวจดูราชวังของท่าน

และบ้านเรือนของข้าราชการ แล้วจะริบเอาของมีค่าทุกอย่างไปจากท่าน’ “

7 กษัตริย์อิสราเอลจึงเรียกชุมนุมผู้อาวุโสทั้งหมดและตรัสกับพวกเขาว่า

“ ดูชายคนนี้สิ เขาพาลหาเหตุกับเรา เมื่อเขามาเรียกร้องเอามहेสี โอรสธิดา
เงินทองของเรา เราก็ไม่ขัดขืน”

8 ผู้อาวุโสและประชากรทั้งปวงทูลว่า

“ ขออย่าทรงฟังหรือยอมตามข้อเรียกร้องของ เขาเลย”

9 อาหับจึงตรัสแก่ทูตของเบนฮาดัดว่า “ ช่วยไปทูลเจ้านายเถิดว่า

ผู้ทาสยอมทุกอย่าง ตามที่ทรงเรียกร้องในครั้งแรก

แต่ข้อเรียกร้องครั้งหลังนี้ไม่อาจทำตามได้” ทูตจึงกลับไป รายงานเบนฮาดัด

10 แล้วเบนฮาดัดมีพระดำรัสมาถึงอาหับว่า

“ ขอให้เทพเจ้าทั้งหลายจัดการกับเราอย่างสาหัส

หากในสัมาเรียยังเหลือฝุ่นพอให้คนของเราคนละกำมือ”

11 กษัตริย์แห่งอิสราเอลตอบกลับไปว่า

“ ยังไม่รู้แพ้รู้ชนะอย่าเพิ่งคุยโว” ⁷⁹

12

พระดำรัสตอบนี้มาถึงขณะที่เบนฮาดัดและประมุขทั้งหลายกำลังดื่มกัน

อยู่ในที่ประทับ เบนฮาดัดตรัสสั่งคนของตนว่า “ เตรียมบุกโจมตี”

พวกเขาก็เตรียมทัพเข้าโจมตีเมืองนั้น

⁷⁹ 20:11 * หรือ คนที่เพิ่งสวมชุดเกราะ อย่ายุ้ยโวเหมือนคนที่ถอดชุดแล้ว

.c.อาหับรบชนะเบนฮาดัด

13 ขณะนั้นมีผู้เผยพระวจนะท่านหนึ่งมาเฝ้าอาหับกษัตริย์แห่งอิสราเอล และประกาศ ว่า “ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า

‘ เจ้าเห็นกองทัพมเหสีมานี้ใช่ไหม?’

วันนี้เราจะมอบไว้ในมือของเจ้าแล้วเจ้าจะรู้ว่าเรคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+’

“

14 อาหับตรัสถามว่า “ แต่ใครจะเป็นผู้ทำการครั้งนี้”

ผู้เผยพระวจนะตอบว่า “ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า
บรรดาทหารหนุ่มจากเหล่าผู้บัญชาการภูมิภาคต่างๆ”

อาหับตรัสถามว่า “ ใครจะเป็นผู้เริ่มรบ”

ผู้เผยพระวจนะทูลตอบว่า “ ฝ่าพระบาทนั้นแหละ”

15

อาหับจึงทรงรวบรวมบรรดาทหารหนุ่มจากเหล่าผู้บัญชาการภูมิภาคต่าง
ๆ ได้ 232 คน แล้วระดมกำลังพลอิสราเอลได้ทั้งสิ้น 7,000 คน

16ประมาณเที่ยงวันขณะที่เบนฮาดัดและบรรดาประมุขพันธมิตรอีก 32

องค์กำลังมีนเมาอยู่ที่ประทับ

17บรรดาทหารหนุ่มจากเหล่าผู้บัญชาการภูมิภาคก็บุกขึ้นหน้าไปจากเมือง
พลรักษาการณ์ที่เบนฮาดัดวางไว้ทูลรายงานว่า

“ มีกองทัพมารุกมาจากสะมาเรีย”

18 เบนฮาดัดตรัสสั่งว่า “ ถ้าพวกเขามาอย่างสันติก็ให้จับเป็น
ถ้าเขามาทำศึกก็ให้จับเป็นไว้”

19 บรรดาทหารหนุ่มจากเหล่าผู้บัญชาการภูมิภาคเคลื่อนพลออกจากเมือง
โดยมีกองทัพตามมา 20แต่ละคนต่างสังหารเข้าศึก คนอาร์มฟายหนี

และคนอิสราเอลก็รุกตาม

ฝ่ายเบนฮาดัดกษัตริย์อาร์มและพลม้าบางคนขึ้นม้าหนีไปได้

21 แต่กษัตริย์แห่งอิสราเอลก็รุกคืบ หน้าเข้ายึดม้าศึกและรถรบไว้ และกองทหารอาร์มต้องพ่ายแพ้อย่างยับเยิน

22 หลังจากนั้นผู้เผยพระวจนะมาเฝ้ากษัตริย์อาหับแห่งอิสราเอลและทูลว่า
“ ขอทรงเสริมกำลังที่มั่นและเตรียมพร้อม
เ พ ร าะกษัตริย์แห่งอาร์มจะกลับมาโจมตีอีกในฤดูใบไม้ผลิครั้งต่อไป”

.c. อาร์มโจมตีครั้งที่สอง

23 ฝ่ายข้าราชการของกษัตริย์แห่งอาร์มทูลว่า “ พระเจ้าของพวกเขา เป็นเทพเจ้าแห่งขุนเขา พวกเขาจึงแข็งแกร่งเกินกำลังเรา แต่หากสู้รบกันบนที่ราบ เราย่อมจะแข็งแกร่งกว่าพวกเขา

24 ค รึ่งนี้ขอให้พวกแม่ทัพไปแทนกษัตริย์ทั้งหลาย

25 ฝ่ายพระบาทต้องระดมทัพขึ้นมาใหม่เหมือนทัพที่สูญเสียชีวิตไปนั้น ด้วยม้าศึก และรถรบจำนวนเท่าเดิม แล้วพวกข้าพระบาทจะสู้รบกับอิสราเอลในที่ราบ เราจะแข็งแกร่งกว่าพวกเขาอย่างแน่นอน”

เบนฮาดัดทรงเห็นด้วยและทำตามที่พวกเขาทูล

26 ในฤดูใบไม้ผลิต่อมา

เบนฮาดัดทรงเกณฑ์ทัพอาร์มยกมาที่อาเฟกเพื่อรบกับอิสราเอล

27 ฝ่ายอิสราเอลก็ระดมพล แจกเสบียงแล้วเคลื่อนเข้าสู่การรบ กองทัพอิสราเอลตั้งค่ายประจันหน้า แลดูเหมือนฝูงแพะเล็กๆ สองฝูงเมื่อเทียบกับกองกำลังมีดฟ้าม้วนดินของอาร์ม

28 คนของพระเจ้ามาเฝ้าและทูลกษัตริย์แห่งอิสราเอลว่า

“ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่าเนื่องจากคนอาร์มคิดว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+เป็นเทพเจ้าแห่งขุนเขา ไม่ใช่เทพเจ้าแห่งที่ราบ เราจะมอบกองทัพมहिมานี้ไว้ในมือเจ้า แล้วเจ้าจะได้รู้ว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+ ”

29 กองทัพทั้งสองตั้งค่ายประจันหน้ากันเป็นเวลา 7 วัน
แล้วในวันที่เจ็ดก็เปิดฉากรบ ในวันนั้นชาวอิสราเอลฆ่าทหารราบของซีเรียได้
100,000 คน 30ที่เหลือหนีเข้าเมืองอาเฟก
ซึ่งกำแพงเมืองทลายลงมาทับพวกเขา 27,000 คน
เบนฮาดัดหลบหนีเข้าไปในเมือง ซอนตัวในห้องชั้นในแห่งหนึ่ง

31 ทหารของพระองค์ทูลว่า “ ข้าพระบาท
ได้ยินมาว่าบรรดากษัตริย์แห่งอิสราเอลนั้นมีเมตตาจิต
ขอให้พวกข้าพระบาทนุ่งผ้ากระสอบ
เอาเชือกคาดศีรษะไปเฝ้ากษัตริย์อิสราเอล
เพื่อพระองค์จะทรงไว้ชีวิตฝ่าพระบาท”

32 แล้วเขาทั้งหลายก็นุ่งผ้ากระสอบ เอาเชือกคาดศีรษะ
ไปเฝ้ากษัตริย์แห่งอิสราเอล ทูล ว่า “ เบนฮาดัดผู้ทาสทูลวิงวอน
ขอให้โปรดไว้ชีวิตด้วยเถิด”

กษัตริย์ตรัสว่า “ เขายังมีชีวิตอยู่หรือเขาเป็นน้องของเรา”

33 คนเหล่านั้นรีบฉวยโอกาสทูลว่า “ พระเจ้าข้า
เบนฮาดัดพระอนุชาของพระองค์”

กษัตริย์ตรัสว่า “ ไปรับตัวเขามา” เมื่อเบนฮาดัดมาถึง
อาหับก็เชิญให้ประทับร่วม กันในรถทรง

34 เบนฮาดัดทูลเสนอว่า “ ข้าพเจ้าจะคืนหัวเมืองต่างๆ
ที่เสด็จพอยึดมาจากเสด็จพ่อของท่าน
และท่านจะตั้งทำเลค้าขายในดามัสกัสเหมือนที่บิดาของข้าพเจ้าตั้งในสะมาเรีย
ก็ได้”

อาหับตรัสว่า “ ตามสัญญาผูกมิตรเราจะปล่อยท่านไป”
ทั้งสองจึงทำสัญญาไมตรีกัน แล้วอาหับก็ปล่อยเบนฮาดัดไป

.c.อาหับถูกตัดสินโทษ

35 โดยพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
บุตรของผู้เผยพระวจนะคนหนึ่งกล่าวกับเพื่อนว่า “ ทำร้ายข้าพเจ้าเถิด”
แต่คนนั้นปฏิเสธ

36 ผู้เผยพระวจนะจึงกล่าวว่า “ เพราะท่านมิได้เชื่อฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า+
สิ่งใดตัวหนึ่งจะฆ่าท่านทันทีที่ท่านจากข้าพเจ้าไป”
เมื่อคนนั้นเดินจากไปก็มีสิ่งใดออกมาทำร้ายเขาถึงแก่ชีวิต

37 แล้วผู้เผยพระวจนะนั้นกล่าวกับอีกคนหนึ่งว่า “ ทำร้ายข้าพเจ้าเถิด”
เขาก็กระทำตามทำให้ผู้เผยพระวจนะนั้นบาดเจ็บ

38 ผู้เผยพระวจนะนั้นเอาแถบผ้าปิดตาเพื่อปลอมตัวแล้ว
ไปคอยเฝ้ากษัตริย์อยู่ริมทาง 39 ขณะที่กษัตริย์เสด็จผ่านผู้เผยพระวจนะทูลว่า
“ ข้าพระบาทไปรบ มีคนเอาตัวเชลยมาฝากข้าพระบาทไว้บอกว่า
‘ คอยดูคนนี้ให้ดี ถ้าเขาหนีไป

เจ้าจะต้องตายหรือไม่ก็จ่ายเงินมาหนึ่งตะลันต์⁸⁰

40 ขณะที่ข้าพระบาทกำลัง่วนอยู่กับธุระอื่นเชลยคนนั้นก็หายตัวไปแล้ว”
กษัตริย์แห่งอิสราเอลตรัสว่า “ ดีแล้วนี่มันเป็นความผิดของเจ้าเอง
เจ้าต้องชดใช้”

41 แล้วผู้เผยพระวจนะดึงแถบผ้าที่ปิดตาออก
กษัตริย์ก็ทรงจำได้ว่าเป็นผู้เผยพระวจนะคนหนึ่ง

42 ผู้เผยพระวจนะจึงทูลกษัตริย์ว่า “ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า
‘ เนื่องจากเจ้าไว้ชีวิตผู้ที่เรากำหนดให้ตาย ฉะนั้นเจ้าจะต้องตายแทนเขา
และประชาชนของเจ้าจะต้องพินาศแทนประชาชนของเขา’ “

43 กษัตริย์แห่งอิสราเอลจึงเสด็จกลับสู่ที่ประทับ ณ
สะมาเรียด้วยความกริ้วและขุนเคืองพระทัย

⁸⁰ 20:39 * ป ร ะ ม า ณ 34 กิโลกรัม

.c.สวนองุ่นของนาโบท

21 ต่อมาเมื่อเหตุการณ์เกี่ยวข้องกับสวนองุ่นของนาโบทชาวอิสราเอล สวนองุ่นนี้อยู่ในอิสราเอล ติดกับวังของกษัตริย์อาหับแห่งสะมาเรีย 2อาหับตรัสกับนาโบทว่า “ จงยกสวนองุ่นของเจ้าให้เราใช้เป็นส่วนผัก เพราะติดกับวัง เราจะยกสวนองุ่นที่ดียิ่งกว่านี้มาแลกกัน หรือจะจ่ายเงินให้ก็ได้ เราจะให้เต็มราคา”

3 แต่นาโบททูลว่า “ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงห้ามมิให้ยกกรรมสิทธิ์ที่ทอดจากบรรพบุรุษถวายแด่ฝ่าพระบาท ”

4 ดังนั้น

อาหับจึงเสด็จกลับวังด้วยความกริ้วและขัดเคืองพระทัยที่นาโบทชาวอิสราเอลทูลว่า “ ข้าพระบาทไม่อาจถวายกรรมสิทธิ์ของบรรพบุรุษ”

อาหับประทับลงบนพระแท่น ทรงเมินพระพักตร์ไม่ยอมเสวย

5 พระนางเยเซเบลมเหสีของพระองค์เข้ามาทูลถามว่า

“ ทำไมฝ่าบาทจึงขัดเคืองพระทัยไม่ยอมเสวย”

6 อาหับตรัสว่า “ เราขอให้นาโบทคนอิสราเอลขายสวนองุ่นให้เรา หรือเอาที่ดินแลกเปลี่ยนกัน แต่เขาไม่ยอม”

7 มเหสีเยเซเบลตรัสว่า “ ฝ่าบาททรงเป็นกษัตริย์แห่งอิสราเอลมิใช่หรือ เสด็จขึ้นมาเสวยเถิด อย่ากังวลพระทัยในเรื่องนั้นเลย

หม่อมฉันจะจัดการเอาสวนองุ่นของนาโบทแห่งอิสราเอลมาถวาย”

8 แล้วพระนางจึงร่างสาส์นลงพระนามอาหับ ประทับตราของพระองค์ ส่งไปยังผู้อาวุโสและขุนนางที่อาศัยอยู่ในเมืองเดียวกับนาโบท

9สาส์นนั้นมีความว่า

“ จงประกาศ วันถืออดอาหาร
แล้วให้นาโบทนั่งในที่เด่นในหมู่ประชาชน
10หาอันธพาลสองคนมานั่งตรงข้ามและปรักปรำนาโบทว่า
เขาแข่งด่าพระเจ้าและกษัตริย์
แล้วเอาตัวนาโบทออกไปและเอาหินขว้างให้ตาย”

11

บรรดาผู้อาวุโสและขุนนางที่อาศัยในเมืองเดียวกับนาโบทจึงกระทำตามที่เยเซเบล ตรัสสั่งมาในศาสนันั้น
12พวกเขาประกาศให้ออดอาหารและให้นาโบทนั่งอยู่ที่โดดเด่นกลางที่ประชุม

13จากนั้นมีอันธพาลสองคนมานั่งตรงข้ามและกล่าวหานาโบทต่อหน้าประชาชน
ว่า “ นาโบทได้แข่งด่าพระเจ้าและแข่งด่ากษัตริย์”

นาโบทก็ถูกลากตัวออกไปนอกเมืองและถูกขว้างด้วยหินจนถึงแก่ความตาย

14แล้วพวกเขาก็ส่งรายงานไปทูลพระนางเยเซเบลว่า

“ นาโบทถูกหินขว้างตายแล้ว”

15 ทันทีที่เยเซเบลทราบว่านาโบทถูกหินขว้างตายแล้ว ก็ทูลอาหับว่า

“ ขอทรงลุกขึ้น

ไปยึดครองสวนองุ่นของนาโบทชาวอิสเรเอลที่เขาไม่ยอมขาย

เขาสิ้นชีวิตแล้ว” 16เมื่ออาหับทรงได้ยินว่านาโบทตายแล้วก็ทรงลุกขึ้น

เสด็จไปยึดครองสวนองุ่นของนาโบท

17 พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงเอลียาห์ชาวทิชบีว่า 18

“ จงไปพบอาหับกษัตริย์แห่งอิสราเอล ผู้ปกครองอยู่ในสะมาเรีย

ขณะนี้เขาอยู่ที่สวนองุ่นของนาโบทซึ่งเขายึดมา 19บอกเขาว่า

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า ‘ เจ้าฆ่าคน ซึ่งเอาทรัพย์สินของเขามีไ้หรือ?’

แล้วบอกเขาว่า ‘ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า สุนัขจะเลียเลือดของเจ้า ณ ที่ซึ่งสุนัขได้เลียเลือดของนาโบท!’ “

20 อาหับตรัสกับเอลีياهوว่า “ โอ ศัตรูของเรา เจ้าพบเราเข้าอีกแล้วสิ!”

เอลีياهوตอบว่า “ ข้าพเจ้ามาพบท่าน

เพราะท่านได้ขายตัวเองให้กับการทำสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเห็นว่าชั่ว

21 องค์พระผู้เป็นเจ้า+จทรงนำภัยพิบัติมาถึงท่าน

จะไม่ให้มีผู้ชายในวงศ์วานของท่านเหลือชีวิตรอดแม้แต่เพียงคนเดียวทั้งที่เป็น ทาสและเสรีชนในอิสราเอล 22 พระองค์จะ

ทรงกระทำแก่วงศ์วานของท่านเหมือนที่ทำแก่วงศ์วานของเยโรโบอัมบุตรเนบัท และวงศ์วานของบาอาซาบุตรอาหิยาห์

เพราะท่านช่วยพระพิโรธของพระเจ้าและชักนำไปให้อิสราเอลทำบาป

23 “ เกี่ยวกับพระนางเยเซเบล องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า

‘ สุนัขจะกัดกินเยเซเบลข้างกำแพงอิสราเอล’

24 “ คนในตระกูลของอาหับที่ตายในเมืองจะถูกสุนัขกัดกิน

ส่วนผู้ที่ตายในท้องทุ่งจะถูกนกจิกกิน”

25 (ไม่เคยมีใครเหมือนอาหับ

ผู้ขายตัวเองให้แก่การกระทำสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเห็นว่าชั่ว

ตามการชักนำของเยเซเบลมเหสี

26 อาหับทำบาปที่ร้ายแรงที่สุดโดยหันไปติดตามรูปเคารพต่างๆ

ต อ ม อย่างชาวอาโมไรต์ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงขับไล่ออกไปพ้นหน้าชนอิสราเอล)

27 เมื่ออาหับได้สดับฟังถ้อยคำเหล่านี้ ก็ทรงฉีกฉลองพระองค์

สวมผ้ากระสอบ อดพระกระยาหาร บรรทมในชุดนั้น และทรงสำรวจมองค์

28 จึงมีพระดำรัสจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงเอลีياهوชาวทิชบีว่า

29” เจ้าเห็นหรือไม่ว่า อาหับได้ถ่อมใจลงต่อหน้าเรา เนื่องด้วยเขารู้สำนึก

เราจะไม่ให้เกิดภัยพิบัตินี้ในชีวิตของเขา
แต่จะให้เกิดแก่วงศ์วานของเขาในสมัยลูกของเขา”

.c. มีคายนห์เดือนอาหับ

22 สงครามระหว่างอาร์มกับอิสราเอลว่างเว้นไป 3 ปี 2 แต่ในปีที่สาม
ก กษัตริย์เยโฮชาฟัทแห่งยูดาห์เสด็จมาเยือนกษัตริย์แห่งอิสราเอล
3 กษัตริย์อิสราเอลตรัสกับข้าราชการบริพารว่า

“ พวกเจ้าก็รู้มิใช่หรือว่าราโมทกิเลอาดเป็นของเรา
แต่เราก็ไม่ทำอะไรเพื่อชิงคืนจากกษัตริย์แห่งอาร์มเลย”

4 อาหับจึงตรัสถามเยโฮชาฟัทว่า

“ ท่านจะช่วยข้าพเจ้ารบชิงราโมทกิเลอาดคืนมาหรือไม่”

เยโฮชาฟัทตรัสตอบกษัตริย์แห่งอิสราเอลว่า “ เราสองเป็นพวกเดียวกัน
คนของข้าพเจ้าก็เหมือนเป็นคนของท่าน
ม้าของข้าพเจ้าก็เหมือนม้าของท่าน”

5 แต่เยโฮชาฟัทได้ตรัสตอบกษัตริย์แห่งอิสราเอลด้วยว่า

“ เราควรทูลถามองค์พระผู้เป็นเจ้า+ก่อน”

6 ฉะนั้น กษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงเรียกตัวผู้ทำนาย 400 คนมาเข้าเฝ้า
ตรัสถามว่า “ เราควรบุกเข้าโจมตีราโมทกิเลอาดหรือไม่”

เขาพร้อมใจกันทูลว่า

“ ไปเลยพระเจ้าข้า เพราะพระเจ้าจะทรงมอบไว้ในมือฝ่าพระบาท”

7 แต่เยโฮชาฟัทตรัสว่า

“ ที่นี่ไม่มีผู้เผยพระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ให้สอบถามหรือ?”

8 อาหับตรัสกับเยโฮชาฟัทว่า

“ มีอยู่คนหนึ่งซึ่งเราจะทูลถามจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ ชื่อมีคายนห์

บุตรอิมลาห์ แต่ข้าพเจ้าเกลียดเขาเพราะเขาไม่เคยพยากรณ์เรื่องดีๆ
ให้ข้าพเจ้าเลย มีแต่เรื่องร้ายๆ”

เยโฮชาฟัทตรัสว่า “ ขอภักษัตริย์อย่าตรัสเช่นนั้นเ ล ย ”

9

อาหับจึงทรงเรียกข้าราชการบริพารคนหนึ่งให้ไปนำตัวมีคายาห์บุตรอิมลาห์
มาเข้าเฝ้าทันที

10

ขณะนั้นพวกผู้ทำนายยังคงกล่าวคำทำนายต่อพระพักตร์ภักษัตริย์แห่งอิส
ราเอล และเยโฮชาฟัทภักษัตริย์แห่งยูดาห์ ผู้ทรงฉลองพระองค์เต็มยศ
และประทับบนพระที่นั่งเหนือลานกว้างตรงทางเข้าประตูเมืองสะมาเรีย
11เศเดคียาห์บุตรเคนาอะนาห์ได้ทำเขาสัตว์ด้วยเหล็กและประกาศว่า
“ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า ‘ ด้วยเขาเหล็กนี้
เจ้าจะไล่ต้อนพวกอาร์มจนกระทั่งพวกเขาถูกทำลายไปสิ้น’ “

12 ผู้ทำนายอื่นๆ ก็คล้อยตามโดยพยากรณ์ว่า

“ จงบุกเข้าไปโจมตีราโมทกิเลอาดและจงชนะเถิด
เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงมอบไว้ในมือฝ่าพระบาท”

13 ผู้ที่ไปตามมีคายาห์มาได้เล่าให้ท่านฟังตามที่ผู้ทำนายอื่นๆ

กล่าวถึงชัยชนะของภักษัตริย์ และขอให้ท่านพูดแบบเดียวกันคือพูดสนับสนุน

14 แต่มีคายาห์ตอบเขาว่า “ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด
ข้าพเจ้าจะพูดแต่สิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสสั่งให้พูดเท่านั้น”

15 เมื่อท่านมาถึง ภักษัตริย์ตรัสถามว่า “ มีคายาห์เอ๋ย
เราควรบุกเข้าไปโจมตีราโมทกิเลอาดหรือไม่?”

มีคายาห์ทูลว่า “ บุกเข้าไปโจมตีและจงชนะเถิด
เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงมอบไว้ในมือฝ่าพระบาท”

16 กษัตริย์ตรัสกับเขาว่า

“ เราจะต้องบอกเจ้ากี่ครั้งก็หนว่าให้พูดแต่ความจริงในพระนามองค์พระผู้เป็นเจ้า+?”

17 มีคายนาค้างทูลว่า

“ ข้าพเจ้าเห็นอิสราเอลทั้งปวงกระจัดกระจายไปตามภูเขาดังๆ เหมือนแกะที่ไม่มีผู้เลี้ยง และองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า ‘ คนเหล่านี้ไม่มีนาย ให้ทุกคนกลับบ้านโดยสวัสดิภาพเถิด’ “

18 กษัตริย์อิสราเอลตรัสกับเยโฮชาฟัทว่า

“ ข้าพเจ้าบอกท่านแล้วไม่ใช่หรือว่าเขาไม่เคยพูดเรื่องดีๆ เกี่ยวกับข้าพเจ้าเลย มีแต่เรื่องร้ายทั้งนั้น?”

19 มีคายนาค้างต่อไปว่า “ ฉะนั้นจงฟังพระดำรัสจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+ ข้าพเจ้าเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ประทับบนพระที่นั่ง

บรรดาทูตสวรรค์ยืนเฝ้าแหนทั้งซ้ายทั้งขวา 20 แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า ‘ ใครจะล่ออาหับให้ไปโจมตีราโมทกิเลอาดและตายที่นั่น?’

มีผู้ทูลเสนอต่างๆ นานา

21 ในที่สุดมีวิญญาณดวงหนึ่งเข้ามากราบทูลองค์พระผู้เป็นเจ้า+ว่า

‘ ข้าพระองค์จะเกลี้ยกล่อมเขา’

22 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสถามว่า ‘ ทำอย่างไร?’

วิญญาณนั้นทูลว่า

‘ ข้าพระองค์จะไปเป็นวิญญาณมูสาในปากของบรรดาผู้ทำนายของอาหับ’

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า ‘ เจ้าจะเกลี้ยกล่อมสำเร็จ

ไปทำตามนั้นเถิด’

23 “ นี่แหละ

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงใส่วิญญาณมูสาในปากของผู้ทำนายเหล่านี้

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงมีประกาศิตให้ท่านถึงแก่หายนะแล้ว”

24 เศเดคียาห์บุตรเคนาอะนาค์ จึงเข้ามาตบหน้ามีคายาห์และพูดว่า
“ พระวิญญาณแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ออกจากข้าไปพูดกับเจ้าได้อย่างไร?”

25 มีคายาห์ตอบว่า

“ ท่านจะพบคำตอบในวันที่ท่านไปหลบซ่อนตัวอยู่ในห้องชั้นใน”

26 กษัตริย์แห่งอิสราเอลจึงตรัสสั่งว่า

“ จงคุมตัวมีคายาห์กลับไปหาอาโมนผู้ว่าการแห่งเมืองนี้

และโยอาชบุตรของเรา 27บอกสองคนนั้นว่า

‘ กษัตริย์ตรัสสั่งให้จำขังชายผู้นี้ไว้ในคุก

ให้แต่ขนมปังกับน้ำประทังชีวิตจนกว่าเรากลับมาอย่างปลอดภัย’ “

28 มีคายาห์ประกาศว่า “ หากฝ่าพระบาทกลับมาอย่างปลอดภัย

แสดงว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+มิได้ตรัสผ่านทางข้าพเจ้า” แล้วท่านกล่าวว่า

“ ท่านทั้งหลาย จงจำคำพูดข้าพเจ้าไว้!”

.c.อาหับสิ้นพระชนม์

29 ฉะนั้น

กษัตริย์อาหับแห่งอิสราเอลและกษัตริย์เยโฮชาฟัทแห่งยูดาห์จึงเสด็จไปยัง

ราโมทกิเลอาด 30กษัตริย์แห่งอิสราเอลตรัสกับเยโฮชาฟัทว่า

“ ท่านแต่งเครื่องทรงของท่านเถิด ส่วนข้าพเจ้าจะปลอมตัว”

แล้วกษัตริย์แห่งอิสราเอลจึงเสด็จออกรบโดยทรงปลอมพระองค์

31 ฝ่ายกษัตริย์แห่งอาร์มได้ทรงบัญชานายกองรถรบ 32

คนของพระองค์ว่า “ อย่าต่อสู้กับใคร ไม่ว่าผู้ใหญ่หรือผู้น้อย

แต่จงต่อสู้กับกษัตริย์แห่งอิสราเอลเพียงองค์เดียวเท่านั้น”

32เมื่อนายกองรถรบเหล่านั้นเห็นเยโฮชาฟัท

ก็คิดว่าเป็นกษัตริย์แห่งอิสราเอลจึงหันมาเพื่อโจมตีพระองค์ แต่เมื่อ

เยโฮชาฟัทร้องตะโกนออกมา

33น ำ ย ก อ งรกรบเหล่านั้ก็รู้ว่ำไม้ไซ้กษัตรีย์แห่งอิสราเอล
เขาทั้งหลายจึงเลิกไล่ล่า

34

แต่ก็มิคนยิงลูกธนูสุ่มเพอิญไปถูกกษัตรีย์แห่งอิสราเอลตรงช่วงระหว่างเก
ลัดเลื่อเกราะ พระองค์จึงตรัสกับพลกรบว่ำ

“ จงกลับรพพาเรอออกจากสนามรบ เราบอดเจ็บสาหัสแล้ว”

35ส ง ค ร ำ ม ต ำ เนินไปอย่างดุเดือดตลอดทั้งวัน

กษัตรีย์ถูกประกองไว้ใกรบให้ประจันหน้ากับชาวอาร์ม

พระโลหิตจากบาดแผลท่วมนองพื้นรถ ครันตกเย็นก็สิ้นพระชนม์

36ขณะที่ดวงอาทิตย์กำลังลับไป มีเสียงร้องบอกไปทั่วกองทัพว่ำ

“ ทุกคนกลับบ้านกลับเมืองได้”

37 ดั่งนั้นกษัตรีย์อาหับก็สิ้นพระชนม์

และพระศพถูกนำกลับมาฝังไว้ที่สะมาเรีย

38เมื่อพวกเขาล้างกรบที่สระในสะมาเรีย (ซึ่งพวกหญิงโสเภณีมาอาบน้ำ)

สุนัขก็มาเลียโลหิตของกษัตรีย์เหมือนดังที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ตรัสไว้แล้ว

39 เหตุการณ์อื่นๆ ในรัชกาลของอาหับ พระราชกิจ

พระราชวังที่ทรงสร้างและตกแต่งด้วยงาช้าง และเมืองต่างๆ

ที่ทรงเสริมปราการ มีบันทึกไว้ในจดหมายเหตุกษัตรีย์แห่งอิสราเอลมิใช่หรือ?

40อาหับทรงสว่างลับไปอยู่กับบรรพบุรุษและอาหับสยาห์โอรสขึ้นเป็นกษัตรีย์สืบต่อ

อ

.c.เยโฮซาฟัทแห่งยูดาห์

41 เยโฮซาฟัทโอรสของอาสาขึ้นครองราชย์ในยูดาห์ ตรงกับปีที่ 4

ของรัชกาลอาหับแห่งอิสราเอล 42เยโฮซาฟัทมีพระชนมายุ 35 พรรษา

เมื่อขึ้นครองราชย์และทรงปกครองอยู่ในเยรูซาเล็มเป็นเวลา 25 ปี

พระมารดาคืออาชูบาห์ธิดาของชิลหิ

43เยโฮชาฟัททรงดำเนินตามแบบอย่างของอาสาพระบิดาทุกประการโดยไม่มี
หันเห ทรงกระทำสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+เห็นชอบ

ยกเว้นมิได้ทรงทำลายสถานบูชา ณ ที่สูงทั้งหลาย

ประชากรจึงยังคงถวายเครื่องบูชาและเผาเครื่องหอมที่นั่น

44เยโฮชาฟัทได้ทรงมีสันติไมตรีกับกษัตริย์แห่งอิสราเอลด้วย

45 เหตุการณ์อื่นๆ ในรัชกาลเยโฮชาฟัท

พระราชกิจและวีรกรรมในการยุทธ์มีบันทึกไว้ในจดหมายเหตุกษัตริย์แห่งยูดา
หมีไซหรือ?

46เยโฮชาฟัททรงกำจัดชายโสเภณีทั้งหลายซึ่งยังหลงเหลืออยู่จากสมัยอาสาร
าชบิดา 47ในสมัยนั้นเอโดมไม่มีกษัตริย์ปกครอง มีแต่ผู้สำเร็จราชการ

48 เยโฮชาฟัททรงสร้างกองเรือพาณิชย์⁸¹

เพื่อเล่นไปชนทองคำจากเมืองโอฟีร์ แต่เรือ เหล่านั้นไปไม่ถึง

เพราะแตกเสียที่เอซีโอนเกเบอร์

49ครั้งนั้นอาหัสยาห์โอรสของอาหับทรงเสนอขอส่งคนมาร่วมเดินเรือไปกับคน

ข อ ง เยโฮชาฟัท แต่เยโฮชาฟัททรงปฏิเสธ

50

เมื่อเยโฮชาฟัททรงลวงลับไปอยู่กับบรรพบุรุษและถูกฝังไว้ด้วยกันในเม
องดาวิด เยโฮรัมโอรสขึ้นครองราชย์สืบต่อ

.c.อาหัสยาห์แห่งอิสราเอล

51 ตรงกับปีที่ 17 ของรัชกาลกษัตริย์เยโฮชาฟัทแห่งยูดาห์

อาหัสยาห์โอรสของอาหับขึ้นครองราชย์เป็นกษัตริย์แห่งอิสราเอล

ในสะมาเรียทรงครองอิสราเอลอยู่ 2 ปี

52อาหัสยาห์กระทำสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเห็นว่าชั่ว

⁸¹ 22:48 * หรือ กองเรือทหารชิช

เพราะทรงดำเนินตามวิถีทางของพระบิดากับพระมารดาและตามวิถีทางของเยโ
รโบอัมบุตรเนบัท ผู้ได้ชักนำอิสราเอลให้กระทำบาป

53พระองค์ปรนนิบัตินมัสการพระบาอัล

และช่วยยุพระพิโรธขององค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งอิสราเอล

เหมือนดังที่พระบิดาได้กระทำ

FootNote -----

2:27 * ตูใน 1 ซ ม อ .2:31-35

4:22 * ป ร ะ ม า ณ 6.6 กิโลลิตร ** ป ร ะ ม า ณ 13.2 กิโลลิตร

4: 26 * ตามบางต้นฉบับ (ดู 2 พ ศ ต .9:25) ต้นฉบับฮีบรู 40,000 แห่ง ** หรือ
ม้า 12,000 ตัว

5:11 * ป ร ะ ม า ณ 4,400 กิโลลิตร ** ป ร ะ ม า ณ 440 กิโลลิตร

5:16 * บางต้นฉบับ (และดู 2 พ ศ ต .2:2,18) “ 3,600 คน ”

6:1 * บางต้นฉบับ “ 440 ”

6:2 * ป ร ะ ม า ณ 27 เม ต ร ** ป ร ม า ณ 9 เม ต ร ***

ป ร ะ ม า ณ 13.5 เม ต ร

6:3 * ป ร ะ ม า ณ 9 เม ต ร ** ป ร ะ ม า ณ 4:5 เม ต ร

6:6 * ป ร ะ ม า ณ 2:3 เม ต ร ** ป ร ะ ม า ณ 2.7 เม ต ร ***

ป ร ะ ม า ณ 3.1 เม ต ร

6:10 * ป ร ะ ม า ณ 2.3 เม ต ร

6:16 * ป ร ะ ม า ณ 9 เม ต ร

6:17 * ป ร ะ ม า ณ 18 เม ต ร

6:20 * ป ร ะ ม า ณ 6 เม ต ร

6:23 * ป ร ะ ม า ณ 4.5 เม ต ร

6:24 * ป ร ะ ม า ณ 2.3 เม ต ร ** ป ร ะ ม า ณ 2.3 เม ต ร ***

ป ร ะ ม า ณ 4.5 เม ต ร

6:25 * ปร ะ มา ณ 4.5 เ ม ต ร
6:26* ปร ะ มา ณ 4.5 เ ม ต ร
7:2 * ปร ะ มา ณ 46 เ ม ต ร ** ปร ะ มา ณ 23 เ ม ต ร ***
ปร ะ มา ณ 13.5 เ ม ต ร
7:6 * ปร ะ มา ณ 23 เ ม ต ร ** ปร ะ มา ณ 13.5 เ ม ต ร
7:10 * ปร ะ มา ณ 3.6 เ ม ต ร ** ปร ะ มา ณ 4.5 เ ม ต ร
7:13 * หรือ สีราม
7:15 * ปร ะ มา ณ 8.1 เ ม ต ร ** ปร ะ มา ณ 5.4 เ ม ต ร
7:16 * ปร ะ มา ณ 2.3 เ ม ต ร
7:19 * ปร ะ มา ณ 1.8 เ ม ต ร
7:21 * แปลว่า สถาปนา ** แปลว่า กำลัง
7:23 * ปร ะ มา ณ 2.3 เ ม ต ร ** ปร ะ มา ณ 4.5 เ ม ต ร ***
ปร ะ มา ณ 13.5 เ ม ต ร
7:26 * ปร ะ มา ณ 8 เซนติเมตร ** ปร ะ มา ณ 44,000 ลิตร
7:27 * ปร ะ มา ณ 1.8 เ ม ต ร ** ปร ะ มา ณ 1.3 เ ม ต ร
7:31 * ปร ะ มา ณ 0.5 เ ม ต ร ** ปร ะ มา ณ 0.7 เ ม ต ร
7:32 * ปร ะ มา ณ 0.7 เ ม ต ร
7.35 * ปร ะ มา ณ 0.2 เ ม ต ร
7:38 * ปร ะ มา ณ 1.8 เ ม ต ร ** ปร ะ มา ณ 880 ลิตร
9:13 * เสียงคล้ายกับคำว่า ไร้ค่า ในภาษาฮีบรู
9:14 * ปร ะ มา ณ 4 ตัน
9:15 * แนวเนินดินด้านตะวันออก
9:18 * หรือ ทามาร์
9:19 * หรือ พลรบ
9:24 * แนวเนินดินด้านตะวันออก
9:26 * หรือ ทะเลต้นกก

9:28 * ป ร ะ ม า ณ 14.5 ตัน
10:10 * ป ร ะ ม า ณ 4 ตัน
10:14 * ป ร ะ ม า ณ 23 ตัน
10:14 * ป ร ะ ม า ณ 23 ตัน
10:16 * ป ร ะ ม า ณ 3.5 กิโลกรัม
10:17 * ป ร ะ ม า ณ 1.7 กิโลกรัม
10:22 * หรือ ลิงบาบูน
10:26 * หรือ พลรรธรบ 12,000 ค น
10:28 * หรือ ซิลิเซีย
10:29 * ป ร ะ ม า ณ 7 กิโลกรัม ** ป ร ะ ม า ณ 1:7 กิโลกรัม
11:27 * แนวเนินดินด้านตะวันออก
12:25 * หรือ เปนูเอล
14:31 * หรือ อาบียัม
15:2 * หรือ อับซาโลม เช่นเดียวกับข้อ 10
15:6 * หรือ อาบียาร์ห์
16:24 * ป ร ะ ม า ณ 70 กิโลกรัม
18:32 * ป ร ะ ม า ณ 15 ลิตร
20:1 * หรือ ซีเรีย
20:11 * หรือ คนที่เพิ่งสวมชุดเกราะ อย่าคุยโวเหมือนคนที่ถอดชุดแล้ว
20:39 * ป ร ะ ม า ณ 34 กิโลกรัม
22:48 * หรือ กองเรือทหารซีซ